

JURISPRUDENTIE

**College van Beroep
voor het hoger onderwijs**

2009

Inhoud register 2009

Trefwoordenregister
Artikelsgewijsregister
Zakenregister
Instellingenregister

Bureau van het
College van Beroep
voor het hoger onderwijs
Kamer P3 120
Prins Clauslaan 60
Postbus 20302
2500 EH Den Haag

Tel: 070-3813044
Fax: 070-3813048
E-mail: CBHO@rechtspraak.nl
Website: www.CBHO.nl

Ons nieuwe adres wordt
Per 1 april 2010:
Lange Voorhout 9-13
2514 EA Den Haag
Postbus 636
2501 CN Den Haag
Tel: 070-3765400

TREFWOORDENREGISTER

<i>Trefwoord</i>	<i>Uitspraaknummer</i>
A	
Aantal toetsen	09/039
Advies studentendecaan	09/014
Afdoening buiten zitting	08/045
Afgifte getuigschrift	08/054
Ambtshalve overweging	08/045
Ambtshalve toetsing	09/002
Afstudeerfonds	09/014
B	
Bachelor-mastersystematiek	09/005
Beleidsvrijheid	09/022.1, 09/040, 09/045.1
Beoordeling tentamens	08/054
Besluit	09/002
Bestuursbeurs	09/013
Bestuursfunctie	09/030
Bevoegdheid	08/054
Bezwaarschriftprocedure	09/016.1
Bezwarende gevolgen	08/037
Bijzondere kwalificaties	09/040
Bijzondere omstandigheden	08/037, 08/055, 09/014, 09/030, 09/031, 09/033
Bindend studieadvies (BSA)	08/046
Bloedverwantschap	09/005
Boekengeld	08/047
Buitenlands diploma	09/006
C	
Civielrechtelijk verbod	08/037,
Cobex	08/054
Collodium doctum	08/047
Communautair recht	09/027
D	
Datum poststempel	09/038.2
Decentrale selectie	08/050, 09/016.1, 09/022.1, 09/039, 09/040
Differentiatie (huis- en ordemaatregel)	09/021
Differentiatie collegegeld	09/009, 09/011
Discriminatie	09/005, 09/009, 09/011, 09/022.1, 09/027
Dwingend karakter bepaling	08/053
Dyslexie	08/050
E	
Erkenning bijzondere omstandigheden	09/025
Erkenning studentenorganisatie	09/013
F	
Fatale termijn	09/015, 09/045.1
Financiële ondersteuning	09/014, 09/031, 09/033
Forfaitaire termijnen	09/030
Functiestoornis	09/031
G	
Geaardheid student	09/027
Gedragsregels	09/021
Gedragspatroon	08/037
Gelijkheidsbeginsel	08/050, 09/005
H	
Handicap	09/030
Hardheidsclausule	09/009, 09/011, 09/025
Huismaatregelen/-regels	09/021
I	
IELTS/TOEFL-test	09/006
Inschakeling derde	08/044.2
Inschrijving	08/037, 09/006, 09/045.1

Inschrijvingsvoorwaarden	09/045.1
Instellingscollegegeld	08/055, 09/005
K	
Kenbaarheid	
- voorwaarden	08/037
- wijzigingen	08/055
L	
Leeftijdsdiscriminatie	09/022.1
M	
Mededeling van feitelijk aard	09/002
Motivering	08/057
N	
Nationaliteit	09/011
Nederlandse taal	09/006
Niet actuele situaties	08/037
Niet-EU/EER student	09/009, 09/011
NT2-Toets	09/05.1
O	
Objectieve redelijke rechtvaardigingsgrond	09/027
Ongedeelde opleiding	09/005
Ongelijke behandeling	09/022.1
Ontbreken advies	08/057
Ontvangst bezwaarschrift	09/036
Ontvankelijkheid	08/045
Overgangsrecht	09/009
Overgangsregeling	09/005
Overmacht	08/050, 08/053
Overweging ten overvloede	09/021
P	
Periode gemengde studiefinanciering	09/025
Procesbelang	08/037, 08/045
Pro forma beroepschrift	08/044.2
Proportionaliteit	09/027
R	
Rechtszekerheid	09/027
Restitutie collegegeld	08/047, 08/053
S	
Samenloop bijzondere omstandigheden	09/025
Schadevergoeding	08/046, 08/047
Second opinion	08/054
Selectiecriteria	09/040
Stornering betaling	09/015
Studieplanning	09/031
Studieresultaten	08/047
Studievertraging	09/030, 09/031, 09/033
T	
Taaltoets	09/006
Tegemoetkomen aan bezwaar	08/045, 09/016.1
Termijnoverschrijding	08/044.2, 09/033, 09/038.2
Ter post bezorging	09/038.2
Tijdige postbezorging	08/044.2
Toegang tot het onderwijs	09/027
Toekomstige wetgeving	09/027
Toelating	08/037
Toelatingsonderzoek	08/047
Toezegging	08/055
U	
Uitbetaling financiële ondersteuning	09/025
Uitschrijving	08/045, 08/046
Uitvoering wettelijk voorschrift	09/040

V

Vereenvoudige afdoening	08/045
Versnelde behandeling	08/032.5
Vertrouwensbeginsel	09/009, 09/011, 09/039
Verzet	08/044.2
Voldoende saldo	09/015
Voldoening collegegeld	09/015
Volledige heroverweging	09/040
Voorlopige ordemaatregel	09/021
Voorlopige voorziening	08/035.1
Vooropleiding	08/047
Vrijheid van meningsuiting	09/027

W

Waarschuwing	09/021
Wetsinterpretatie	09/006, 09/045.1

ARTIKELSGEWIJSREGISTER**Artikel****Uitspraaknummer****WHW**

art. 7.28 lid 2	09/006, 09/045.1
art. 7.29 lid 1	08/047
art. 7.29 lid 4	08/047
art. 7.32	08/037
art. 7.37	09/015, 09/027, 09/045.1
art. 7.42	08/053
art. 7.42a (ontwerp)	09/027
art. 7.43	08/055
art. 7.43 lid 1	09/005, 09/009, 09/011
art. 7.44	09/005
art. 7.44 lid 1	09/009, 09/011
art. 7.49	08/053
art. 7.51	09/013, 09/014, 09/025, 09/030, 09/031, 09/033
art. 7.57e	08/050, 09/016.1, 09/022.1, 09/039, 09/040
art. 7.57h	09/021
art. 7.58	08/054
art. 7.61	08/054
art. 7.66	08/054
art. 7.66 lid 1	08/046
art. 7.66 lid 2	08/045

Awb

art. 1:3 lid 1	09/002
art. 3:41	09/036
art. 6:7	09/036, 09/038.2
art. 6:8	09/036, 09/038.2
art. 6:9	09/038.2
art. 6:19	08/045, 08/055
art. 7:11	09/040
art. 7:12	08/037, 08/057, 09/025, 09/030, 09/031
art. 8:1	08/054
art. 8:41	09/016.1
art. 8:54 lid 1, aanhef en onder b	08/045
art. 8:55	08/044.2
art. 8:75A	09/016.1
art. 8:81	09/022.1

Europese Richtlijn 2004/38/EC

art. 2.2. onderdelen c en d	09/005
-----------------------------	--------

EVRM

art. 8	09/027
art. 10	09/027
art. 14	09/027

EVRM Eerste Proctocol art. 2	09/027
Grondwet art. 1	09/005, 09/009, 09/011
<u>Fontys Hogeschool</u>	
Fontys Studentenstatuut art. 42 art. 47 lid 3	09/021 09/021
<u>Hogeschool van Amsterdam</u>	
Onderwijs- en examenregeling opleiding pedagogiek en opleiding tot leraar voortgezet onderwijs art. 2.1 lid 1, aanhef en onderdeel a	08/057
Studentenstatuut Hogeschool van Amsterdam art. 3.10 art. 11.1	09/009, 09/011 09/009, 09/011
<u>Hogeschool INHOLLAND</u>	
Inschrijvingsbesluit Hogeschool INHOLLAND art. 8	09/045.1
Studentenstatuut INHOLLAND 2008-2009 art. 15 en 18	08/053
Studiegids INHOLLAND 2008-2009 art. 8	09/006
<u>Vrije Universiteit Amsterdam</u>	
Richtlijn Aanmelding en Inschrijving VU 2008-2009 art. 10	08/055
Regeling Financiële Ondersteuning Studenten 2006-2007 VU deel I art. 5 art. 6.2	09/033 09/030
Regeling Financiële Ondersteuning Studenten 2006-2007 VU deel II art. 3 aanhef en onder a art. 6.2 aanhef en onder c	09/030 09/030
<u>Rijksuniversiteit Groningen</u>	
Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010 art. 4.2	09/014
Inschrijfformulier Decentrale selectie bachelor geneeskunde RUG toelichting	09/040
Uitvoeringsregeling RUG art. 6 art. 11 onderdelen a en d	09/005 09/005
<u>Technische Universiteit Delft</u>	
Regeling afstudeersteun studenten TUD art. 1.10 art. 8.1 lid 1 art. 11	09/025 09/025 09/025
<u>Vrije Universiteit Amsterdam</u>	
Regeling financiële ondersteuning VU 2007-2008 art. 5 art. 6	09/013 09/013

Zakenregister

2008/037	19 januari 2009
2008/044.2	16 maart 2009
2008/045	10 maart 2009
2008/046	16 februari 2009
2008/047	19 januari 2009
2008/050	16 februari 2009
2008/053	16 februari 2009
2008/054	16 maart 2009
2008/055	16 maart 2009
2008/057	18 mei 2009
2009/002	18 mei 2009
2009/005	18 mei 2009
2009/006	15 juni 2009
2009/009	27 juli 2009
2009/011	27 juli 2009
2009/013	20 juli 2009
2009/014	20 juli 2009
2009/015	20 juli 2009
2009/016.1	15 juni 2009
2009/021	2 november 2009
2009/022.1	15 juni 2009
2009/025	19 oktober 2009
2009/027	16 november 2009
2009/030	30 november 2009
2009/031	30 november 2009
2009/033	21 december 2009
2009/036	21 december 2009
2009/038.2	16 november 2009
2009/039	30 november 2009
2009/040	21 december 2009
2009/045.1	9 november 2009

INSTELLINGSREGISTER

Instelling

Uitspraaknummer

Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten	08/054
Artez Hogeschool voor de Kunsten	08/047
Erasmus Universiteit Rotterdam	08/037, 09/039
Fontys Hogescholen	09/021
Hogeschool van Amsterdam	08/057, 09/009, 09/011, 09/036
Hogeschool INHOLLAND	08/053, 09/006, 09/045.1
Hogeschool voor de Kunsten Utrecht	08/046
Rijksuniversiteit Groningen	09/002, 09/005, 09/014, 09/040
Technische Universiteit Delft	09/025
Universiteit Utrecht	08/045, 09/015, 09/027
Vrije Universiteit Amsterdam	08/050, 08/055, 09/016.1, 09/022.1, 09/030, 09/031, 09/033

Zaaknummer: 2008/037
Rechter(s): mrs. Olivier, Troostwijk, Kleijn
Datum uitspraak: 19 januari 2009
Partijen: Appellant tegen Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden: Civielrechtelijk verbod, gedragspatroon, bezwarende gevolgen, inschrijving; niet actuele situaties; procesbelang; toelating, (kenbaarheid)voorwaarden; zeer bijzondere omstandigheden
Artikelen: WHW artikel 7.32; Awb artikel 7:12
Uitspraak: Gegronnd
Hoofdoverwegingen: 2.5. Het College overweegt als volgt.
Het College volgt verweerder niet in diens betoog dat appellant geen procesbelang bij deze procedure zou hebben. Dat appellant nog immer een civielrechtelijk verbod op het betreden van de terreinen en gebouwen van verweerder heeft, maakt niet dat hij geen belang heeft met het voeren van deze bestuursrechtelijke procedure om zijn recht op inschrijving aan de rechter te kunnen voorleggen. Dat hij met een mogelijke inschrijving vanwege het nog geldende civiele verbod de terreinen en gebouwen van verweerder niet kan betreden maakt dat niet anders.
2.6. Het College volgt verweerder evenmin in diens betoog dat er zeer bijzondere omstandigheden zouden zijn appellant op voorhand niet in te schrijven. Verweerder baseert zich op gegevens en situaties betreffende appellant die zich geruime tijd geleden hebben voorgedaan. Tevens noemt verweerder thans voorwaarden die terugkeer naar de EUR mogelijk zouden maken die hij appellant niet eerder heeft voorgehouden. Nu verweerder zijn besluit niet heeft onderbouwd met actuele gegevens over appellant en slechts afgaat op veronderstelde voortzetting van zijn eerdere gedragingen kan niet worden volgehouden dat hier sprake is van zeer bijzondere omstandigheden op grond waarvan inschrijving van appellant uitzonderlijke te verwachten bezwarende gevolgen zal hebben voor verweerders universiteit, haar universitaire gemeenschap en de Faculteit Wijsbegeerte in het bijzonder. Het bestreden besluit ontbeert om die redenen een deugdelijke motivering. Het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en komt daarom voor vernietiging in aanmerking.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Erasmus Universiteit Rotterdam, gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 4 februari 2008 verzoekt gemachtigde van appellant te bevestigen dat verweerder weigert appellant in te schrijven als keuzevakstudent.

Op dat verzoek is bij besluit van 11 februari 2008 door verweerder die weigering gehandhaafd.

Bij brief van 25 maart 2008 heeft appellant bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 17 juli 2008 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 25 augustus 2008, beroep ingesteld.

Bij brief van 13 november 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 december 2008, waar appellant in persoon en bijgestaan door mr. J.J.A.P. van Breukelen, advocaat te Rotterdam, en verweerder vertegenwoordigd door mr. G.J.M. Cartigny, advocaat te Rotterdam, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit, gelezen in samenhang met de beslissing in primo, is, kort weergegeven, gebaseerd op de volgende overwegingen.
Verweerder heeft appellant in 1998 civielrechtelijk voor onbepaalde tijd een toegangsverbod tot de gebouwen en terreinen van de universiteit opgelegd. Voorts heeft appellant nimmer voldaan aan het vonnis van de Kantonrechter te Rotterdam van 25 april 1999 waarbij hij is veroordeeld van verweerders universiteitsbibliotheek geleende boekwerken terug te geven of de kosten daarvan (fl. 4.290,70) te betalen en is appellant in 2003 veroordeeld wegens lokaalvredebreuk bij onder meer de universiteitsbibliotheek van

verweerder. Nu appelland heeft gesteld dat zijn belang bij inschrijving er met name opgericht is om te komen tot opheffing van dit toegangsverbod, is dit afgeleide civiele belang geen belang bij inschrijving, noch bij de bezwaarprocedure. Voorts heeft zolang het toegangsverbod bestaat appelland geen materieel procesbelang bij inschrijving. Onder verwijzing naar een uitspraak van het College van 20 juni 2008 (2008/008) is overwogen dat appelland op geen enkele wijze heeft onderbouwd op grond waarvan verweerder kan verwachten dat zijn gedragspatroon dat aanleiding is geweest tot het toegangsverbod is gewijzigd. Verweerder meent dat er bijzondere omstandigheden zijn om dringende redenen de inschrijving te weigeren.

2.2. In beroep heeft appelland, kort weergegeven, aangevoerd dat hij belang heeft bij de inschrijving voor het kunnen volgen van een bepaald vak. Op grond van de rechten en plichten van de inschrijving ingevolge de WHW kan hem ten hoogste de toegang voor ten hoogste één jaar worden ontzegd. Tegen die ontzegging kan hij langs bestuursrechtelijke weg opkomen, welke waarborg hij niet heeft indien de inschrijving wordt geweigerd.

Voorts wordt aangevoerd dat geen sprake is van bijzondere omstandigheden die maken dat inschrijving om dringende redenen kan worden geweigerd. Het toegangsverbod is gebaseerd op gedrag dat appelland circa 10 jaar geleden zou hebben vertoond jegens (vrouwelijke) studenten en niet op correspondentie met de universiteit en de toon die hij daarin aanslaat.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"(...) het College [houdt] vast aan zijn conclusie dat [naam appelland] noch een materieel belang heeft bij de door hem gewenste inschrijving noch een procesbelang bij zijn bezwaar en beroep omdat hij toch niet kan bereiken wat hij wil – het volgen van een vak aan de Faculteit der Wijsbegeerte van de EUR – nu het civielrechtelijke toegangsverbod nog onverkort geldt (en tot nu toe ook nooit door hem bij de bevoegde rechter is aangevochten)."

(...)

"(...) het College [houdt] staande dat er wel degelijk sprake was van bijzondere omstandigheden en dringende redenen om de inschrijving te weigeren: [naam appelland] heeft zich in de periode 1995-1998 herhaalde malen dermate onaangepast en onheus gedragen op de EUR –waarover de College ook vele klachten heeft bereikt – dat het voor het College 'eens en voor nooit meer' was en is; het College wil een herhaling van deze onverkwikkelijke gebeurtenissen tot elke prijs vermijden. (...)

De toonzetting van de (vele) brieven van [naam appelland] nadien was geenszins van dien aard dat deze voor het College aanleiding zou hebben moeten zijn om op zijn eerdere besluit terug te komen.

(...)

Daarenboven geldt dat [naam appelland] niet aannemelijk heeft weten te maken dat voor een herhaling van de gebeurtenissen niet behoeft te worden gevreesd: hij heeft geen enkele moeite gedaan om aan te tonen dat hij door middel van coaching, gedragstherapie of anderszins pogingen in het werk heeft gesteld om zijn gedrag aan te passen en aldus een herhaling van de gewraakte gebeurtenissen te voorkomen."

2.4. Ingevolge artikel 7.32, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) dient een ieder die wenst gebruik te maken van onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van initieel onderwijs zich door het instellingsbestuur te laten inschrijven.

2.5. Het College overweegt als volgt.

Het College volgt verweerder niet in diens betoog dat appelland geen procesbelang bij deze procedure zou hebben. Dat appelland nog immer een civielrechtelijk verbod op het betreden van de terreinen en gebouwen van verweerder heeft, maakt niet dat hij geen belang heeft met het voeren van deze bestuursrechtelijke procedure om zijn recht op inschrijving aan de rechter te kunnen voorleggen. Dat hij met een mogelijke inschrijving vanwege het nog geldende civiele verbod de terreinen en gebouwen van verweerder niet kan betreden maakt dat niet anders.

2.6. Het College volgt verweerder evenmin in diens betoog dat er zeer bijzondere omstandigheden zouden zijn appelland op voorhand niet in te schrijven. Verweerder baseert zich op gegevens en situaties betreffende appelland die zich geruime tijd geleden hebben voorgedaan. Tevens noemt verweerder thans voorwaarden die terugkeer naar de EUR mogelijk zouden maken die hij appelland niet eerder heeft voorgehouden. Nu verweerder zijn besluit niet heeft onderbouwd met actuele gegevens over appelland en slechts afgaat op veronderstelde voortzetting van zijn eerdere gedragingen kan niet worden volgehouden dat hier sprake is van zeer bijzondere omstandigheden op grond waarvan inschrijving van appelland uitzonderlijke te verwachten bezwarende gevolgen zal hebben voor verweerdere universiteit, haar universitaire gemeenschap en de Faculteit Wijsbegeerte in het bijzonder. Het bestreden besluit ontbeert om die redenen een deugdelijke motivering. Het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en komt daarom voor vernietiging in aanmerking.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.8. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 17 juli 2008;
3. gelast dat de Erasmus Universiteit Rotterdam aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 39,-- (zegge: negenendertig euro) vergoedt;
4. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appelland in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 644,- en in de reiskosten ten bedrage van € 7,80, in totaal € 651,80 (zegge: zeshonderdeenenvijftig euro en tachtig cent); het dient door de Erasmus Universiteit Rotterdam aan appelland te worden betaald.

◇

Zaaknummer:	2008/044.2
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, Borman, Kleijn
Datum uitspraak:	16 maart 2009
Partijen:	Opposante
Trefwoorden:	Inschakeling derde, termijnoverschrijding, tijdige postbezorging, pro forma beroepschrift, verzet
Artikelen:	Awb artikel 8:55
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.2. Opposante heeft dienaangaande geen argumenten aangevoerd die het College nopen tot een andere conclusie. Stalking door een ex-partner, de zorg voor haar dochter en het vertrek van haar huisgenote kunnen niet als valide argumenten worden beschouwd, hoezeer deze omstandigheden ook hebben ingegrepen op haar persoonlijke omstandigheden. Het College is dan ook van oordeel dat opposante desondanks voldoende gelegenheid heeft gehad - om ter veiligstelling van haar rechten en eventueel door het inschakelen van een derde persoon - desnoods pro forma, beroep in te stellen.

Uitspraak in de zaak van

[naam opposante], wonende te [woonplaats],
opposante tegen een uitspraak van het College van 10 november 2008, CBHO 2008/044.

1. Procesverloop

1.1. Opposante heeft bij een beroepschrift, bij het College ingekomen op 30 september 2008, beroep ingesteld tegen een op 15 augustus 2008 verzonden besluit van het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, waarbij het bezwaar van opposante ongegrond is verklaard.

1.2. Het College heeft dat beroep bij zijn in hoofde dezes genoemde uitspraak niet-ontvankelijk verklaard.

1.3. Tegen die uitspraak heeft opposante bij een brief, ingekomen bij het College op 27 november 2008, verzet gedaan. Opposante heeft bij brieven van 22 december 2008 en 21 januari 2009 nader memories ingediend. Bij email gedateerd 5 februari 2009 heeft zij haar standpunt nader toegelicht.

1.4. Het College heeft opposante in de gelegenheid gesteld over het verzet te worden gehoord op 16 februari 2009, waarvan zij gebruik heeft gemaakt.

2. Beoordeling van het verzet

2.1. Het College overweegt dat hetgeen het College bij voormelde uitspraak van 10 november 2008 heeft overwogen met betrekking tot de vraag of redelijkerwijs kan worden geoordeeld dat opposante ter zake van de overschrijding van de beroepstermijn, bedoeld in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht, niet in verzuim is geweest, juist is.

2.2. Opposante heeft dienaangaande geen argumenten aangevoerd die het College nopen tot een andere conclusie. Stalking door een ex-partner, de zorg voor haar dochter en het vertrek van haar huisgenote kunnen niet als valide argumenten worden beschouwd, hoezeer deze omstandigheden ook hebben ingegrepen op haar persoonlijke omstandigheden. Het College is dan ook van oordeel dat opposante desondanks voldoende gelegenheid heeft gehad - om ter veiligstelling van haar rechten en eventueel door het inschakelen van een derde persoon - desnoods pro forma, beroep in te stellen.

2.3. Het verzet van opposante is dan ook ongegrond, zodat haar bezwaren tegen de beslissing van 15 augustus 2008, niet aan de orde kunnen komen.

3. Beslissing

Het College verklaart het verzet ongegrond.

◇

Zaaknummer: 2008/045
Rechter(s): mr. Loeb
Datum uitspraak: 10 maart 2009
Partijen: Appellant tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden: Afdoening buiten zitting, ambtshalve overweging, ontvankelijkheid, procesbelang, tegemoetkomen aan bezwaar, uitschrijving, vereenvoudigde afdoening
Artikelen: WHW artikel 7.66 lid 2; Awb artikel 6:19, 8:54 lid 1, aanhef en onder b,
Uitspraak: Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen: 2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.
Bij het besluit van 7 november 2008 is verweerder alsnog geheel aan het door appellant gemaakte bezwaar tegemoet gekomen. De uitschrijving van appellant is ingetrokken, zodat hij voor het resterende deel van het studiejaar 2007-2008 ingeschreven is. Niet is gebleken dat appellant anderszins nog belang heeft bij het beroep.

Uitspraak in de zaak van:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
tegen
het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2008 heeft verweerder het door appellant tegen het besluit van 16 mei 2008 hem voor het resterende gedeelte van het studiejaar 2007-2008 uit te schrijven gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 30 september 2008, beroep ingesteld.

Bij op 7 november 2008 gedagtekend besluit heeft verweerder het door appellant gemaakte bezwaar alsnog gegrond verklaard.

2. Ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Ambtshalve overweegt het College als volgt.
Bij het besluit van 7 november 2008 is verweerder alsnog geheel aan het door appellant gemaakte bezwaar tegemoet gekomen. De uitschrijving van appellant is ingetrokken, zodat hij voor het resterende deel van het studiejaar 2007-2008 ingeschreven is. Niet is gebleken dat appellant anderszins nog belang heeft bij het beroep.

2.2. Onder die omstandigheden komt voortzetting van het onderzoek het College niet nodig voor, omdat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

2.4. Met toepassing van het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, gelezen in verbinding met artikel 8:54, eerste lid, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht, wordt als volgt beslist.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

◇

Zaaknummer: 2008/046
Rechter(s): mrs. Olivier, Mollee, Troostwijk
Datum uitspraak: 16 februari 2009
Partijen: Appellant tegen Hogeschool voor de Kunsten Utrecht
Trefwoorden: Bindend studieadvies (BSA), schadevergoeding, uitschrijving
Artikelen: WHW artikel 7.66 lid 1

Uitspraak: Onbevoegd
Hoofdoverwegingen: 2.5. Met het inleidend verzoek van appelland van 7 april 2008 heeft hij beoogd schadevergoeding te verkrijgen, bestaande uit het door hem voor 2007/2008 betaalde collegegeld, terzake van het onreglementaire en verwarrende optreden van de examencommissie en door het gebrek aan ondersteuning door zijn docenten, waardoor het gehele studiejaar door hem als een verloren jaar wordt beschouwd. De gestelde schade is derhalve niet het gevolg van het besluit tot uitschrijving van appelland per 1 april 2008, tegen welk besluit appelland zich ook niet heeft gekeerd, maar het gevolg van het, nadien ingetrokken, besluit tot het verstrekken van een BSA. Dat besluit betreffende het BSA, evenals het in de brief van 7 april 2008 door appelland gelaakte optreden van de docenten, is geen besluit, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Het College is derhalve evenmin bevoegd om te oordelen over het beroep tegen het schadebesluit, waarbij de vergoeding van schade, die het gevolg zou zijn van dat BSA-besluit of van dat optreden, is afgewezen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [naam woonplaats], appelland,
en
het college van bestuur van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 7 april 2008 heeft appelland verweerder verzocht om teruggave van het volledige collegegeld voor het studiejaar 2007-2008 en vergoeding van door hem geleden schade vanwege het voortijdig beëindigen van zijn studie.

Bij besluit van 26 augustus 2008 heeft verweerder die verzoeken afgewezen.

Tegen dit besluit heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 30 september 2008, beroep ingesteld.

Bij brief van 11 november 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 januari 2009, waar appelland in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. G.J.J.M. Pubben, advocaat te Utrecht, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. C. de Vos, werkzaam bij verweerders hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het College ziet zich ambtshalve geplaatst voor de vraag of het bevoegd is van het beroep kennis te nemen.

2.2. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), oordeelt het College bij uitsluiting, voor zover niet op grond van artikel 7.61, eerste lid, beroep openstaat bij een college van beroep voor de examens, dan wel niet op grond van artikel 7.68 beroep openstaat op een college van beroep voor het bijzonder onderwijs, over het beroep dat door een betrokkene is ingesteld tegen beslissingen genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van hoofdstuk 7 met het oog op inschrijving, beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 3 van dat hoofdstuk, en beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van artikel 17.10 van de WHW.

2.3. Ingevolge artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onder a, van de WHW, gelezen in onderlinge samenhang met artikel 7.8b, eerste en tweede lid, voor zover thans van belang, kan een betrokkene beroep instellen bij het college van beroep voor de examens tegen een besluit betreffende een bindend studieadvies.

2.4. Bij de beoordeling van het geding gaat het College uit van de volgende feiten. Naar aanleiding van het eerste evaluatieformulier van het cursusjaar 2007/2008 voor appelland, waarop staat vermeld dat het totaalbeeld onvoldoende is en dat "3^e BSA = studiestop", heeft appelland eind december 2007 zijn studie gestaakt. Bij besluit van 28 februari 2008 heeft de examencommissie van verweerders hogeschool appelland een bindend studieadvies (hierna: BSA) gegeven voor de Bacheloropleiding Graphic Design en medegedeeld dat dat betekent dat hij niet meer staat ingeschreven voor het studiejaar 2007/2008 en hij met ingang van 1 maart 2008 geen recht meer heeft op studiefinanciering op basis van de inschrijving voor die opleiding. Bij besluit van 23 april 2008 heeft verweerder dat besluit ingetrokken. Appelland heeft zich, in overleg met verweerder, per 1 april 2008 uitgeschreven.

2.5. Met het inleidend verzoek van appelland van 7 april 2008 heeft hij beoogd schadevergoeding te verkrijgen, bestaande uit het door hem voor 2007/2008 betaalde collegegeld, terzake van het onreglementaire

en verwarrende optreden van de examencommissie en door het gebrek aan ondersteuning door zijn docenten, waardoor het gehele studiejaar door hem als een verloren jaar wordt beschouwd. De gestelde schade is derhalve niet het gevolg van het besluit tot uitschrijving van appelland per 1 april 2008, tegen welk besluit appelland zich ook niet heeft gekeerd, maar het gevolg van het, nadien ingetrokken, besluit tot het verstrekken van een BSA. Dat besluit betreffende het BSA, evenals het in de brief van 7 april 2008 door appelland gelaakte optreden van de docenten, is geen besluit, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van de WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Het College is derhalve evenmin bevoegd om te oordelen over het beroep tegen het schadebesluit, waarbij de vergoeding van schade, die het gevolg zou zijn van dat BSA-besluit of van dat optreden, is afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart zich onbevoegd om van het beroep kennis te nemen.

◇

Zaaknummer:	2008/047
Rechter(s):	mrs. Olivier, Troostwijk, Kleijn,
Datum uitspraak:	19 januari 2009
Partijen:	Appelland tegen ArtEz Hogeschool voor de Kunsten
Trefwoorden:	Boekengeld, colloquium doctum, restitutie collegegeld, schadevergoeding, studieresultaten, toelatingsonderzoek, vooropleiding
Artikelen:	WHW artikel 7.29 lid 1 en lid 4
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoorwegingen:	2.6. Het College overweegt dat, gegeven het bepaalde in artikel 7.29, eerste en vierde lid, van de WHW, geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder appelland niet in redelijkheid vrijstelling heeft kunnen verlenen van de in artikel 7.24 bedoelde vereiste vooropleiding. Dat een dergelijke vrijstelling is verleend, biedt evenwel geen garantie voor het met vrucht kunnen afronden van de desbetreffende opleiding. In het onderhavige geval acht het College van belang dat, zoals ter zitting naar voren is gekomen, appelland niet slechts het niveau van de theoretische vakken niet aankon, maar dat hij met name onvoldoende in staat is gebleken de creatieve vakken met goed gevolg af te ronden. 2.7. Het College overweegt voorts dat de enkele omstandigheid dat gewenste studieresultaten niet worden behaald niet noopt tot restitutie van betaald college- dan wel boekengeld. Onder deze omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het verzoek om toekenning van de door appelland geleden schade ten onrechte heeft afgewezen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende [naam woonplaats], appelland,
en
het college van bestuur van de ArtEz Hogeschool voor de Kunsten, gevestigd te Arnhem, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 13 mei 2008 heeft appelland verweerder verzocht om vergoeding van door hem geleden schade tengevolge van het voortijdig stoppen met zijn studie.

Bij besluit van 7 juli 2008 heeft verweerder dat verzoek afgewezen.

Bij brief van 14 juli 2008 heeft appelland daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 8 september 2008, heeft verweerder het door appelland gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 7 oktober 2008, beroep ingesteld.

Bij brief van 30 oktober 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 december 2008, waar appelland in persoon, bijgestaan door zijn vader, en verweerder, vertegenwoordigd door G. Strijker, lid van het college van bestuur, en W. Sommers, werkzaam bij verweerdere hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In het bestreden besluit heeft verweerder zijn beslissing, om het verzoek van appellant om vergoeding van de door hem geleden schade niet in te willigen, gehandhaafd. Daaraan ligt ten grondslag dat, samengevat weergegeven, appellant, conform artikel 7.29, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW), gelezen in samenhang met het vierde lid van dat artikel, terecht vrijstelling van de wettelijke vooropleidingseisen is verleend. Het standpunt van appellant, dat hij op grond van zijn vooropleiding niet aangenomen had mogen worden voor de dagopleiding Product Design aan verweerders hogeschool, wordt door verweerder niet gevolgd. Schade die appellant tengevolge van het niet met succes afronden van zijn eerste studiejaar stelt te hebben geleden komt om die reden niet voor vergoeding in aanmerking.

2.2. In beroep heeft appellant aangevoerd dat, samengevat weergegeven, verweerder weliswaar heeft onderzocht of zijn talent voldoende was voor toelating tot de opleiding Product Design, maar ten onrechte niet heeft vastgesteld of hij, gegeven zijn vooropleiding, het niveau van een hoger beroepsopleiding zou kunnen volgen. Appellant verzoekt daarom om toekenning van schadevergoeding, bestaande uit het door hem betaalde college- en boekengeld.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog verwezen naar de uitspraak van het College van beroep voor de examens van verweerders hogeschool, waarin is geconcludeerd dat zowel de toelating van appellant tot de studie Product Design, als de procedure rond de verdere beoordeling, conform de geldende voorschriften zijn uitgevoerd.

2.4. Ingevolge artikel 7.29, eerste lid, van de WHW, kan het instellingsbestuur personen van eenentwintig jaar en ouder die niet voldoen aan de in artikel 7.24, eerste, onderscheidenlijk tweede lid, bedoelde vooropleidingseis noch daarvan krachtens artikel 7.28 zijn vrijgesteld, van die vooropleidingseis vrijstellen, indien zij bij een onderzoek door een door het instellingsbestuur in te stellen commissie hebben blijk gegeven van geschiktheid voor het desbetreffende onderwijs en van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs.

Ingevolge het vierde lid kan het instellingsbestuur ten aanzien van opleidingen op het gebied van de kunst in bijzondere gevallen afwijken van de in het eerste lid genoemde leeftijd.

2.5. Tussen partijen is niet in geschil dat appellant niet aan de vooropleidingseis als bedoeld in artikel 7.24 van de WHW voldeed. Appellant heeft voorafgaande aan zijn toelating tot de opleiding Product Design een vooropleiding van een half jaar aan verweerders hogeschool gevolgd. Appellant is op grond van de presentatie van zijn werk in die vooropleiding en een gesprek met R. Volleberg vrijgesteld van de eis van voldoende vooropleiding. Bij brief van 10 april 2008 heeft W. Sommers appellant mede gedeeld dat de tot dan toe door hem behaalde studieresultaten zouden kunnen uitmonden in een negatief studieadvies. Daarna heeft appellant zijn studie aan verweerders hogeschool beëindigd.

2.6. Het College overweegt dat, gegeven het bepaalde in artikel 7.29, eerste en vierde lid, van de WHW, geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder appellant niet in redelijkheid vrijstelling heeft kunnen verlenen van de in artikel 7.24 bedoelde vereiste vooropleiding.

Dat een dergelijke vrijstelling is verleend, biedt evenwel geen garantie voor het met vrucht kunnen afronden van de desbetreffende opleiding. In het onderhavige geval acht het College van belang dat, zoals ter zitting naar voren is gekomen, appellant niet slechts het niveau van de theoretische vakken niet aankon, maar dat hij met name onvoldoende in staat is gebleken de creatieve vakken met goed gevolg af te ronden.

2.7. Het College overweegt voorts dat de enkele omstandigheid dat gewenste studieresultaten niet worden behaald niet noopt tot restitutie van betaald college- dan wel boekengeld. Onder deze omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het verzoek om toekenning van de door appellant geleden schade ten onrechte heeft afgewezen.

2.8. Gelet op het vorenstaande, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer:	2008/050
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, Mollee, Troostwijk
Datum uitspraak:	16 februari 2009
Partijen:	Appellante tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden:	Decentrale selectie, dyslexie, gelijkheidsbeginsel, overmacht
Artikelen:	WHW artikel 7.57e
Uitspraak:	Gegrond

Hoofdoverwegingen:

2.5. Het College overweegt dat de opzet van de toetsdag zodanig is dat er een middagpauze is. Daarbij is het beleid dat dyslectische kandidaten een half uur extra tijd per toets krijgen. Aan deze opzet is niet voldaan door dat extra half uur in de pauze te geven. Als gevolg hiervan hebben de dyslectische kandidaten in tegenstelling tot de overige kandidaten geheel geen pauze genoten, waardoor zij ten opzichte van de laatsten geen gelijke kans hebben gekregen een zo goed mogelijk toetsresultaat te behalen. De omstandigheid van de stroomstoring is niet zodanig bijzonder dat de gevolgen daarvan voor risico van appellant dient te komen. Niet gebleken is dat de door de stroomstoring veroorzaakte problemen niet op een andere wijze hadden kunnen worden opgelost, bijvoorbeeld door het aanvangstijdstip van de op de toetsen volgende afsluitende borrel te verschuiven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats], appellante,
en
het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 juni 2008 is appellante namens verweerder meegedeeld dat haar geen opleidingsplaats voor de bacheloropleiding geneeskunde wordt aangeboden.

Bij besluit van 5 september 2008, heeft verweerder het daartegen gerichte bezwaar van 10 juli 2008 ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 14 oktober 2008, bij het College ingekomen op 16 oktober 2008, beroep ingesteld.

Bij brief van 28 november 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Bij brieven van 7 en 8 januari 2009 heeft appellante nadere memories ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 januari 2009, waar appellante in persoon bijgestaan door [naam gemachtigde], en verweerder vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk en drs. I. Vos, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In het bestreden besluit is, zakelijk weergegeven, overwogen, dat op 11 juni 2008 door overmacht het ochtend- en middagdeel van de toets direct na elkaar, zonder pauze moest worden afgelegd door de kandidaten die vanwege dyslexie extra tijd hadden gekregen voor het afleggen van die toetsen.

2.2. In beroep heeft appellante, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat zij daarmee ongelijk is behandeld ten opzichte van reguliere kandidaten die wel een middagpauze hadden. Nu het verlengde deel van de ochtendtoets direct werd gevolgd door het verlengde deel van de middagtoets heeft zij ten onrechte geen pauze gehad en werd zij daarbij bovendien tijdens de verlengde middagtoets gestoord door de binnenkomst van de niet-dyslexie kandidaten.

2.3. In de Informatie over de decentrale selectie opleiding geneeskunde VUmc t.b.v. de IB-Groep studiejaar 2008-2009 is voor de 2^e fase het volgende opgenomen:

"De scholieren die de eerste fase met succes hebben doorlopen, worden uitgenodigd om tijdens een week in juni 2008 op het VUmc een aantal opdrachten uit te voeren. Tijdens deze 2^e fase worden *studievaardigheden* getest die nodig zijn om met meer dan gemiddeld succes de studie geneeskunde aan het VUmc te kunnen volgen. (...) Ook wordt gekeken naar vaardigheden met betrekking tot informatievergaring en verwerking.(...)"

Verweerder voert als beleid dyslexie studenten bij toetsen extra tijd te geven tenzij anders is aangegeven. Dit beleid is ook van toepassing op de procedure decentrale selectie geneeskunde.

2.4. Vaststaat en niet in geschil is dat vanwege een stroomstoring op de tweede toetsdag de verlengde ochtendtoets om 13.30 uur eindigde en voor de kandidaten met dyslexie om 13.30 uur de middagtoets met de vooraf geplaatste verlenging van een half uur begon, terwijl de niet-dyslexie studenten om 13.00 uur met de middagtoets begonnen.

2.5. Het College overweegt dat de opzet van de toetsdag zodanig is dat er een middagpauze is. Daarbij is het beleid dat dyslectische kandidaten een half uur extra tijd per toets krijgen. Aan deze opzet is niet voldaan door dat extra half uur in de pauze te geven. Als gevolg hiervan hebben de dyslectische kandidaten in tegenstelling tot de overige kandidaten geheel geen pauze genoten, waardoor zij ten opzichte van de laatsten

geen gelijke kans hebben gekregen een zo goed mogelijk toetsresultaat te behalen. De omstandigheid van de stroomstoring is niet zodanig bijzonder dat de gevolgen daarvan voor risico van appellant dient te komen. Niet gebleken is dat de door de stroomstoring veroorzaakte problemen niet op een andere wijze hadden kunnen worden opgelost, bijvoorbeeld door het aanvangstijdstip van de op de toetsen volgende afsluitende borrel te verschuiven.

2.6 Appellante heeft voorts aangevoerd dat haar ten onrechte geen extra tijd is gegeven bij de toets filosofie. Verweerder heeft als redengeving voor het niet geven van extra tijd aangevoerd dat de toets beoogt de luistervaardigheid van de kandidaten te beoordelen in een setting die praktijksituaties benadert en gesteld dat de kandidaten daar van te voren van op de hoogte zijn gesteld. Het College acht het standpunt van verweerder gelet op het doel van deze toets onjuist noch onredelijk, zodat deze grief dient te worden verworpen.

2.7. Omdat hetgeen appellante wil - namelijk alsnog toegelaten worden tot de opleiding geneeskunde voor het studiejaar 2008-2009 - niet gerealiseerd kan worden - de beschikbare plaatsen zijn immers reeds toebedeeld - komt het College geraden voor dat verweerder bij het nieuw te nemen besluit op bezwaar in overweging neemt appellante een nieuwe kans te geven door haar deel te laten nemen aan de decentrale selectie voor het volgende studiejaar.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard en komt het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking.

2.9. Verweerder dient op na volgende wijze in de in de proceskosten worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van verweerder van 5 september 2008;
3. bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
4. gelast dat de Vrije Universiteit Amsterdam aan appellante het door haar voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht € 39,- (zegge: negenendertig euro) vergoedt;
5. stelt de bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen (reis)kosten vast op € 21,00 (zegge: eenentwintig euro); het dient door de Vrije Universiteit Amsterdam aan appellante te worden betaald.

◇

Zaaknummer:	2008/053
Rechter(s):	mrs. Olivier, Mollee, Troostwijk
Datum uitspraak:	16 februari 2009
Partijen:	Appellant tegen hogeschool INHOLLAND
Trefwoorden:	Dwingend karakter bepaling, overmacht, restitutie collegegeld,
Artikelen:	WHW artikel 7.42, 7.49; Studentenstatuut Inholland 2008-2009 artikel 15 en 18
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.6. Het College overweegt als volgt. Appellant heeft eerst twee jaar na het einde van studiejaar 2005-2006 een verzoek tot restitutie van collegegelden ingediend voor de vier studie jaren dat hij voltijds ingeschreven heeft gestaan. Verweerder heeft gelet op de artikelen 15 en 18 van de regeling in hun onderling verband gezien zich terecht op het standpunt gesteld dat niet tot restitutie kon worden overgegaan nu appellant niet tijdig verzoeken tot beëindiging van de inschrijving aan verweerder heeft gedaan. Bovendien heeft appellant gedurende de periode van inschrijving op geen enkele wijze aangegeven dat hij vanwege bijzondere familieomstandigheden niet aan het onderwijs kon deelnemen. Gelet op het dwingende karakter van het bepaalde in artikel 15, eerste lid, aanhef en onderdeel b, is het verzoek ver buiten de daarin gestelde termijn ingediend zodat verweerder reeds op die grond niet anders kon dan het verzoek afwijzen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [naam woonplaats], appelland,
en
het college van bestuur van de hogeschool INHOLLAND, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 mei 2008 heeft verweerder appellants verzoek om hem restitutie van het collegegeld over de studiejaren 2002-2003 tot en met 2005-2006 te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 2 oktober 2008, heeft verweerder het daartegen door appelland ingediende bezwaar van 22 mei 2008 ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 27 oktober 2008, beroep ingesteld.

Bij brief van 5 december 2008 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 januari 2009, waar appelland in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door mr. F. Donner, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de overweging dat appelland zijn verzoek om restitutie van het collegegeld niet dan wel onvoldoende heeft toegelicht en daaraan ook geen stukken of documenten ten grondslag heeft gelegd en het verzoek eerst twee jaar na zijn laatste inschrijving heeft ingediend.

2.2. In beroep heeft appelland, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat hij gedurende de studiejaren 2002-2003 tot en met 2005-2006 ingeschreven heeft gestaan maar gedurende die periode door bijzondere familieomstandigheden geen onderwijs heeft gevolgd.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder, zakelijk weergegeven, op het standpunt gesteld dat hem over genoemde periode niets bekend was over de bijzondere familieomstandigheden en deze ware zij bekend geweest onvoldoende zouden zijn om restitutie van het collegegeld met terugwerkende kracht over die periode te verlenen.
Daarnaast heeft verweerder zijn standpunt herhaald dat het verzoek te laat is gedaan.

2.4. Artikel 15, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van het Studentenstatuut 2008-2009 (hierna: de regeling) luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"1. Degene die als student is ingeschreven, kan (...) een verzoek doen om de inschrijving vóór het einde van het studiejaar te beëindigen en wel in de volgende gevallen:

(...)

b. ziekte of bijzondere familieomstandigheden, ter beoordeling van de hogeschool. (...) Het verzoek tot beëindiging wordt zo spoedig mogelijk ingediend nadat de omstandigheid zich heeft voorgedaan en uiterlijk op 31 augustus van het lopende studiejaar."

Artikel 18, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van de regeling luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"1. (Een deel van) het collegegeld wordt door de dienst Studentenadministratie terugbetaald:

(...)

c. indien de inschrijving op verzoek van de student overeenkomstig artikel 15, eerste lid onder (...) b,(...), in de loop van het studiejaar is beëindigd (...)"

2.5. Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat vast dat appelland gedurende de studiejaren 2002-2003 tot en met 2005-2006 ingeschreven heeft gestaan aan verweerders instelling. Tevens staat vast dat appelland gedurende die periode geen beroep heeft gedaan op bijzondere familieomstandigheden en ook geen verzoeken heeft gedaan tot beëindiging van zijn inschrijving.

2.6. Het College overweegt als volgt.

Appelland heeft eerst twee jaar na het einde van studiejaar 2005-2006 een verzoek tot restitutie van collegegelden ingediend voor de vier studiejaren dat hij voltijds ingeschreven heeft gestaan.

Verweerder heeft gelet op de artikelen 15 en 18 van de regeling in hun onderling verband gezien zich terecht op het standpunt gesteld dat niet tot restitutie kon worden overgegaan nu appelland niet tijdig verzoeken tot beëindiging van de inschrijving aan verweerder heeft gedaan. Bovendien heeft appelland gedurende de periode van inschrijving op geen enkele wijze aangegeven dat hij vanwege bijzondere familieomstandigheden niet aan het onderwijs kon deelnemen.

Gelet op het dwingende karakter van het bepaalde in artikel 15, eerste lid, aanhef en onderdeel b, is het verzoek ver buiten de daarin gestelde termijn is ingediend zodat verweerder reeds op die grond niet anders kon dan het verzoek afwijzen.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer: 2008/054
Rechter(s): mrs. Nijenhof, Borman, Kleijn
Datum uitspraak: 16 maart 2009
Partijen: Appellant tegen Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten
Trefwoorden: Afgifte getuigschrift, bevoegdheid, beoordeling tentamens, Cobex, second opinion
Artikelen: WHW artikel 7.58, 7.61, 7.66; Awb artikel 8:1
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoorwegingen: 2.6. Het College overweegt als volgt. Artikel 7.58, eerste lid en tweede lid onderdeel a, van de WHW, schrijven voor dat een verzoek aan het instellingsbestuur vergezeld gaat van de bewijzen van met goed gevolg afgelegde tentamens. Nu vaststaat dat appellant bij zijn verzoek geen bewijs heeft overgelegd van een met goed gevolg afgelegd tentamen 3 van de hbo-masteropleiding Architectuur, heeft verweerder terecht besloten dat geen sprake was van een verzoek dat diende te leiden tot een verklaring van het instellingsbestuur dat het verlangde getuigschrift kan worden afgegeven. 2.7. Hetgeen appellant overigens naar voren heeft gebracht kan niet leiden tot een andere oordeel. Tegen beoordelingen van tentamens staat ingevolge artikel 7.61 van de WHW voorziening open bij het college van beroep voor de examens van een instelling. Dat tegen beslissingen van een college van beroep voor de examens van een bijzondere instelling niet ingevolge artikel 8:1 Awb beroep bij de bestuursrechter kan worden ingesteld, betekent niet dat de beoordeling van een besluit als thans aan de orde een andere dient te zijn dan die welke is neergelegd in overweging 2.6 van deze uitspraak.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten, gevestigd te Amsterdam,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 24 april 2008, heeft appellant verweerder verzocht om schriftelijk de weigering te bevestigen dat hem het getuigschrift niet wordt uitgereikt.

Op dat verzoek is bij besluit van 22 mei 2009 namens verweerder beslist dat uitreiking van het getuigschrift niet aan de orde is.

Bij brief van 2 juli 2008 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt

Bij besluit van 25 september 2008, heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 4 november 2009, bij het College ingekomen op 4 november 2008, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 2 december 2008.

Bij brief van 13 januari 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 februari 2009, waar appellant in persoon, en vertegenwoordigde door zijn gemachtigde mr. J.A. Wols, en verweerder vertegenwoordigd door mr. L.M. Petersen, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Ingevolge artikel 7.11, tweede lid, van de WHW reikt de examencommissie een getuigschrift uit ten bewijze dat het examen met goed gevolg is afgelegd. Artikel 7.58, vierde lid van de WHW bepaalt dat een examencommissie geen getuigschrift afgeeft dan nadat het instellingsbestuur heeft verklaard dat het getuigschrift kan worden afgegeven.

Artikel 18a van de onderwijs- en examenregeling voor de opleiding Architectuur, Stedenbouw en Landschapsarchitectuur bepaalt, voor zover van belang, dat de examencommissie het getuigschrift uitreikt ten bewijze dat het examen als bedoeld in artikel 18 (afsluitend examen) met goed gevolg is afgelegd.

Vaststaat dat betrokkene het afsluitend tentamen, ook na herkansing, niet met goed gevolg heeft afgelegd zodat op grond van de - hiervoor aangehaalde - van toepassing zijnde regelingen niet tot afgifte van een getuigschrift kon worden overgegaan. Het college van bestuur heeft terecht tot weigering hiertoe beslist."

2.2. In beroep heeft appellant, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat verweerder hem tijdens zijn afstudeerproject niet goed heeft begeleid en dat hij een second opinion had moeten kunnen uitvoeren op de beoordeling van de tentamencommissie. Voorts wijst appellant op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 19 juli 2006, LJN: AY4273 en voert daarbij aan dat een laatste beoordeling van de tentamenuitslagen zou toekomen aan verweerder.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder, zakelijk weergegeven, nog aangevoerd dat nu appellant een van de tentamens niet heeft gehaald daarmee het afsluitend examen niet met goed gevolg is afgelegd en er dan ook geen grondslag is voor het uitreiken van het getuigschrift. Voorts wordt aangevoerd dat na het afleggen van het herkansingstentamen er op grond van het recht noch de van toepassing zijnde regelgeving aanspraak bestaat op een second opinion met betrekking tot een beoordeling.

2.4. Artikel 7.58, eerste en tweede lid, van de Wet op hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"1. Degene die een getuigschrift als bedoeld in artikel 7.11 wenst te verkrijgen, dient overeenkomstig door het instellingsbestuur vast te stellen regels een verzoek in, ertoe strekkende dat door dit bestuur wordt verklaard, dat het getuigschrift kan worden afgegeven.

2. Bij het verzoek worden overgelegd:

a. de bewijzen van met goed gevolg afgelegde tentamens,(...)"

2.5. Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat vast dat appellant het zogeheten tentamen 3 van de hbo-masteropleiding Architectuur ook na herkansing niet heeft behaald.

2.6. Het College overweegt als volgt.

Artikel 7.58, eerste lid en tweede lid onderdeel a, van de WHW, schrijven voor dat een verzoek aan het instellingsbestuur vergezeld gaat van de bewijzen van met goed gevolg afgelegde tentamens. Nu vaststaat dat appellant bij zijn verzoek geen bewijs heeft overgelegd van een met goed gevolg afgelegd tentamen 3 van de hbo-masteropleiding Architectuur, heeft verweerder terecht besloten dat geen sprake was van een verzoek dat diende te leiden tot een verklaring van het instellingsbestuur dat het verlangde getuigschrift kan worden afgegeven.

2.7. Hetgeen appellant overigens naar voren heeft gebracht kan niet leiden tot een andere oordeel. Tegen beoordelingen van tentamens staat ingevolge artikel 7.61 van de WHW voorziening open bij het college van beroep voor de examens van een instelling. Dat tegen beslissingen van een college van beroep voor de examens van een bijzondere instelling niet ingevolge artikel 8:1 Awb beroep bij de bestuursrechter kan worden ingesteld, betekent niet dat de beoordeling van een besluit als thans aan de orde een andere dient te zijn dan die welke is neergelegd in overweging 2.6 van deze uitspraak.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer:	2008/055
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, Borman, Kleijn
Datum uitspraak:	16 maart 2009
Partijen:	Appellant tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden:	Bijzondere omstandigheden, instellingscollegegeld, kenbaarheid wijzigingen, toezegging
Artikelen:	WHW artikel 7.43; Awb artikel 6:19; Richtlijn Aanmelding en Inschrijving VU 2008-2009 artikel 10
Uitspraak:	Ongegrond, niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen:	2.5. Het College overweegt als volgt. Nu aan studenten zowel in het studiejaar 2006-2007 en later bij brieven en andere voorlichtingsmiddelen is meegedeeld dat het instellingscollegegeld in de toekomst zal veranderen en voor het studiejaar 2007-2008 een overgangstarief geldt, had appellant daar rekening mee dienen te houden. Het starten van een opleiding tegen een vastgesteld instellingscollegegeld houdt geen recht in dat dit gedurende de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Het is het College niet

gebleken van een door verweerder aan appelland dienaangaande gedane ondubbelzinnige en ongeclausuleerde toezegging. Het betoog van appelland faalt dan ook.

(...)

2.7. Verweerder heeft op grond van de door appelland aangevoerde bijzondere omstandigheden, die hebben geleid tot studievertraging, en met toepassing van artikel 10 van de Regeling voor appelland voor het studiejaar 2008-2009 alsnog een instellingscollegegeld van € 875 voor 3 maanden vastgesteld.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [woonplaats], appelland,
en
het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 18 augustus 2008 heeft appelland bezwaar gemaakt tegen de vaststelling van het instellingscollegegeld van € 9.000,- voor het studiejaar 2008-2009.

Bij besluit van 3 september 2008, heeft verweerder het daartegen door appelland gemaakte bezwaar, niet ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appelland bij brief van 17 september 2008, bij het College ingekomen op 3 december 2008, beroep ingesteld.

Bij brief van 4 februari 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 februari 2009, waar appelland in persoon en bijgestaan door een tolk, en verweerder vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt het College ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep als volgt. Nu de griffie van de rechtbank Den Haag het beroepschrift niet heeft voorzien van een stempel van inname en er geen envelop met dagstempel bekend is, moet het er voor worden gehouden dat appelland het beroepschrift binnen de wettelijke termijn heeft ingediend. Het beroep is dan ook ontvankelijk.

2.2. Bij besluit van 2 februari 2009 heeft verweerder besloten het bestreden besluit te wijzigen. Voor appelland wordt alsnog op grond van de hardheidsclausule voor het studiejaar 2008-2009 voor 3 maanden een instellingscollegegeld van € 875 vastgesteld, daarna is hij het instellingscollegegeld van € 9.000,- of het voor het studiejaar 2009-2010 vast te stellen instellingscollegegeld verschuldigd. Ingevolge artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht wordt het door appelland ingestelde beroep geacht mede gericht te zijn tegen dit nieuwe besluit van 2 februari 2009.

Het beroep, gericht tegen het besluit van 3 september 2008, zal door het College niet-ontvankelijk worden verklaard, omdat appelland bij het beroep tegen dit besluit geen belang meer heeft.

2.3. In beroep heeft appelland, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat hij ervan uit mocht gaan dat hij gedurende zijn gehele opleiding zou kunnen studeren voor het collegegeld dat hij bij aanvang verschuldigd was en daarnaast dat onvoldoende rekening is gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden. De persoonlijke omstandigheden bestonden uit een tijdelijke overstap naar de masteropleiding oncologie, administratieve problemen bij verweerder en een problematische stagebegeleiding.

2.4. In verweer heeft verweerder, zakelijk weergegeven, nog aangevoerd dat aan het bezwaar van appelland ten aanzien van administratieve problemen en de stagebegeleiding, is tegemoetgekomen door alsnog een studievertraging van 3 maanden vast te stellen en voor die maanden een aangepast instellingscollegegeld vast te stellen. Na die drie maanden is hij het voor zijn opleiding vastgesteld of vast te stellen instellingscollegegeld verschuldigd.

2.5. Artikel 10 van de Richtlijn Aanmelding en Inschrijving 2008-2009, luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

“Waar de toepassing van deze regeling tot onbillijkheden van overwegende aard leiden, kan het College van bestuur ten gunste van de student van deze Regeling afwijken”

2.6. Het College overweegt als volgt. Nu aan studenten zowel in het studiejaar 2006-2007 en later bij brieven en andere voorlichtingsmiddelen is meegedeeld dat het instellingscollegegeld in de toekomst zal veranderen en voor het studiejaar 2007-2008 een overgangstarief geldt, had appelland daar rekening mee dienen te houden. Het starten van een opleiding tegen een vastgesteld instellingscollegegeld houdt geen recht in dat dit gedurende de hele looptijd van de studie onveranderd blijft. Het is het College niet gebleken van een

door verweerder aan appellant dienaangaande gedane ondubbelzinnige en ongeclausuleerde toezegging. Het betoog van appellant faalt dan ook.

2.7. Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting is verhandeld stelt het College vast, dat indien appellant zich had beperkt tot het volgen van de door hem per het studiejaar 2006/2007 gekozen tweejarige master Ecology en geen tijdelijke overstap had gemaakt naar Oncologie, hij binnen de nominale studieduur die opleiding had kunnen afronden tegen het bij aanvang van die studie kenbare collegegeld van € 3.500,- per jaar.

2.8. Verweerder heeft op grond van de door appellant aangevoerde bijzondere omstandigheden, die hebben geleid tot studievertraging, en met toepassing van artikel 10 van de Regeling voor appellant voor het studiejaar 2008-2009 alsnog een instellingscollegegeld van € 875 voor 3 maanden vastgesteld.

2.9. Appellant heeft nadat hem daartoe ter zitting gelegenheid is geboden het College er niet van kunnen overtuigen dat verweerder na afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet tot zijn besluit heeft kunnen komen.

2.10. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep tegen het besluit van 3 september 2008 niet-ontvankelijk;
2. verklaart het beroep tegen het gewijzigde besluit van 2 februari 2009 ongegrond.

◇

Zaaknummer:	2008/057
Rechter(s):	mrs. De Rijke-Maas, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak:	18 mei 2009
Partijen:	Appellante en Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden:	Motivering, ontbreken advies
Artikelen:	Awb artikel 7:12; Onderwijs- en examenregeling opleiding pedagogiek en opleiding tot leraar voortgezet onderwijs artikel 2.1 lid 1, aanhef en onderdeel a
Uitspraak:	Gegron
Hoofdoorwegingen:	2.7. Het procesdossier bevat geen stukken die verslag doen aan het door verweerder genoemde advies van Colo en verweerder heeft evenmin een op schrift gestelde conclusie van Colo kunnen produceren. Nu het College geen kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van het advies en, in het verlengde daarvan, niet kan beoordelen waar dat advies op is gebaseerd, kan verweerder ter motivering van zijn besluit niet naar dit advies verwijzen. Het College acht in dit verband van belang dat appellante onbetwist heeft gesteld dat aan haar geen advies van Colo kenbaar is gemaakt. Gelet hierop bestaat grond voor het oordeel dat verweerder in het bestreden besluit onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het door appellante overgelegde diploma geen diploma is waarmee zij tot de opleiding toelaatbaar is.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats], appellante,
en
het college van bestuur van de hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 oktober 2008 heeft verweerder de aanmelding van appellante voor inschrijving voor de opleiding Pedagogiek Lerarenvariant 2^e graad voor het studiejaar 2008-2009 geannuleerd.

Bij brief van 22 oktober 2008 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 18 november 2008 heeft verweerder het gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 31 december 2008, beroep ingesteld.

Bij brief van 16 maart 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 april 2009, waar appellante in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. O. Jungst, werkzaam bij verweerdere hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In het bestreden besluit heeft verweerder zijn beslissing om appellante niet toe te laten tot de opleiding Pedagogiek (hierna: de opleiding), gehandhaafd. Daaraan ligt ten grondslag dat het door appellante overgelegde diploma geen diploma is waarmee zij toelaatbaar is tot de opleiding. Verder heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat appellante inhoudelijk correct is geïnformeerd over de annulering van haar aanmelding.

2.2. In beroep heeft appellante aangevoerd dat, samengevat weergegeven, verweerder het bestreden besluit onvoldoende deugdelijk heeft gemotiveerd. Daartoe heeft zij aangevoerd dat verweerder in dat besluit niet inhoudelijk is ingegaan op de door haar in bezwaar naar voren gebrachte argumenten. Appellante heeft verder verzocht om verweerder op te dragen de schade, die zij door de handelwijze van verweerder heeft geleden, te vergoeden.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder aangevoerd dat de annulering van de aanmelding voldoende en tijdig is gemotiveerd, nu de gronden van annulering door de decaan met appellante zijn besproken en schriftelijk aan haar zijn medegedeeld.

2.4. Ingevolge artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Onderwijs- en examenregeling opleiding pedagogiek en opleiding tot leraar voortgezet onderwijs van de tweede graad in Pedagogiek van verweerdere hogeschool, geeft een diploma MBO niveau 4 rechtstreeks toegang tot de opleiding.

2.5. Appellante heeft bij haar verzoek om toelating een aantal diploma's overgelegd die dateren van voor de stelselherziening van onderwijs van 1997, zogenoemde middenkaderdiploma's. Bij afzonderlijk besluit van 9 oktober 2008 heeft verweerder het toelatingsverzoek van appellante om toelating tot de opleiding Pedagogiek lerarenvariant afgewezen. In dat besluit staat dat appellante in mei een gesprek heeft gevoerd met de decaan, waarin de waardering van haar MBO diploma's aan de orde is geweest. De conclusie van het waarderingsonderzoek was dat het door appellante overgelegde diploma niet aan de eisen voldoet, omdat het weliswaar een MBO diploma betreft, maar niet op het vereiste niveau 4.

2.6. Ter zitting heeft verweerder aangevoerd dat het standpunt dat het diploma van appellante niet op het vereiste niveau 4 is, is gebaseerd op een advies van Colo. Dat advies is voldoende inzichtelijk, concreet en formeel, aldus verweerder. Desgevraagd heeft verweerder ter zitting aangegeven dat het advies van Colo telefonisch is doorgegeven.

2.7. Het procesdossier bevat geen stukken die verslag doen van het door verweerder genoemde advies van Colo en verweerder heeft evenmin een op schrift gestelde conclusie van Colo kunnen produceren. Nu het College geen kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van het advies en, in het verlengde daarvan, niet kan beoordelen waar dat advies op is gebaseerd, kan verweerder ter motivering van zijn besluit niet naar dit advies verwijzen. Het College acht in dit verband van belang dat appellante onbetwist heeft gesteld dat aan haar geen advies van Colo kenbaar is gemaakt.

Gelet hierop bestaat grond voor het oordeel dat verweerder in het bestreden besluit onvoldoende heeft gemotiveerd waarom het door appellante overgelegde diploma geen diploma is waarmee zij tot de opleiding toelaatbaar is.

2.8. Het College is van oordeel dat het bestreden besluit niet op een deugdelijke motivering berust zoals artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) vereist. Het beroep dient daarom gegrond te worden verklaard en het bestreden besluit komt voor vernietiging in aanmerking. Verweerder dient opnieuw te beslissen op het door appellante gemaakte bezwaar, waarbij verweerder tevens dient in te gaan op het verzoek van appellante om schadevergoeding.

2.9. Nu het beroep gegrond zal worden verklaard dient het door appellante betaalde griffierecht op de voet van artikel 7:66 van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek gelezen in samenhang met artikel 8:74 van de Awb te worden vergoed.

2.10. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen, is niet gebleken.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 18 november 2008;

3. bepaalt dat verweerder een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van deze uitspraak;
4. gelast dat de Hogeschool van Amsterdam aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 39,-- (zegge: negenendertig euro) vergoedt.

◇

Zaaknummer: 2009/002
Rechter(s): mrs. De Rijke-Maas, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak: 18 mei 2009
Partijen: Appellant en Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: Ambtshalve toetsing, besluit, mededeling van feitelijke aard
Artikelen: Awb artikel 1:3 lid 1
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.3. Het College overweegt ambthalf als volgt.
De brief van 29 april 2008 op het verzoek van appellant aan verweerder om hem informatie over zijn inschrijving te verstrekken is een mededeling van feitelijke aard en kan niet worden aangemerkt als een publiekrechtelijke rechtshandeling dat wil zeggen een handeling gericht op rechtsgevolg. Reeds op die grond diende verweerder het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk te verklaren.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 10 april 2008 heeft appellant verweerder verzocht hem mee te delen dat hij in het studiejaar 2006–2007 stond ingeschreven.

Op dat verzoek is bij brief van 29 april 2008 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 9 juni 2008 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt. De gronden zijn aangevuld bij brief van 28 augustus 2008

Bij besluit van 15 december 2008, heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij faxbericht van 23 januari 2008, bij het College ingekomen op dezelfde dag, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 17 februari 2009.

Bij brief van 20 maart 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 april 2009, waar verweerder vertegenwoordigd door mr. A.M. Wijnsma-Schuin, werkzaam bij verweerder, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In het verweerschrift heeft verweerder gesteld dat de brief van 29 april 2008 informatie betrof en niet gericht was op enig rechtsgevolg en aldus geen besluit is in de zin van de Awb.

2.2. Artikel 1:3, eerste lid, van de Awb, luidt als volgt:
"Onder besluit wordt verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling."

2.3. Het College overweegt ambthalf als volgt.
De brief van 29 april 2008 op het verzoek van appellant aan verweerder om hem informatie over zijn inschrijving te verstrekken is een mededeling van feitelijke aard en kan niet worden aangemerkt als een publiekrechtelijke rechtshandeling dat wil zeggen een handeling gericht op rechtsgevolg. Reeds op die grond diende verweerder het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk te verklaren.
Het beroep is derhalve ongegrond.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer: 2009/005
Rechter(s): mrs. De Rijke-Maas, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak: 18 mei 2009
Partijen: Appellant en Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: Bachelor-mastersystematiek, bloedverwantschap, discriminatie, gelijkheidsbeginsel, instellingscollegegeld, ongedeelde opleiding, overgangsregeling
Artikelen: WHW artikel 7.43 lid 1 en 7.44; Grondwet artikel 1; Europese Richtlijn 2004/38/EC artikel 2.2, onderdelen c en d; Uitvoeringsregeling RUG artikel 6 en 11 onderdelen a en d
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.6. Het College volgt appellant niet in diens betoog dat hier sprake is van één opleiding farmacie. De opleiding is opgebouwd uit een bachelor- en een masteropleiding farmacie conform de bachelor-mastersystematiek van de WHW die als afzonderlijke opleidingen zijn aan te merken. Verweerder heeft dit op verschillende wijzen aan studenten bekend gemaakt. In informatiemateriaal wordt gesproken van een opleiding farmacie met de nadere aanduiding van een bachelor- en masteropleiding. Van een herinschrijving binnen dezelfde opleiding voor het studiejaar 2008-2009 is dan ook geen sprake, nu appellant verzocht heeft om inschrijving aan de masteropleiding en niet om een herinschrijving aan de bacheloropleiding. Het betoog faalt.
Evenmin volgt het College appellants betoog dat in zijn situatie sprake is van familielid in de zin van artikel 2.2 van de Europese Richtlijn 2004/38/EC. Ingevolge de onderdelen c en d van dat artikel kunnen uitsluitend tot familielid worden gerekend de rechtstreekse bloedverwanten in de opgaande en in de neergaande lijn. Broers staan evenwel op dezelfde lijn, zodat niet geoordeeld kan worden dat verweerder appellant diende aan te merken als familielid in de zin van dat artikel. Het betoog faalt.
Het College volgt appellant ook niet in diens betoog dat de opleiding farmacie is gelijk te stellen met de opleiding geneeskunde of tandheelkunde. Verweerder heeft gemotiveerd aangegeven dat de opleiding farmacie uit een bachelor- en masteropleiding bestaat en dat het bij de opleiding geneeskunde en tandheelkunde gaat om ongedeelde opleidingen, waarop de BaMa-structuur nog niet van toepassing is. Tevens is voor de studenten aan die beide opleidingen in artikel 11, onderdeel d, van de regeling, een aparte overgangsregeling vastgesteld. Het betoog faalt.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 4 juli 2008 heeft appellant verweerder verzocht om hem voor het studiejaar 2008-2009 in te schrijven voor het zelfde collegegeld als hij in voorgaande studiejaren verschuldigd was.

Op dat verzoek is bij besluit van 11 juli 2008 door verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 22 juli 2008 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 7 december 2008, heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 8 februari 2009, bij het College ingekomen op 10 februari 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 23 maart 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 april 2009, waar appellant in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door mr. J. van der Veen, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"(...) constateerde dat u een niet EER-student bent en aldus het instellingscollegegeld verschuldigd bent, zoals vastgesteld door ons college. U kunt niet worden aangemerkt als een *familieid* in de zin van (...) Europese Richtlijn, zodat u ook op die grond geen aanspraak kan maken op betaling van het wettelijk collegegeld. De overgangsbepaling in artikel 11, sub a, van de Uitvoeringsregeling RUG (hierna: de regeling) ziet op *herinschrijving* voor dezelfde Bacheloropleiding. Deze bepaling is niet op u van toepassing, nu u zich dient in te schrijven voor een andere opleiding, namelijk de masteropleiding Farmacie."

2.2. In beroep heeft appellant, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat hij familieid is in de zin van artikel 2.2 van de Europese richtlijn 2004/38/EC, daar zijn broers reeds 15 jaar het Nederlandse burgerschap hebben. Voorts stelt appellant onder verwijzing naar de Wegwijzer 2008/2009 voor herinschrijving van de RUG, dat de overgangsbepaling zowel betrekking heeft op inschrijving als op herinschrijving. Ook stelt appellant zijn situatie gelijk aan die van studenten die geneeskunde of tandheelkunde studeren, voor wie in bedoelde regeling een lager instellingscollegegeld is vastgesteld dan voor zijn masteropleiding farmacie.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat anders dan appellant betoogt, de opleiding farmacie niet uit één maar uit twee opleidingen bestaat namelijk de bachelor- en de masteropleiding farmacie zoals opgenomen in het Centraal Register Opleidingen Hoger Onderwijs (CROHO). Het toepassen van de zogenoemde zachte knip maakt dat niet anders. De vergelijking met de opleiding geneeskunde en tandheelkunde gaat niet op, omdat dat ongedeelde opleidingen zijn en derhalve apart in artikel 11c van de regeling worden benoemd. Nu appellant na afsluiting van zijn bacheloropleiding overstapt naar de masteropleiding kan geen sprake zijn van herinschrijving nu het een andere opleiding betreft. De bepalingen in de regeling voor herinschrijving gelden uitsluitend binnen dezelfde opleiding wat hier niet het geval is, aldus verweerder.

2.4. Artikel 7.43 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) luidt als volgt:

"1. Bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool is een collegegeld verschuldigd van € 1.329,58 door degene die voor de aanvang van het studiejaar de leeftijd van 30 jaren nog niet heeft bereikt, en die

a. behoort tot een van de groepen van personen bedoeld in artikel 2.2 van de Wet studiefinanciering 2000, of

b. de Surinaamse nationaliteit bezit.

2. Bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool is een door het instellingsbestuur vast te stellen collegegeld verschuldigd door degene die niet onder het bereik valt van het eerste lid.

Het collegegeld bedraagt ten minste € 1.329,58."

Artikel 6 van de regeling luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"7. Hoogte wettelijke collegegeld en instellingscollege- / examengelden

Voor zover niet reeds in de wet omschreven, gelden de volgende bepalingen: Degene die zich - voltijd of deeltijd of dual - als student wil inschrijven voor een Masteropleiding en die niet behoort tot een van de groepen van personen bedoeld in artikel 2.2 van de Wet studiefinanciering 2000, die niet de Surinaamse nationaliteit bezit of die niet door het UAF als vluchtelingstudent is erkend, is een instellingscollegegeld verschuldigd van respectievelijk € 7.600,-, € 9.300,-, € 11.100,- of € 32.400,-".

Artikel 11 van de regeling luidt als volgt:

"Overgangsbepalingen:

a. Studenten die direct voorafgaand aan het studiejaar 2008-2009 stonden ingeschreven voor een zelfde bacheloropleiding waarvoor zij respectievelijk € 2.094,-, € 3.300,-, € 4.310,- of € 6.320,- collegegeld hebben betaald en die niet behoren tot een van de groepen van personen bedoeld in artikel 2.2 van de Wet studiefinanciering 2000, die niet de Surinaamse nationaliteit bezitten, of die niet door het UAF als vluchtelingstudent zijn erkend, zijn een instellingscollegegeld verschuldigd van respectievelijk € 2.131,-, € 3.358,-, € 4.385,-, of € 6.431,-,

b. Studenten die direct voorafgaand aan het studiejaar 2008-2009 stonden ingeschreven voor een zelfde masteropleiding waarvoor zij respectievelijk € 2.094,-, € 5.310,-, € 6.320,- of € 8.450,- collegegeld hebben betaald en die niet behoren tot een van de groepen van personen bedoeld in artikel 2.2 van de Wet studiefinanciering 2000, die niet de Surinaamse nationaliteit bezitten, of die niet door het UAF als vluchtelingstudent zijn erkend, zijn een instellingscollegegeld verschuldigd van respectievelijk € 2.131,-, € 5.403,-, € 6.431,- of € 8.598,-, tenzij het College besloten heeft de tarieven voor deze opleiding te verlagen. In dat geval geldt het laagste tarief."

Artikel 2.2 van de Europese richtlijn 2004/38/EC, luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"familieid":

a) de echtgenoot;

b) de partner, met wie de burger van de Unie overeenkomstig de wetgeving van een lidstaat een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voor zover de wetgeving van het gastland geregistreerd partnerschap gelijk stelt met huwelijk en aan de voorwaarden van de wetgeving van het gastland is voldaan;

c) de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder b), beneden de leeftijd van 21 jaar of die te hunnen laste zijn;

d) de rechtstreekse bloedverwanten in opgaande lijn, alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder b), die te hunnen laste zijn;"

2.5. Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat vast, dat appellant de Iraanse nationaliteit bezit en daarmee geen student in de zin van artikel 7.43, eerste lid, van de WHW is.

2.6. Het College volgt appellant niet in diens betoog dat hier sprake is van één opleiding farmacie. De opleiding is opgebouwd uit een bachelor- en een masteropleiding farmacie conform de bachelor-mastersystematiek van de WHW die als afzonderlijke opleidingen zijn aan te merken. Verweerder heeft dit op verschillende wijzen aan studenten bekend gemaakt. In informatiemateriaal wordt gesproken van een opleiding farmacie met de nadere aanduiding van een bachelor- en masteropleiding. Van een herinschrijving binnen dezelfde opleiding voor het studiejaar 2008-2009 is dan ook geen sprake, nu appellant verzocht heeft om inschrijving aan de masteropleiding en niet om een herinschrijving aan de bacheloropleiding.

Het betoog faalt.

Evenmin volgt het College appellants betoog dat in zijn situatie sprake is van familielid in de zin van artikel 2.2 van de Europese Richtlijn 2004/38/EC. Ingevolge de onderdelen c en d van dat artikel kunnen uitsluitend tot familielid worden gerekend de rechtstreekse bloedverwanten in de opgaande en in de neergaande lijn. Broers staan evenwel op dezelfde lijn, zodat niet geoordeeld kan worden dat verweerder appellant diende aan te merken als familielid in de zin van dat artikel. Het betoog faalt.

Het College volgt appellant ook niet in diens betoog dat de opleiding farmacie is gelijk te stellen met de opleiding geneeskunde of tandheelkunde. Verweerder heeft gemotiveerd aangegeven dat de opleiding farmacie uit een bachelor- en masteropleiding bestaat en dat het bij de opleiding geneeskunde en tandheelkunde gaat om ongedeelde opleidingen, waarop de BaMa-structuur nog niet van toepassing is. Tevens is voor de studenten aan die beide opleidingen in artikel 11, onderdeel d, van de regeling, een aparte overgangsregeling vastgesteld. Het betoog faalt.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer:	2009/006
Rechter(s):	mrs. De Rijke-Maas, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak:	15 juni 2009
Partijen:	Appellant tegen Hogeschool INHOLLAND Rotterdam
Trefwoorden:	Buitenlands diploma, IELTS/TOEFL-test, inschrijving, Nederlandse taal, taaltoets, wetsinterpretatie
Artikelen:	WHW artikel 7.28 lid 2; Studiegids INHOLLAND 2008-2009 artikel 8
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoorwegingen:	2.6. Het College overweegt als volgt. Gegeven het bepaalde in artikel 7.28, tweede lid, van de WHW, kan het instellingsbestuur bepalen dat degene met een buitenlands diploma die zich wenst in te schrijven voor een opleiding, dient aan te tonen dat hij de taal waarin het onderwijs wordt aangeboden voldoende beheerst. Naar het oordeel van het College betekent dat, dat indien het onderwijs wordt aangeboden in de Engelse taal, het instellingsbestuur kan bepalen dat degene met een buitenlands diploma die zich voor de desbetreffende opleiding wenst in te schrijven, dient aan te tonen dat hij de Engelse taal voldoende beheerst voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs. Verweerder heeft met de in artikel 8 van de Studiegids 2008-2009 neergelegde eis dan ook geen onjuiste toepassing aan artikel 7.28, tweede lid, van de WHW gegeven.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende[woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van Hogeschool INHOLLAND Rotterdam, gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 september 2008 heeft verweerder geweigerd appellant in te schrijven voor de opleiding Aeronautical Engineering voor het studiejaar 2008-2009.

Bij brief van 24 oktober 2008 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 8 januari 2009 heeft verweerder het gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 18 februari 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 7 april 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 april 2009, waar appelland in persoon, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. S.R. Lucassen, werkzaam bij verweerdere hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In het bestreden besluit heeft verweerder zijn beslissing om appelland niet in te schrijven voor de opleiding Aeronautical Engineering (hierna: de opleiding) gehandhaafd. Daaraan ligt ten grondslag dat, samengevat weergegeven, appelland geen diploma van zijn vooropleiding en geen certificaat, waaruit blijkt dat hij een IELTS/TOEFL-test met goed gevolg heeft afgelegd, heeft overgelegd.

2.2. In beroep heeft appelland aangevoerd dat, samengevat weergegeven, hij over het basisoniveau beschikt dat nodig is om de opleiding te volgen, aangezien hij in Iran een HTS opleiding Reparatie en Onderhoud vliegtuigstraalmotoren heeft afgemaakt en hij meer dan vier jaar als mechanisch vliegtuigmonteur heeft gewerkt. Dat hij over het vereiste niveau beschikt blijkt volgens appelland ook uit de brief van 1 september 2008 van de heer [naam opleidingsmanager], Opleidingsmanager Luchtvaarttechnologie van de Technische Universiteit Delft en zijn nominatie voor de Nationale Luchtvaartprijs. Appelland heeft verder aangevoerd dat hij geen taaltoets IELTS/TOEFL-test hoeft af te leggen, omdat hij zijn eerdere opleiding in het Engels heeft gevolgd. Daarmee heeft hij aangetoond dat hij over het vereiste taalniveau beschikt om de beoogde opleiding met succes te kunnen afronden, aldus appelland.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de door appelland aangevoerde beroepsgronden geen reden geven om af te wijken van de toelatingseisen.

2.4. Ingevolge artikel 7.28, tweede lid, van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: de WHW), voor zover thans van belang, kan het instellingsbestuur, indien het een buiten Nederland afgegeven diploma betreft, bepalen dat geen examens of onderdelen daarvan worden afgelegd dan nadat ten genoegen van de desbetreffende examencommissie het bewijs is geleverd van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van het onderwijs. Het instellingsbestuur kan tevens bepalen dat betrokkene niet wordt ingeschreven zolang dat bewijs niet is geleverd.

2.5. Ingevolge artikel 8 van de Studiegids 2008-2009 van verweerdere hogeschool dient, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, in het geval van een vooropleiding in het buitenland, door het overleggen van de uitslag van de IELTS- of TOEFL-test, te worden aangetoond dat de Engelse taal op voldoende niveau wordt beheerst.

2.6. Het College overweegt als volgt. Gegeven het bepaalde in artikel 7.28, tweede lid, van de WHW, kan het instellingsbestuur bepalen dat degene met een buitenlands diploma die zich wenst in te schrijven voor een opleiding, dient aan te tonen dat hij de taal waarin het onderwijs wordt aangeboden voldoende beheerst. Naar het oordeel van het College betekent dat, dat indien het onderwijs wordt aangeboden in de Engelse taal, het instellingsbestuur kan bepalen dat degene met een buitenlands diploma die zich voor de desbetreffende opleiding wenst in te schrijven, dient aan te tonen dat hij de Engelse taal voldoende beheerst voor het met vrucht kunnen volgen van dat onderwijs. Verweerder heeft met de in artikel 8 van de Studiegids 2008-2009 neergelegde eis dan ook geen onjuiste toepassing aan artikel 7.28, tweede lid, van de WHW gegeven.

2.7. Tussen partijen is niet in geschil dat appelland geen uitslag van een IELTS- of TOEFL-test heeft overgelegd. Appelland heeft desgevraagd ter zitting aangegeven dat hij geen IELTS- of TOEFL-test heeft afgelegd. Gegeven het hiervoor in 2.6. overwogene, heeft verweerder de inschrijving van appelland voor de opleiding reeds hierom mogen weigeren.

De vraag of verweerder de inschrijving van appelland heeft mogen weigeren, omdat hij geen diploma heeft overgelegd, althans onvoldoende heeft aangetoond dat zijn vooropleiding voldoet aan de daaraan door verweerder gestelde eisen, wordt, gelet op het voorgaande, daargelaten.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer: 2009/009
Rechter(s): mrs. Loeb, Lubberdink, Kleijn,
Datum uitspraak: 27 juli 2009
Partijen: Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden: Differentiatie collegegeld, discriminatie, hardheidsclausule, niet-EU/EER student, overgangsrecht, vertrouwensbeginsel
Artikelen: WHW artikel 7.43 lid 1, 7.44 lid 1; Grondwet artikel 1, Studentenstatuut HvA artikel 3.10, 11.1
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.5. Met betrekking tot het te betalen collegegeld wordt onderscheid gemaakt naar nationaliteit. Voor dit onderscheid bestaat echter een redelijke en objectieve rechtvaardigingsgrond.
Gelet op de door verweerder gestelde en door appellante niet bestreden kosten die worden gemaakt in verband met de extra voorzieningen die voor studenten die niet de nationaliteit hebben van een staat die partij is bij de overeenkomst betreffende de EER worden getroffen, komt het niet onredelijk voor dat deze worden doorberekend in het instellingscollegegeld dat van die studenten wordt geheven.
Daaraan doet niet af dat in individuele gevallen, zoals dat van appellante, als gesteld, niet of niet van alle geboden voorzieningen gebruik wordt gemaakt. De eerder aangehaalde bepalingen van de regeling zien op alle studenten, die niet de nationaliteit hebben van een staat, die partij is bij de overeenkomst betreffende de EER en ten behoeve waarvan voorzieningen worden getroffen en in stand gehouden.
2.6. Dat appellante bij de aanvang van haar studie, als gesteld, niet is meegeedeeld dat het instellingscollegegeld aanmerkelijk zou kunnen stijgen, is onvoldoende voor het oordeel dat verweerder bij haar het vertrouwen heeft gewekt dat haar later geen hoger collegegeld in rekening zou worden gebracht
2.7. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat hij de hardheidsclausule slechts toepast in unieke en evident schrijnende gevallen, zoals in onvoorziene persoonlijke omstandigheden die in de weg staan aan het kunnen betalen van het verschuldigde collegegeld. Er is geen grond om te oordelen dat verweerder aldus geen juiste toepassing aan die clausule geeft. Voorts heeft verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat in het geval van appellante van zulke omstandigheden niet is gebleken.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats], appellante,
en
het college van bestuur van de hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 3 december 2008 heeft appellante bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het haar in rekening brengen van € 2.500 aan instellingscollegegeld.

Bij besluit van 29 januari 2009, heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 11 maart 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 4 mei 2009 heeft appellante nader stukken ingediend.

Bij brief van 7 mei 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 mei 2009, waar appellante in persoon en verweerder vertegenwoordigd door mrs. C.L. Koppenol en O. Jungst, beiden werkzaam in dienst van de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het besluit van 29 januari 2009 heeft verweerder het volgende ten grondslag gelegd. Appellante voldoet aan de nationaliteitseis van artikel 2.2 van de Wet op de studiefinanciering 2000 (WSF 2000). Ze heeft echter gekozen voor een deeltijdopleiding, waar voor niet-Nederlanders een hoog instellingscollegegeldtarief geldt. Het beroep op de hardheidsclausule komt daarom niet voor honorering in aanmerking. Dat zij in de toekomst een nog hoger instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn, gaat niet op, nu zij te kennen heeft gegeven dat zij binnenkort de Nederlandse nationaliteit zal hebben.

2.2. In beroep heeft appellante aangevoerd dat, zakelijk weergegeven, het besluit om hoger collegegeld te vragen ontoereikend gemotiveerd. De verwijzing naar het niet financieren van niet-EU/EER studenten is ontoereikend, nu zij onder artikel 2.2 WSF 2000 valt. Voor haar wordt bekostiging ontvangen; daarmee gaat de reden die verweerder aan het heffen van een hoog instellingscollegegeld voor niet-EU/EER studenten ten grondslag heeft gelegd niet op.

Met het hoge instellingscollegegeld zouden de voorzieningen voor Engelstalige studenten worden gecompenseerd. Appellante heeft echter voor een Nederlandstalige opleiding gekozen. Er is strijd met artikel 1 van de Grondwet, nu zij niet gelijk wordt behandeld als een EU/EER studiegenoot. De persoonlijke nadelige gevolgen staan niet in verhouding tot het belang van verweerder.

Voorts mocht zij er op vertrouwen dat de hoogte van het instellingscollegegeld dat zij bij aanvang van haar studie verschuldigd was de opleiding hetzelfde zou blijven, nu haar niet was meegedeeld dat dit zou kunnen veranderen.

Het afwijzen van het beroep op de hardheidsclausule, omdat zij gekozen heeft voor een deeltijdopleiding, is onjuist, nu haar geval uniek en evident schrijnend is, aldus appellante.

2.3. Ingevolge artikel 7.44, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) stelt het instellingsbestuur het collegegeld vast voor de deeltijdse opleiding aan zijn hogeschool.

Artikel 3.10 van het krachtens die bepaling vastgestelde Studentenstatuut (hierna: de regeling) luidt, voor zover thans van belang, als volgt:

“1. De student die zich inschrijft voor een voltijdse bacheloropleiding is het wettelijk collegegeld voor een studiejaar verschuldigd als bedoeld in artikel 7.43 WHW indien hij of zij voor de aanvang van het studiejaar de leeftijd van 30 jaren nog niet heeft bereikt, en hij of zij

a. de nationaliteit bezit van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, of

b. een niet onder a bedoelde vreemdeling is die studiefinanciering geniet krachtens de Wet studiefinanciering 2000.

2. De student die zich inschrijft voor een deeltijdse of duale opleiding, of voor een voltijdse opleiding en niet onder het bereik van het eerste lid valt, is het instellingscollegegeld verschuldigd.

(...)

8. Uiterlijk voor 1 juni stelt het college van bestuur de instellingscollegegelden, het examengeld en het beleid hieromtrent voor het volgende jaar vast”

Artikel 11.1 luidt:

“In gevallen waarin dit statuut of de wet niet voorziet beslist het college van bestuur.”

Bij besluit van 10 april 2008 tot vaststelling van de collegegeldtarieven 2008-2009 is het collegegeld voor niet EU/EER studenten voor het studiejaar 2008-2009 vastgesteld op € 6.500,-, en voor studenten die in of vóór het studiejaar 2007-2008 stonden ingeschreven, is een overgangsregime van 5 jaren van kracht.

In de brochure “Betaling van het collegegeld voor het studiejaar 2008-2009” is, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

“Voor alle niet-EU/EER studenten geldt dat wanneer zij kunnen aantonen dat zij studiefinanciering ontvangen (volgens de wet WSF 2000), het dan geldende EU/EER tarief gelden.

(...)

De niet-EUR/EER collegegelden zijn met ingang van het studiejaar 2008-2009 fors toegenomen als gevolg van het wegvallen van de rijksfinanciering van deze groep. Voor studenten die in het huidige studiejaar 2007/2008 ingeschreven staan zal een overgangsregeling gelden. Dit overgangstarief bedraagt € 2.500,- in studiejaar 2008/2009.

2.4. Appellante heeft zich ingeschreven aan een deeltijd opleiding en ontvangt geen studiefinanciering.

2.5. Met betrekking tot het te betalen collegegeld wordt onderscheid gemaakt naar nationaliteit. Voor dit onderscheid bestaat echter een redelijke en objectieve rechtvaardigingsgrond.

Gelet op de door verweerder gestelde en door appellante niet bestreden kosten die worden gemaakt in verband met de extra voorzieningen die voor studenten die niet de nationaliteit hebben van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de EER worden getroffen, komt het niet onredelijk voor dat deze worden doorberekend in het instellingscollegegeld dat van die studenten wordt geheven.

Daaraan doet niet af dat in individuele gevallen, zoals dat van appellante, als gesteld, niet of niet van alle geboden voorzieningen gebruik wordt gemaakt. De eerder aangehaalde bepalingen van de regeling zien op alle studenten, die niet de nationaliteit hebben van een staat, die partij is bij de overeenkomst betreffende de EER en ten behoeve waarvan voorzieningen worden getroffen en in stand gehouden.

2.6. Dat appellante bij de aanvang van haar studie, als gesteld, niet is meegedeeld dat het instellingscollegegeld aanmerkelijk zou kunnen stijgen, is onvoldoende voor het oordeel dat verweerder bij haar het vertrouwen heeft gewekt dat haar later geen hoger collegegeld in rekening zou worden gebracht

2.7. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat hij de hardheidsclausule slechts toepast in unieke en evident schrijnende gevallen, zoals in onvoorziene persoonlijke omstandigheden die in de weg staan aan het kunnen betalen van het verschuldigde collegegeld. Er is geen grond om te oordelen dat verweerder aldus geen

juiste toepassing aan die clausule geeft. Voorts heeft verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat in het geval van appellante van zulke omstandigheden niet is gebleken.

2.8. Gelet op het vorenstaande betoog faalt en moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer:	2009/0011
Rechter(s):	mrs. Loeb, Lubberdink, Kleijn,
Datum uitspraak:	27 juli 2009
Partijen:	Appellante tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden:	Differentiatie collegegeld, discriminatie, hardheidsclausule, nationaliteit, niet-EU/EER student, vertrouwensbeginsel
Artikelen:	WHW artikel 7.43 lid 1, 7.44 lid 1; Grondwet artikel 1, Studentenstatuut HvA artikel 3.10, 11.1
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	<p>2.5. Met betrekking tot het te betalen collegegeld wordt onderscheid gemaakt naar nationaliteit. Voor dit onderscheid bestaat echter een redelijke en objectieve rechtvaardigingsgrond.</p> <p>Gelet op de door verweerder gestelde en door appellante niet bestreden kosten die worden gemaakt in verband met de extra voorzieningen die voor studenten die niet de nationaliteit hebben van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de EER worden getroffen, komt het niet onredelijk voor dat deze worden doorberekend in het instellingscollegegeld dat van die studenten wordt geheven.</p> <p>Daaraan doet niet af dat in individuele gevallen, zoals dat van appellante, als gesteld, niet of niet van alle geboden voorzieningen gebruik wordt gemaakt. De eerder aangehaalde bepalingen van de regeling zien op alle studenten die niet de nationaliteit hebben van een staat, die partij is bij de overeenkomst betreffende de EER en ten behoeve waarvan voorzieningen worden getroffen en in stand gehouden.</p> <p>2.6. Dat appellante, als gesteld, inmiddels de Nederlandse nationaliteit heeft, doet niet af aan de omstandigheid dat zij op 1 september 2008, het peilmoment voor het vaststellen van de verschuldigheid van het collegegeld, geen Nederlandse was en voorts terecht als niet-EU/EER student is aangemerkt.</p> <p>Dat appellante bij de aanvang van haar studie, als gesteld, niet is meegedeeld dat het instellingscollegegeld aanmerkelijk zou kunnen stijgen, is onvoldoende voor het oordeel dat verweerder bij haar het vertrouwen heeft gewekt dat haar later geen hoger collegegeld in rekening zou worden gebracht.</p> <p>2.7. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat hij de hardheidsclausule slechts toepast in unieke en evident schrijnende gevallen, zoals in onvoorziene persoonlijke omstandigheden die in de weg staan aan het kunnen betalen van het verschuldigde collegegeld. Er is geen grond om te oordelen dat verweerder aldus geen juiste toepassing aan die clausule geeft. Voorts heeft verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat in het geval van appellante van zulke omstandigheden niet is gebleken.</p>

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats], appellante,
en
het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 3 december 2008 heeft appellante bij verweerder bezwaar gemaakt tegen het haar in rekening brengen van € 6.500 aan instellingscollegegeld.

Bij besluit van 30 januari 2009, heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 13 maart 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 7 mei 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 mei 2009, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mrs. C.L. Koppenol en O. Jungst, beiden werkzaam in dienst van de hogeschool, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het besluit van 30 januari 2009 heeft verweerder het volgende ten grondslag gelegd. Krachtens artikel 7.44 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) is het instellingscollegegeld voor deeltijd opleidingen voor studenten die niet van EU/EER nationaliteit zijn vastgesteld op € 6.500. Voor gelijkstelling met Nederlandse studenten op grond van het bepaalde in artikel 7.43, eerste lid, van de WHW bestaat geen grond, nu de bepaling ziet op voltijd studenten en appellante als deeltijd student is ingeschreven. Verweerder heeft krachtens de hem bij artikel 7.33, eerste lid, van de WHW toegekende bevoegdheid ondermeer bepaald dat tussentijdse naturalisatie niet tot aanpassing van het instellingscollegegeld leidt.

2.2. In beroep heeft appellante aangevoerd dat, zakelijk weergegeven, het besluit om hoger collegegeld van haar te vragen ontoereikend gemotiveerd. De verwijzing naar het niet financieren van niet-EU/EER studenten is niet toereikend, nu zij inmiddels de Nederlandse nationaliteit heeft en onder artikel 2.2 WSF 2000 valt. Voor haar wordt bekostiging ontvangen; daarmee gaat de reden die verweerder aan het heffen van een hoog instellingscollegegeld voor niet-EU/EER studenten ten grondslag heeft gelegd niet op.

Met het hoge instellingscollegegeld zouden de voorzieningen voor Engelstalige studenten worden gecompenseerd. Appellante heeft echter voor een Nederlandstalige opleiding gekozen. Er is strijd met artikel 1 van de Grondwet, nu zij niet gelijk wordt behandeld als een EU/EER studiegenoot. De persoonlijke nadelige gevolgen staan niet in verhouding tot het belang van verweerder.

Voorts mocht zij er op vertrouwen dat de hoogte van het instellingscollegegeld dat zij bij aanvang van haar studie verschuldigd was hetzelfde zou blijven, nu haar niet was meegedeeld dat dit zou kunnen veranderen.

Het afwijzen van het beroep op de hardheidsclausule, omdat zij gekozen heeft voor een deeltijdopleiding, is onjuist, nu haar geval uniek en evident schrijnend is, aldus appellante.

2.3. Ingevolge artikel 7.44, eerste lid, van de WHW, stelt het instellingsbestuur het collegegeld vast voor de deeltijdse opleiding aan zijn hogeschool.

Artikel 3.10 van het krachtens die bepaling vastgestelde Studentenstatuut (hierna: de regeling) luidt, voor zover thans van belang, als volgt:

"1. De student die zich inschrijft voor een voltijdse bacheloropleiding is het wettelijk collegegeld voor een studiejaar verschuldigd als bedoeld in artikel 7.43 WHW indien hij of zij voor de aanvang van het studiejaar de leeftijd van 30 jaren nog niet heeft bereikt, en hij of zij

a. de nationaliteit bezit van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, of

b. een niet onder a bedoelde vreemdeling is die studiefinanciering geniet krachtens de Wet studiefinanciering 2000.

2. De student die zich inschrijft voor een deeltijdse of duale opleiding, of voor een voltijdse opleiding en niet onder het bereik van het eerste lid valt, is het instellingscollegegeld verschuldigd.

(...)

8. Uiterlijk voor 1 juni stelt het college van bestuur de instellingscollegegelden, het examengeld en het beleid hieromtrent voor het volgende jaar vast"

Artikel 11.1 luidt:

"In gevallen waarin dit statuut of de wet niet voorziet beslist het college van bestuur."

Bij besluit van 10 april 2008 tot vaststelling van de collegegeldtarieven 2008-2009 is het collegegeld voor niet-EU/EER studenten voor het studiejaar 2008-2009 vastgesteld op € 6.500. Voor EU-EER studenten is het vastgesteld op € 1.565.

In de brochure "Betaling van het collegegeld voor het studiejaar 2008-2009" is, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"Voor alle niet-EU/EER studenten geldt dat wanneer zij kunnen aantonen dat zij studiefinanciering ontvangen (volgens de wet WSF 2000), het dan geldende EU/EER tarief geldt.

(...)

De niet-EUR/EER collegegelden zijn met ingang van het studiejaar 2008-2009 fors toegenomen als gevolg van het wegvallen van de rijksfinanciering van deze groep.

(...)

Studenten die in de loop van het studiejaar worden genaturaliseerd tot Nederlander of een andere EU/EER nationaliteit kunnen geen aanspraak maken op (tussentijdse) verlaging van het collegegeld. Voor de berekening van het collegegeld geldt de nationaliteit van de student zoals die bestond op de datum van de formele aanvang van de opleiding. In de meeste gevallen is dit 1 september."

2.4. Appellante heeft zich ingeschreven aan een deeltijd opleiding en ontvangt geen studiefinanciering.

2.5. Met betrekking tot het te betalen collegegeld wordt onderscheid gemaakt naar nationaliteit. Voor dit onderscheid bestaat echter een redelijke en objectieve rechtvaardigingsgrond.

Gelet op de door verweerder gestelde en door appellante niet bestreden kosten die worden gemaakt in verband met de extra voorzieningen die voor studenten die niet de nationaliteit hebben van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de EER worden getroffen, komt het niet onredelijk voor dat deze worden doorberekend in het instellingscollegegeld dat van die studenten wordt geheven.

Daaraan doet niet af dat in individuele gevallen, zoals dat van appellante, als gesteld, niet of niet van alle geboden voorzieningen gebruik wordt gemaakt. De eerder aangehaalde bepalingen van de regeling zien op alle studenten die niet de nationaliteit hebben van een staat, die partij is bij de overeenkomst betreffende de EER en ten behoeve waarvan voorzieningen worden getroffen en in stand gehouden.

2.6. Dat appellante, als gesteld, inmiddels de Nederlandse nationaliteit heeft, doet niet af aan de omstandigheid dat zij op 1 september 2008, het peilmoment voor het vaststellen van de verschuldigheid van het collegegeld, geen Nederlandse was en voorts terecht als niet-EU/EER student is aangemerkt.

Dat appellante bij de aanvang van haar studie, als gesteld, niet is meegedeeld dat het instellingscollegegeld aanmerkelijk zou kunnen stijgen, is onvoldoende voor het oordeel dat verweerder bij haar het vertrouwen heeft gewekt dat haar later geen hoger collegegeld in rekening zou worden gebracht.

2.7. Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat hij de hardheidsclausule slechts toepast in unieke en evident schrijnende gevallen, zoals in onvoorziene persoonlijke omstandigheden die in de weg staan aan het kunnen betalen van het verschuldigde collegegeld. Er is geen grond om te oordelen dat verweerder aldus geen juiste toepassing aan die clausule geeft. Voorts heeft verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt gesteld dat in het geval van appellante van zulke omstandigheden niet is gebleken.

2.8. Gelet op het vorenstaande, faalt het betoog en moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer:	2009/013
Rechter(s):	mrs. De Rijke-Maas, Olivier, Mollee
Datum uitspraak:	20 juli 2009
Partijen:	Studievereniging Icarus tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden:	Bestuursbeurzen, erkenning studentenorganisatie
Artikelen:	WHW artikel 7.51; Regeling financiële ondersteuning VU 2007-2008 artikel 5 en 6
Uitspraak:	Gegrond
Hoofdoorwegingen:	2.6 (...) Het College volgt verweerder niet in diens betoog dat de procedure tot erkenning van een studentenorganisatie en de toekenning van financiële ondersteuning van bestuursleden aan elkaar zijn gekoppeld. Uit artikel 5 noch uit artikel 6 van de regeling noch in onderlinge samenhang gelezen, is vast te stellen dat er een directe procedurele samenhang is tussen het erkennen van een studentenorganisatie en het aantal maanden financiële ondersteuning in de vorm van bestuursbeurzen waarvoor een erkende studentenorganisatie in een bepaald studiejaar in aanmerking komt. In casu is voor toepassing van artikel 5, de peildatum 1 januari 2008 en voor artikel 6, de peildatum 28 februari 2009. De criteria in de onderscheiden artikelen dienen dan ook te worden toegepast op de in ieder artikel afzonderlijk vastgestelde procedure. Nu verweerder de afwijzing van de toekenning van bestuursbeurzen heeft gekoppeld aan de voorwaarden van erkenning van appellante als studentenorganisatie, heeft hij miskend dat beide procedures los van elkaar dienen te worden gezien met toepassing van de onderscheiden criteria.

Uitspraak in de zaak tussen:

Studievereniging Icarus, gevestigd te [woonplaats], appellante,
en
het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 28 maart 2008 en herhaald bij brief van 27 juni 2008, heeft appellante verweerder verzocht om haar opnieuw te erkennen als studentenorganisatie en bestuursbeurzen toe te kennen voor het studiejaar 2008-2009.

Op dat verzoek is bij besluit van 24 november 2008 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 18 december 2008 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 3 maart 2009, heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 30 maart 2009, bij het College ingekomen op 1 april 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 27 april 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 juni 2009, waar appellante vertegenwoordigd door N. Gillebaard, en verweerder vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is, zakelijk weergegeven, gebaseerd op de overwegingen dat de artikelen 5 en 6 van de regeling financiële ondersteuning 2007-2008 (hierna: de regeling) voor de erkenning en toekenning van bestuursbeurzen betrekking hebben op hetzelfde studiejaar in casu 2008-2009. De erkenning heeft geen ander doel dan het bepalen van het aantal maanden financiële ondersteuning voor bestuursleden.

2.2. In beroep heeft appellante, zakelijk weergegeven aangevoerd dat verweerder een onjuiste interpretatie geeft van de artikelen 5 en 6 van de regeling, in het bijzonder het daar gebezigde begrip "desbetreffende studiejaar". Appellant stelt dat in deze casus artikel 5, de erkenning van de studentenorganisatie betrekking heeft op het studiejaar 2008-2009 en artikel 6, de toekenning van bestuursbeurzen, op studiejaar 2009-2010. Voor een gelijktijdigheid als door verweerder gesteld geven de artikelen geen aanleiding.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:
"Als de interpretatie van Icarus wordt gevolgd, is niet te begrijpen waartoe het erkenningsverzoek per 1 april dient, aangezien kennelijk elf maanden later opnieuw op grond van het ledenaantal moet worden vastgesteld of en hoeveel maanden financiële ondersteuning wordt gegeven.
Wij menen dat wij als opstellers van de regeling degenen zijn die uitleg kunnen verschaffen over de bedoeling daarvan, en de wijze waarop de regeling sinds jaar en dag wordt toegepast. Icarus geeft uitleg aan artikel 6 lid 5 op een wijze die haar goed dunkt, niet op de wijze waarop dit behoort te worden uitgelegd."

2.4. Artikel 5 van deel II van de Regeling financiële ondersteuning studenten 2006-2007 (hierna: de regeling), heeft blijkens de aanhef betrekking op de erkenning van studentenorganisaties en luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"5.1 Het verzoek om als studentenorganisatie te worden erkend dient uiterlijk 1 april, voorafgaan aan het desbetreffende studiejaar bij het College van Bestuur te worden ingediend. Het verzoek is gemotiveerd en bevat in elk geval de volgende gegevens:

- a. de adresgegevens van de organisatie en van de contactpersoon;
- b. een omschrijving van de doelstelling en activiteiten;
- c. het aantal bestuursfuncties en de functieomschrijving;
- d. een opgave van het aantal leden dat contributie betaalt per 1 januari van het jaar dat het verzoek wordt gedaan;
- e. een opgave van het aantal leden dat aan de Vrije Universiteit is ingeschreven.

5.2 Bij het verzoek wordt gevoegd:

(...)

- b. opgave van de bestuursleden voor het desbetreffende studiejaar;

(...)

5.4 In bijzondere gevallen kan het bestuur van een studentenorganisatie met een bijzonder karakter, waarmee een aanzienlijke tijdsinvestering is gemoeid en die een relevante bijdrage levert aan het onderwijskarakter van de Vrije Universiteit, eveneens een verzoek om financiële ondersteuning indienen zonder te hebben voldaan aan het bepaalde in artikel 4 lid 3 sub a."

Artikel 6, vijfde lid, van de regeling, heeft blijkens de aanhef betrekking op de toedeling van bestuursbeurzen en luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"De peildatum voor de vaststelling van het aantal leden is het aantal leden van de aan de VU ingeschreven studenten op 28 februari van het desbetreffende jaar."

2.5 Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat vast dat verweerder appellante reeds bij besluit van 12 juni 2006 heeft erkend als organisatie in de zin van de regeling. Voorts dat appellante op 28 maart 2008 en herhaald bij brief van 27 juni 2008 een verzoek heeft ingediend om in aanmerking te komen voor bestuursbeurzen. Daarbij heeft appellante aangegeven, dat zij in ledenaantal is gegroeid.

2.6. Het College overweegt als volgt.

Het College volgt verweerder niet in diens betoog dat de procedure tot erkenning van een studentenorganisatie en de toekenning van financiële ondersteuning van bestuursleden aan elkaar zijn gekoppeld. Uit artikel 5 noch uit artikel 6 van de regeling noch in onderlinge samenhang gelezen, is vast te stellen dat er een directe procedurele samenhang is tussen het erkennen van een studentenorganisatie en het aantal maanden financiële ondersteuning in de vorm van bestuursbeurzen waarvoor een erkende studentenorganisatie in een bepaald studiejaar in aanmerking komt. In casu is voor toepassing van artikel 5, de peildatum 1 januari 2008 en voor artikel 6, de peildatum 28 februari 2009. De criteria in de onderscheiden artikelen dienen dan ook te worden toegepast op de in ieder artikel afzonderlijk vastgestelde procedure. Nu verweerder de afwijzing van de toekenning van bestuursbeurzen heeft gekoppeld aan de voorwaarden van erkenning van appellante als studentenorganisatie, heeft hij miskend dat beide procedures los van elkaar dienen te worden gezien met toepassing van de onderscheiden criteria.

Het beroep is derhalve gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens schending van artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht.

Verweerder dient een nieuw besluit op het bezwaarschrift te nemen met in achtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.8. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit van 3 maart 2009;
3. bepaalt dat verweerder opnieuw op het bezwaarschrift beslist met in achtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
4. gelast dat de Vrije Universiteit Amsterdam aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
5. veroordeelt verweerder tot vergoeding van de bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen kosten tot een bedrag van € 18,90 (zegge: achttien euro en negentig cent); het dient door Vrije Universiteit Amsterdam aan appellante te worden betaald.

◇

Zaaknummer:	2009/014
Rechter(s):	mrs. De Rijke-Maas, Olivier, Mollee
Datum uitspraak:	20 juli 2009
Partijen:	Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden:	Advies studentendecaan, afstudeerfonds, bijzondere omstandigheden, financiële ondersteuning,
Artikelen:	WHW artikel 7.51; Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010 artikel 4.2
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.5. Het College overweegt als volgt. Tussen partijen is niet in geschil dat appellante in het studiejaar 2007-2008 ziek was. Voorts staat vast dat appellante ondanks haar ziekte aan het onderwijs heeft deelgenomen en uiteindelijk 15 studiepunten heeft behaald, 5 in het eerste en 10 in het tweede semester. Het advies van de studentendecaan van 26 november 2007, dat appellante bij het behalen van minder dan 10 EC in het eerste semester zich direct daarna weer bij hem zou moeten melden, heeft zij niet opgevolgd. Ook moet het appellante in de loop van het tweede semester al spoedig duidelijk zijn geworden dat zij ook daarin zeker geen 30 EC zou behalen dus ook verdere vertraging zou oplopen. Ook dat heeft zij niet per mail aan de studentendecaan gemeld. Het College is van oordeel dat verweerder in redelijkheid kan stellen dat appellante, door zich niet overeenkomstig het gegeven advies bij de decaan te melden, deze in de onmogelijkheid heeft gebracht haar verder met advies te begeleiden. Het College ziet niet dat appellante, wat haar verdere motivering ook is, daartoe niet in staat zou zijn geweest. Aan de hiervoor weergegeven voorwaarde van artikel 4.2, vierde lid, van de Regeling heeft appellante dus niet voldaan.

Het college heeft terecht gesteld dat de Regeling uitgaat van een beoordeling van de studievertraging over het gehele studiejaar, zodat op grond van de Regeling geen financiële ondersteuning kan worden toegekend over een gedeelte van het studiejaar. De student dient het gehele studiejaar

aan de voorwaarden te voldoen om ondersteuning te krijgen wegens in het gehele studiejaar opgelopen studievertraging.
Nu appellante niet aan de voorwaarden van de Regeling heeft voldaan heeft verweerder naar het oordeel van het College met de beslissing, zoals deze in bezwaar is gehandhaafd geen onjuiste beslissing genomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats], appellante,
en
het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, ingekomen bij verweerder op 8 september 2008 heeft appellante verweerder verzocht om haar financiële ondersteuning te verlenen.

Op dat verzoek is bij besluit van 22 oktober 2008 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 24 november 2008 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 6 maart 2009, heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 9 april 2009, bij het College ingekomen op 15 april 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 26 mei 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 juni 2009, waar appellante in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

“ De Commissie heeft geconstateerd dat u in het studiejaar 2007- 2008 studievertraging heeft opgelopen. U behaalde in het betreffende studiejaar slechts 15 EC aan examenonderdelen. U heeft uw bijzondere omstandigheid, ziekte, bij de studieadviseur en de studentendecaan gemeld. Vervolgens heeft u ten onrechte nagelaten het advies van de studentendecaan van 26 november 2007, inhoudende dat u de studentendecaan zou mailen indien u in het eerste semester minder dan 10 EC zou behalen of in het tweede semester nog studievertraging zou ondervinden, op te volgen. U heeft pas op 27 augustus 2008 weer contact met de studentendecaan opgenomen, terwijl u in het eerste semester al minder dan 10 EC had behaald. De Commissie heeft gemeend dat, nu u niet aan het advies van de studentendecaan als hiervoor omschreven heeft voldaan, u aldus niet heeft voldaan aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor financiële ondersteuning uit het Afstudeerfonds, zoals vermeld in artikel 4.2 van de Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010. Het feit dat een student, wil deze beroep kunnen doen op financiële ondersteuning uit het Afstudeerfonds, zich moet houden aan het advies van een studentendecaan, staat duidelijk vermeld in deze regeling. Het advies van 26 november 2008 was duidelijk en stond vermeld op het meldingsformulier.”

2.2. In beroep heeft appellante, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat zij door fysieke tegenslagen een initiële studievertraging heeft opgelopen van 20 studiepunten, deze is aan de studieadviseur en studentendecaan gemeld. De extra additionele vertraging is niet dan wel onvoldoende aan de studentendecaan gemeld. Appellante stelt evenwel in ieder geval recht te hebben op financiële ondersteuning voor de gemelde 20 studiepunten studievertraging, omdat zij meent voldaan te hebben aan verweerders voorwaarden over die periode.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

“11. Appellante heeft zich weliswaar tijdig gemeld bij de studieadviseur en de studentendecaan, maar zij heeft zich niet gehouden aan het advies van de studentendecaan om, afhankelijk van het behaalde studieresultaat, direct na afloop van het eerste dan wel het tweede semester te mailen. Op grond van artikel 4.2, lid 4, van de Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010 geldt als voorwaarde voor financiële ondersteuning dat de student de adviezen van de studieadviseur/studentendecaan opvolgt.
12. Het door appellante aangevoerde, dat zij recht heeft op compensatie van de eerste 20 EC studievertraging omdat zij deze conform de Afstudeerfondsregeling heeft gemeld bij de studieadviseur en de studentendecaan is, gelet op het vorenstaande, niet conform de Afstudeerfondsregeling daar appellante het advies van de studentendecaan niet heeft opgevolgd én de studievertraging wordt vastgesteld over het gehele studiejaar en niet, terwijl de omstandigheid van invloed is geweest op (bijna) het gehele studiejaar, op verzoek van appellante wordt beperkt tot het gedeelte van het studiejaar waarin wel wordt voldaan aan de voorwaarden van het Afstudeerfonds.”

13. Ons College van Bestuur stelt geld beschikbaar ter financiële compensatie van studenten die door bijzondere omstandigheden zoals ziekte of bijzondere familieomstandigheden studieovertraging oplopen, maar het wil hierbij wel dat de student zich houdt aan bepaalde voorwaarden zoals vastgelegd in de Afstudeerfondsregeling. Een voorwaarde is dat de student de omstandigheid die leidt of naar verwachting zal leiden tot studieovertraging tijdig meldt bij de studieadviseur dan wel, afhankelijk van de omvang van de te verwachten overtraging, bij de studentendecaan van het SSC. De reden van deze meldplicht is dat ons College wil trachten de studieovertraging en daarmee de financiële schade zoveel mogelijk te beperken. De studieadviseur en de studentendecaan geven adviezen aan de student met als doel hem of haar te helpen om de overtraging zoveel mogelijk te beperken. Dit kan betekenen dat de student het advies wordt gegeven de inschrijving (tijdelijk) te beëindigen. Appellante behaalde in het eerste semester slechts 5 EC. Op dat moment was er dus reeds sprake van een aanzienlijke overtraging van 5 maanden (25 EC). Vervolgens behaalde appellante in het tweede semester slechts 10 EC, hetgeen een overtraging van in totaal 9 maanden (25 EC + 20 EC) betekende. Nu appellante eerst in augustus 2008 weer contact met de studentendecaan heeft opgenomen, heeft zij deze de mogelijkheid ontnomen om haar te adviseren over een eventuele uitschrijving of over andere manieren om de studieovertraging te beperken. Ons College van Bestuur is daarom van mening dat appellante zich niet maximaal heeft ingespannen om studieovertraging te voorkomen.”

2.4. Artikel 4 van de Afstudeerfondsregeling RUG 2007-2010, (hierna: de Regeling) luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

“4.2. Melding studieadviseur en studentendecaan

1. Zodra de student door overmacht studieovertraging oploopt dan wel verwacht studieovertraging op te lopen, heeft deze de mogelijkheid zijn of haar inschrijving tussentijds te beëindigen. Als de student hier niet voor kiest, dient hij zich onverwijld te melden bij de studieadviseur wanneer het zich laat aanzien dat de bijzondere omstandigheid een maand of langer zal duren (studieovertraging 5 EC of meer), teneinde te overleggen over te nemen maatregelen om de studieovertraging zo veel mogelijk te beperken. Deze eerste melding is bedoeld om de studieovertraging zoveel mogelijk te beperken en de student eventueel te verwijzen naar de studentendecaan van het SSC, indien het ernaar uitziet dat de overtraging groter wordt dan 15 EC. Als de student niet in de gelegenheid is de melding zelf te doen, dient hij hiertoe een zaakwaarnemer aan te stellen.

2. Na de melding bij de studieadviseur blijft de student er zelf voor verantwoordelijk om bij oplopende studieovertraging (> 15 EC) tijdens het studiejaar onverwijld een afspraak te maken met de studentendecaan.

3. Van de melding van studieovertragende omstandigheden, maakt de studieadviseur/studentendecaan een digitaal registratieformulier, waarop tevens de gemaakte afspraken staan vermeld. De student dient dit digitale formulier via de website voor akkoord af te vinken.

4. Een voorwaarde voor financiële ondersteuning is dat de student de adviezen van de studieadviseur/-studentendecaan opvolgt en dat de student zich maximaal inspant om de studieovertraging zoveel mogelijk te beperken.

(...)”

2.5 Het College overweegt als volgt.

Tussen partijen is niet in geschil dat appellante in het studiejaar 2007-2008 ziek was. Voorts staat vast dat appellante ondanks haar ziekte aan het onderwijs heeft deelgenomen en uiteindelijk 15 studiepunten heeft behaald, 5 in het eerste en 10 in het tweede semester. Het advies van de studentendecaan van 26 november 2007, dat appellante bij het behalen van minder dan 10 EC in het eerste semester zich direct daarna weer bij hem zou moeten melden, heeft zij niet opgevolgd. Ook moet het appellante in de loop van het tweede semester al spoedig duidelijk zijn geworden dat zij ook daarin zeker geen 30 EC zou behalen dus ook verdere overtraging zou oplopen. Ook dat heeft zij niet per mail aan de studentendecaan gemeld.

Het College is van oordeel dat verweerder in redelijkheid kan stellen dat appellante, door zich niet overeenkomstig het gegeven advies bij de decaan te melden, deze in de onmogelijkheid heeft gebracht haar verder met advies te begeleiden. Het College ziet niet dat appellante, wat haar verdere motivering ook is, daartoe niet in staat zou zijn geweest. Aan de hiervoor weergegeven voorwaarde van artikel 4.2, vierde lid, van de Regeling heeft appellante dus niet voldaan.

Het college heeft terecht gesteld dat de Regeling uitgaat van een beoordeling van de studieovertraging over het gehele studiejaar, zodat op grond van de Regeling geen financiële ondersteuning kan worden toegekend over een gedeelte van het studiejaar. De student dient het gehele studiejaar aan de voorwaarden te voldoen om ondersteuning te krijgen wegens in het gehele studiejaar opgelopen studieovertraging.

Nu appellante niet aan de voorwaarden van de Regeling heeft voldaan heeft verweerder naar het oordeel van het College met de beslissing, zoals deze in bezwaar is gehandhaafd geen onjuiste beslissing genomen.

2.6. Gelet op het vorenstaande moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer: 2009/015
Rechter(s): mrs. De Rijke-Maas, Olivier, Mollee
Datum uitspraak: 20 juli 2009
Partijen: Appellante tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden: Fatale termijn, stornering betaling, voldoening collegegeld, voldoende saldo
Artikelen: WHW artikel 7.37
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.6. Het College overweegt als volgt. Zoals het College in eerdere uitspraken, CBHO2000/002 en CBHO 2004/035, heeft geoordeeld, kan niet tot inschrijving worden overgegaan dan nadat het verschuldigde collegegeld is voldaan. Artikel 7.37, tweede lid van de WHW is van dwingendrechtelijke aard. Verweerder heeft appellante nog in de gelegenheid gesteld het collegegeld voor het studiejaar 2008-2009 uiterlijk op 20 november 2008 te betalen. Appellante heeft daaraan niet voldaan. Reeds om deze reden kon verweerder, mede gelet ook op zijn belang bij een tijdige betaling van collegegelden, terecht niet overgaan tot de inschrijving van appellante per 1 september 2008 en heeft hij de inschrijving alsnog geannuleerd, en dit ook bij het in bezwaar genomen besluit gehandhaafd.
2.7. De door appellante genoemde omstandigheden (aanvankelijk onvoldoende saldo op haar rekening en later het abusievelijk meenemen van de aanmaningsbrief door een huisgenote) kunnen niet tot een ander oordeel leiden, omdat deze omstandigheden geheel in de risicosfeer van appellante liggen en voor haar rekening moeten blijven. Het is aan appellante om tijdig maatregelen te treffen voor een voldoende banksaldo en een adequate postbezorging.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats], appellante,
en
het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief, door verweerder ontvangen op 18 december 2008, heeft appellante bezwaar gemaakt tegen het besluit van 24 november 2008 om haar inschrijving voor het studiejaar 2008-2009 te annuleren wegens het niet tijdig voldoen van het collegegeld.

Bij besluit van 12 maart 2009, heeft verweerder het door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 20 april 2009, bij het College ingekomen op 22 april 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 29 mei 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 juni 2009, waar appellante in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door drs. M.J. Batteljee LLM en H. Auersland, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is, zakelijk weergegeven, gebaseerd op de overwegingen dat de inschrijving is geannuleerd nu appellante haar collegegeld na een aanmaning bij brief van 10 november 2008 niet heeft voldaan vóór de daarin gestelde uiterste datum van 21 november 2008. Dat haar post in het studentenhuis is zoekgeraakt is haar verantwoordelijkheid en de gevolgen daarvan dienen voor haar risico te blijven. Zij had daartoe adequate maatregelen kunnen treffen.

2.2. In beroep heeft appellante, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat in het studentenhuis waarin zij woont alle post in dezelfde brievenbus terecht komt en ieder voor zich de eigen post er uit haalt. Daarbij doen zich, zoals in haar geval, vergissingen voor en neemt een andere bewoner soms ook niet aan hem gerichte post mee. Deze wordt dan soms veel later alsnog bij de juiste huisgenoot afgeleverd. Dit is ook gebeurd met de brief van 10 november 2008. Appellante meent dat zij niet de dupe mag worden van deze handelwijze.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder zijn standpunt gehandhaafd.

2.4. Artikel 7.37, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, luidt, voor zover hier van belang, als volgt:
" Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld wordt voldaan, (...).

2.5. Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat vast dat appellante eerst na 21 november 2008 het collegegeld heeft voldaan.

2.6. Het College overweegt als volgt. Zoals het College in eerdere uitspraken, CBHO 2000/002 en CBHO 2004/035, heeft geoordeeld, kan niet tot inschrijving worden overgegaan dan nadat het verschuldigde collegegeld is voldaan. Artikel 7.37, tweede lid van de WHW is van dwingendrechtelijke aard. Verweerder heeft appellante nog in de gelegenheid gesteld het collegegeld voor het studiejaar 2008-2009 uiterlijk op 20 november 2008 te betalen. Appellante heeft daaraan niet voldaan. Reeds om deze reden kon verweerder, mede gelet ook op zijn belang bij een tijdige betaling van collegegelden, terecht niet overgaan tot de inschrijving van appellante per 1 september 2008 en heeft hij de inschrijving alsnog geannuleerd, en dit ook bij het in bezwaar genomen besluit gehandhaafd.

2.7 De door appellante genoemde omstandigheden (aanvankelijk onvoldoende saldo op haar rekening en later het abusievelijk meenemen van de aanmaningsbrief door een huisgenote) kunnen niet tot een ander oordeel leiden, omdat deze omstandigheden geheel in de risicosfeer van appellante liggen en voor haar rekening moeten blijven. Het is aan appellante om tijdig maatregelen te treffen voor een voldoende banksaldo en een adequate postbezorging.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer:	2009/016.1
Rechter(s):	mr. Loeb
Datum uitspraak:	15 juni 2009
Partijen:	Verzoeker tegen Vrije Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden:	Bezwaarschriftprocedure, decentrale selectie, tegemoetkomen aan bezwaar
Artikelen:	WHW artikel 7.57e, Awb artikel 8:41, 8:75A
Uitspraak:	Afwijzing verzoek
Hoofdoorwegingen:	2.3. Verweerder heeft nog geen besluit genomen op het door verzoeker gemaakte bezwaar. Ter zitting heeft verweerder desgevraagd meegedeeld dat op korte termijn een hoorzitting plaatsvindt en het besluit op bezwaar op een zodanig tijdstip zal worden genomen, dat, mocht verzoeker in het gelijk worden gesteld, hij aan de tweede rond van de selectieprocedure zal kunnen deelnemen. 2.4. Verzoeker heeft het verzoek daarop ingetrokken en heeft de voorzieningenrechter verzocht verweerder te veroordelen tot vergoeding van de kosten van het geding. 2.5. Voor een kostenveroordeling als verzocht, bestaat geen aanleiding nu verweerder verzoeker niet is tegemoetgekomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam verzoeker], wonende te [naam woonplaats], verzoeker,
en
het college van bestuur van Vrije Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 april 2009 heeft verweerder verzoeker niet toegelaten tot de tweede ronde van de decentrale selectie 2009-2010 voor de opleiding geneeskunde.

Bij brief van 21 april 2009 heeft verzoeker daartegen bezwaar gemaakt.

Voorts heeft hij de voorzieningenrechter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Verweerder heeft op 12 mei 2009 nadere stukken en een verweerschrift ingediend.

De voorzieningenrechter heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 mei 2009, waar verzoeker in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk en drs. C.M.P. Vos, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. Verzoeker heeft de voorzieningenrechter verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat hij, tot het tijdstip waarop definitief op zijn bezwaar is beslist wordt behandeld als ware hij toegelaten tot de decentrale selectieprocedure 2009-2010 voor de opleiding geneeskunde.

2.3. Verweerder heeft nog geen besluit genomen op het door verzoeker gemaakte bezwaar. Ter zitting heeft verweerder desgevraagd meegedeeld dat op korte termijn een hoorzitting plaatsvindt en het besluit op bezwaar op een zodanig tijdstip zal worden genomen, dat, mocht verzoeker in het gelijk worden gesteld, hij aan de tweede ronde van de selectieprocedure zal kunnen deelnemen.

2.4. Verzoeker heeft het verzoek daarop ingetrokken en heeft de voorzieningenrechter verzocht verweerder te veroordelen tot vergoeding van de kosten van het geding.

2.5. Voor een kostenveroordeling als verzocht, bestaat geen aanleiding nu verweerder verzoeker niet is tegemoetgekomen. Het verzoek dient te worden afgewezen.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek af.

◇

Zaaknummer:	2009/021
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak:	2 november 2009
Partijen:	Appellant tegen Fontys Hogescholen
Trefwoorden:	Gedragsregels, (differentiatie)huis- en ordemaatregel, (voorlopige ordemaatregel, waarschuwing, overweging ten overvloede
Artikelen:	WHW artikel 7.57h; Fontys Studentenstatuut artikel 42 en art. 47 lid 3
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoorwegingen:	2.6. Het College overweegt als volgt. De omstandigheid, dat naar verweerder heeft gesteld het beter was geweest ook aan de andere student die bij het incident betrokken is geweest de toegang tot het gebouw te ontzeggen, maakt niet dat het besluit ten aanzien van appellant onrechtmatig is, nu aan de voorwaarden voor het opleggen van een dergelijke maatregel aan appellant was voldaan. De bij de instelling geldende gedragsregels zijn door appellant overtreden en verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat snel optreden geboden was. De omstandigheid dat appellant niet voorafgaand aan de ontzegging van de toegang tot het gebouw is gehoord, kan evenmin tot het oordeel leiden dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven. Deze ontzegging op 2 december 2008 moet worden aangemerkt als een voorlopige ordemaatregel als bedoeld in art. 47 lid 3 van de regeling. Met betrekking tot de vervolgens opgelegde maatregel bij het besluit van 4 december 2008, is appellant wel gehoord. 2.7. Het College merkt nog op dat het opleggen van een waarschuwing een gerechtvaardigd middel kan zijn, doch dat daarin differentiatie zou kunnen worden aangebracht, zoals een tijdslimiet, afhankelijk van de ernst van het daaraan ten grondslag liggende incident. Hierover is in beroep evenwel niet geklaagd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
en
de raad van bestuur van Fontys Hogescholen, gevestigd te Eindhoven, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 december 2008 is de door verweer aan appellant opgelegde ontzegging van de toegang tot de gebouwen van de hogeschool op 3 en 4 december 2008 bevestigd en is hem tevens een waarschuwing gegeven.

Bij brief van 17 december 2008 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt

Bij besluit van 20 april 2009, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 27 mei 2009, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 22 juni 2009.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 september 2009, waar appellant in persoon en bijgestaan door zijn gemachtigde mr. P.A. Enkevort, advocaat te Venlo, en verweerder vertegenwoordigd door mr. drs. A.A.M. van Alphen, J.C.J.H. Janissen, en K. Adriaans, allen in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Een ordemaatregel is bedoeld om heel snel in te kunnen grijpen, direct nadat zich een incident heeft voorgedaan. In zo'n situatie is het vaak niet mogelijk om partijen eerst te horen. Het horen gebeurt dan in de periode dat de ordemaatregel geldt. De ordemaatregel is bedoeld om, zoals het woord al aangeeft, de orde te herstellen en te bezien hoe verder gehandeld moet worden. Het onderzoek naar de zaak is vervolgens direct de volgende dag door verweerder gestart (horen partijen, getuigen etc). Dat het eerste gesprek met u pas aan het eind van de volgende dag plaatsvond, is voldoende tijdig volgens de Adviescommissie. De Adviescommissie ziet dan ook geen vormfouten in de procedure ten aanzien van hoor en wederhoor, zoals door u gesteld.

Met de disciplinaire maatregel in de vorm van een waarschuwing bent u er in de ogen van de Adviescommissie goed vanaf gekomen. Ook de opgelegde ordemaatregel was slechts van korte duur. Het door u laten ondertekenen van de eerste brief (waarin de maatregel was opgenomen) was naar het oordeel van de Adviescommissie overbodig, omdat een maatregel eenzijdig van de directeur afkomstig is. U bent door het laten ondertekenen van de brief onnodig onder druk gezet door verweerder. De maatregel had een ontzegging van de toegang voor bepaalde tijd moeten inhouden ofwel een waarschuwing, maar niet een waarschuwing waarbij door het niet ondertekenen van de brief tevens een ontzegging voor onbepaalde tijd zou gelden. Een en ander is later echter wel rechtgezet door verweerder."

2.2. Appellant heeft, zo is ook overwogen in het thans bestreden besluit, onder meer bezwaar gemaakt tegen het feit dat aan de andere student geen maatregel is opgelegd en voorts dat hij niet gehoord is alvorens een maatregel aan hem werd opgelegd. Hoewel appellant in het gelijk is gesteld voor wat betreft zijn bezwaar tegen het niet opleggen van een maatregel aan de andere (bij het incident betrekken) student, is het bezwaar van appellant (in zijn geheel) ongegrond verklaard.

In beroep heeft appellant daartegen onder meer het volgende aangevoerd:

"[naam appellant] handhaaft tot slot zijn standpunt dat Fontys onterecht voorbij is gegaan aan het principe van hoor en wederhoor. Dat dit terecht achterwege zou zijn gelaten is volgens [naam appellant] niet juist; artikel 42 van het Studentenstatuut schrijft weliswaar voor dat ook een voorlopige ordemaatregel kan worden opgelegd, doch van een dergelijke maatregel was geen sprake. Uit de brieven d.d. 4 december blijkt geenszins dat het om een voorlopige ordemaatregel gaat als bedoeld in artikel 42 lid 3 van het Studentenstatuut (productie 8). Indien Fontys middels oplegging van een voorlopige ordemaatregel het voorgeschreven principe van hoor en wederhoor had wensen te omzeilen, had hiervan bij de beslissing d.d. 4 december 2008 expliciet melding moeten worden gemaakt."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het beroep gemotiveerd bestreden.

2.4. Artikel 7.57h van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) luidt: "Het instellingsbestuur kan voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd."

Artikel 42 van het Fontys Studentenstatuut (hierna de regeling), voor zover hier van belang, luidt als volgt:

"Maatregelen

1. De binnen Fontys geldende gedragsregels dienen door een ieder die zich op de terreinen of in de gebouwen van Fontys of op de terreinen en in de gebouwen waar Fontys gebruik van maakt bevindt nageleefd te worden.

Naast de bepalingen in dit statuut gelden de gedragsregels van Fontys. Deze zijn te vinden op de website van Juridische Zaken.

2. Ingeval van overtreding van gedragsregels kan door of namens de Raad van Bestuur een (combinatie van) maatregel(en) worden opgelegd. Het opleggen van dergelijke maatregelen is uitgewerkt in lid 4 t/m 6.

3. In zaken met een spoedeisend karakter kan ook eerst een (combinatie van) voorlopige ordemaatregel(en) worden opgelegd. Het opleggen van deze maatregelen is uitgewerkt in lid 7 t/m 10.

4. Maatregelen als bedoeld in lid 2 zijn:

- a) een waarschuwing;
- b) een berisping;
- c) de ontzegging van de toegang tot nader aangegeven ruimte(n) en of voorzieningen voor de tijd van ten hoogste één jaar;
- d) de ontzegging van de toegang tot terreinen en gebouwen van Fontys en of voorzieningen voor de tijd van ten hoogste één jaar.

5. Voordat de maatregel als bedoeld in lid 4 wordt opgelegd wordt de student gehoord door minimaal twee personen. Als de maatregel als bedoeld in lid 4, onder a t/m c wordt opgelegd door de instituutsdirecteur wordt de student gehoord door de directeur en een tweede functionaris van de opleiding. Als de maatregel als bedoeld in lid 4, onder a t/m c wordt opgelegd door de gebouwbeheerder wordt de student gehoord door de gebouwbeheerder en de instituutsdirecteur van de opleiding waar de student staat ingeschreven. Wanneer de instituutsdirecteur tevens gebouwbeheerder is wordt hij bijgestaan door een functionaris van de opleiding waar de student staat ingeschreven. Als de maatregel als bedoeld in lid 4, onder a t/m d wordt opgelegd door Raad van Bestuur wordt de student gehoord door de Adviescommissie voor bezwaren en klachten.

6. Het besluit waarmee wordt bekendgemaakt of een (combinatie van) maatregel(en) wordt opgelegd, en zo ja welke, wordt gemotiveerd en schriftelijk aan de overtreder meegedeeld binnen drie werkweken nadat betrokkene is gehoord. In het besluit wordt betrokkene gewezen op zijn beroepsmogelijkheid.

7. Voorlopige ordemaatregelen als bedoeld in lid 3 zijn: a) Ontzegging van toegang tot (een deel van) de gebouwen en de terreinen van of in gebruik bij Fontys b) Ontzegging van toegang tot specifieke voorzieningen c) Ontzegging tot alle voorzieningen van Fontys (met uitzondering van het studentendecanaat).

8. De voorlopige ordemaatregelen als bedoeld in lid 7, onder a en b kunnen worden opgelegd door de instituutsdirecteur, de gebouwbeheerder of de Raad van Bestuur. De voorlopige ordemaatregel als bedoeld in lid 7, onder c kan uitsluitend worden opgelegd door de Raad van Bestuur. De student ontvangt een schriftelijke bevestiging van de opgelegde ordemaatregel.

9. Nadat de voorlopige ordemaatregel is opgelegd vindt zo snel mogelijk onderzoekplaats naar de begane overtreding en wordt onderzocht of een maatregel als bedoeld in lid 4 moet worden opgelegd. De student wordt tijdens dit onderzoek gehoord door minimaal twee personen binnen twee werkweken nadat de voorlopige ordemaatregel is opgelegd. Als de maatregel als bedoeld in lid 7, onder a en b is opgelegd door de instituutsdirecteur wordt de student gehoord door de directeur en een tweede functionaris van de opleiding of een functionaris van de afdeling Huisvesting en beheer. Als de maatregel als bedoeld in lid 7, onder a en b is opgelegd door de gebouwbeheerder wordt de student in elk geval gehoord door de gebouwbeheerder en de instituutsdirecteur van de opleiding waar de studentstaat ingeschreven of een functionaris van de afdeling Huisvesting en beheer. Als de maatregel als bedoeld in lid 7, onder a t/m c is opgelegd door Raad van Bestuur wordt de student gehoord door de Adviescommissie voor bezwaren en klachten. Dit horen geldt tevens als het horen als bedoeld in lid 5.

10. Het besluit waarmee bekend gemaakt wordt of een (combinatie van) maatregel(en) wordt opgelegd, en zo ja welke, wordt gemotiveerd en schriftelijk aan de overtreder meegedeeld binnen drie werkweken nadat betrokkene is gehoord. In het besluit wordt betrokkene gewezen op zijn beroepsmogelijkheid."

2.5. Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat vast dat op 2 december 2008 een handgemeen heeft plaatsgevonden waarbij appellant tegenover een medestudent geweld heeft gebruikt. Als ordemaatregel is hem bij het besluit op 3 en 4 december 2008 de toegang tot de gebouwen van verweerders hogescholen ontzegd en is hem een waarschuwing gegeven.

2.6. Het College overweegt als volgt.

De omstandigheid, dat naar verweerder heeft gesteld het beter was geweest ook aan de andere student die bij het incident betrokken is geweest de toegang tot het gebouw te ontzeggen, maakt niet dat het besluit ten aanzien van appellant onrechtmatig is, nu aan de voorwaarden voor het opleggen van een dergelijke maatregel aan appellant was voldaan. De bij de instelling geldende gedragsregels zijn door appellant overtreden en verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat snel optreden geboden was.

De omstandigheid dat appellant niet voorafgaand aan de ontzegging van de toegang tot het gebouw is gehoord, kan evenmin tot het oordeel leiden dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven.

Deze ontzegging op 2 december 2008 moet worden aangemerkt als een voorlopige ordemaatregel als bedoeld in art. 47 lid 3 van de regeling. Met betrekking tot de vervolgens opgelegde maatregel bij het besluit van 4 december 2008, is appellant wel gehoord.

2.7. Het College merkt nog op dat het opleggen van een waarschuwing een gerechtvaardigd middel kan zijn, doch dat daarin differentiatie zou kunnen worden aangebracht, zoals een tijdslimiet, afhankelijk van de ernst van het daaraan ten grondslag liggende incident. Hierover is in beroep evenwel niet geklaagd.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer: 2009/022.1
Rechter(s): mr. Olivier
Datum uitspraak: 15 juni 2009
Partijen: Verzoeker tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden: Beleidsvrijheid, decentrale selectie, (leeftijds)discriminatie, ongelijke behandeling
Artikelen: WHW artikel 7.57e; Awb 8:81
Uitspraak: Verzoek afgewezen
Hoofdoverwegingen: De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerders uitleg dat die activiteiten tenminste 2 jaar moeten zijn verricht naast het volgen van een voltijdse schoolopleiding of studie, niet onjuist is te achten. Verweerder heeft in de regeling op geobjectiveerde wijze voorwaarden en criteria opgenomen om de kandidaten zoveel als mogelijk volgens de zelfde maatstaven te beoordelen. Niet is gebleken dat deze wijze van uitvoering in strijd is met het communautaire recht of een hogere regeling. Dat die voorwaarden en criteria toegesneden zijn op personen die nog op het VWO zitten dan wel daar voor kort op zaten en een studie volgen betekent niet dat verweerder niet van deze voorwaarden en criteria zou mogen uitgaan. Naar voorlopig oordeel is geen sprake van discriminatie dan wel ongelijke behandeling.

Procesverbaal van de mondelinge uitspraak van 15 juni 2009 in het openbaar uitgesproken door mr. B.K. Olivier, als voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. W.C.P. Beijl, secretaris.

in de zaak tussen:

[naam verzoeker], wonende te [naam woonplaats], verzoeker,
en
het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder,
vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, werkzaam bij verweerder.

Met betrekking tot het besluit van 9 juni 2009, waarbij verweerder het besluit tot afwijzing in het besluit van 4 mei 2009 om verzoeker niet toe te laten tot de tweede fase van de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde heeft gehandhaafd.

De behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 15 juni 2009.

Overwegingen

Voor een toepassing van artikel 8:86, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ziet de voorzieningenrechter geen aanleiding.

Verzoeker heeft een groot aantal opmerkingen van procedurele en formele aard gemaakt. Die opmerkingen geven de voorzieningenrechter geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening, omdat wat er ook van die opmerkingen zij, die opmerkingen niet nopen tot toelating.

De wetgever heeft met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder een zeer grote beleidsvrijheid toegekend. Het College dient de beslissingen van verweerder dienaangaande terughoudend te toetsen. Hoewel andere selectiemethoden en -criteria denkbaar zijn voor de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde, kan niet worden volgehouden dat verweerder gegeven de hem toegekende beleidsvrijheid niet in redelijkheid tot gehanteerde methode en criteria heeft kunnen komen.

In de eerste fase van de decentrale selectieprocedure is de aanmelding van verzoeker beoordeeld door twee personen. Beiden hebben verzoeker op basis van de door hem ingevulde formulieren slechts een punt toegekend, terwijl een score van 5 punten noodzakelijk is voor toelating tot de tweede fase.

In de criteria voor de eerste fase van de decentrale selectie is het volgende opgenomen:

"Heb je naast een voltijdse schoolopleiding of studie één of meer van de onderstaande activiteiten ondernomen. Het gaat daarbij om activiteiten die je langer dan een jaar minstens 5 uur in de week hebt uitgevoerd. Dus niet slechts een aantal uren in de zomervakantie. Daarmee onderscheid je je niet voldoende van andere kandidaten."

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerders uitleg dat die activiteiten tenminste 2 jaar moeten zijn verricht naast het volgen van een voltijdse schoolopleiding of studie, niet onjuist is te achten. Verweerder heeft in de regeling op geobjectiveerde wijze voorwaarden en criteria opgenomen om de kandidaten zoveel als

mogelijk volgens de zelfde maatstaven te beoordelen. Niet is gebleken dat deze wijze van uitvoering in strijd is met het communautaire recht of een hogere regeling. Dat die voorwaarden en criteria toegesneden zijn op personen die nog op het VWO zitten dan wel daar voor kort op zaten en een studie volgen betekent niet dat

verweerder niet van deze voorwaarden en criteria zou mogen uitgaan. Naar voorlopig oordeel is geen sprake van discriminatie dan wel ongelijke behandeling.

De voorzieningenrechter is met verweerder van oordeel dat verzoeker een prestatie van formaat heeft geleverd. Deze prestaties leveren hem evenwel geen punten op volgens de selectiecriteria van verweerder nu niet is voldaan aan de scoringsmaatstaf van het verrichten van die activiteiten gedurende een periode van 2 jaar naast een voltijdse schoolopleiding of studie.

Naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter is er geen aanleiding om te verwachten dat de bestreden beslissing geen stand zal houden dan wel dat verweerder alsnog zou moeten besluiten verzoeker toe te laten tot de tweede fase van de decentrale selectie. Het verzoek dient te worden afgewezen.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek af.

◇

Zaaknummer:	2009/025
Rechter(s):	mrs. Nijenhof, Lubberdink, Borman
Datum uitspraak:	19 oktober 2009
Partijen:	Appellant tegen Technische Universiteit Delft
Trefwoorden:	Erkenning bijzondere omstandigheden, hardheidsclausule, periode gemengde studiefinanciering, samenloop bijzondere omstandigheden, uitbetaling financiële ondersteuning
Artikelen:	WHW artikel 7.51; Awb artikel 7:12; Regeling afstudeersteun studenten TUD artikel 1.10, 8.1, eerste lid en 11
Uitspraak:	Gegron
Hoofdoorwegingen:	2.7. Het College is van oordeel dat niet op voorhand duidelijk is dat artikel 8.1, eerste lid, van de Regeling meebrengt dat appellant zijn aanvraag tot uitbetaling voor 1 oktober 2007, de datum waarop zijn recht op gemengde studiefinanciering eindigde, had moeten indienen. Immers, appellant ontving vanaf oktober 2007 reeds twaalf maanden financiële ondersteuning vanwege een andere erkende studievertraging, zodat voor hem op dat moment geen aanleiding bestond om om uitbetaling van verdere financiële ondersteuning te verzoeken. Niet valt in te zien dat een verzoek om uitbetaling in dergelijke omstandigheden niet ook op een later tijdstip zou kunnen worden gedaan, eventueel met toepassing van de hardheidsclausule in artikel 11 van de Regeling. Hiernaar gevraagd heeft de gemachtigde van verweerder verweer gevoerd, voor de houdbaarheid waarvan bepalend is of recht op erkenning van de onderhavige vertraging bestaat. Naar uit het voorgaande blijkt, is daaromtrent in het besluit evenwel niet besloten. Het College heeft er kennis van genomen dat (in onderdeel 5.4 van) het advies van de bezwaarschriftencommissie is verwoord dat de bijzondere omstandigheid niet kan worden erkend, maar ziet hierin geen aanleiding te beoordelen of dit standpunt terecht is ingenomen. Het College ziet hier ten eerste vanaf, omdat een besluit waarin dit standpunt tot uitdrukking komt ontbreekt. Ten tweede kan de motivering die in 5.4 van het advies besloten ligt slechts betrekking hebben op de bijzondere omstandigheid voorzover deze zich voordeed in studiejaar 2007-2008 (toen appellant afstudeersteun uit anderen hoofde ontving) en niet op studiejaar 2006-2007, toen appellant nog wel gemengde studiefinanciering ontving. Gelet hierop is het aan verweerder om, zo hij aan een afwijzing overwegingen ten grondslag wenst te leggen in bedoelde zin, hieromtrent een besluit te nemen, waaruit duidelijk blijkt welk verzoek wordt afgewezen en welke motivering daaraan ten grondslag wordt gelegd.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Technische Universiteit Delft, gevestigd te Delft, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 november 2008 heeft verweerder een aanvraag van appellant om toekenning van financiële ondersteuning vanwege studievertraging ten gevolge van zijn lidmaatschap van de Facultaire Studentenraad (hierna: de FSR) van de faculteit Elektrotechniek, Wiskunde en Informatica afgewezen.

Bij besluit van 29 mei 2009 heeft verweerder het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 8 juli 2009, bij het College ingekomen op 9 juli 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 4 september 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 21 september 2009, waar appellant in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door mr. drs. J. van Leeuwen, in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 7:51, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: de WHW) treft het instellingsbestuur van een universiteit of hogeschool voorzieningen ter financiële ondersteuning van de student ten aanzien van wie zich ieder van de navolgende feiten voordoet:

a. de student is aan de desbetreffende instelling ingeschreven voor een opleiding waarvan hij het afsluitend examen nog niet met goed gevolg heeft afgelegd,

b. de student geniet of heeft in verband met het volgen van de opleiding, bedoeld onder a, dan wel het volgen van dezelfde opleiding aan een andere instelling, studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 genoten,

c. in de periode waarin met het oog op het volgen van een opleiding aan een in de bijlage van deze wet onder a tot en met g opgenomen instelling studiefinanciering op de voet van de artikelen 15 tot en met 16a van de Wet op de studiefinanciering dan wel op de voet van hoofdstuk 3 van de Wet studiefinanciering 2000 (hierna: de WSF 2000) werd genoten, doen zich een of meer, in het tweede lid genoemde, bijzondere omstandigheden voor of hebben deze zich voorgedaan, en

d. de in onderdeel c bedoelde bijzondere omstandigheden hebben tot studievertraging geleid of zullen dat naar verwachting doen.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel wordt bij de toepassing van het eerste lid, onder meer, het lidmaatschap van een faculteitsraad van een universiteit in aanmerking genomen als bijzondere omstandigheid.

In de Regeling afstudeersteun studenten (hierna: de Regeling) heeft verweerder nadere regels vastgesteld met betrekking tot het verstrekken van financiële ondersteuning aan studenten.

In artikel 1.10 is bepaald dat onder gemengde studiefinanciering wordt verstaan de financiering als bedoeld in hoofdstuk 3 van de WSF 2000.

In artikel 8.1, eerste lid, is bepaald dat een aanvraag tot uitbetaling van financiële ondersteuning vóór het verstrijken van de periode van gemengde studiefinanciering bij het College van Bestuur dient te zijn ontvangen. Indien een aanvraag na het verstrijken van deze periode wordt ontvangen, worden als dan verstreken maanden op het totale aantal erkende maanden financiële ondersteuning in mindering gebracht, zulks te rekenen vanaf de eerste dag van het verstrijken van de periode van gemengde studiefinanciering.

In artikel 11 is bepaald dat indien in een individueel geval uitvoering van deze regeling zou leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, verweerder ten gunste van de student van de Regeling kan afwijken

2.2 Uit het dossier blijken – voor zover thans van belang – de volgende feiten. Appellant was ten tijde van belang als student ingeschreven aan verweerdere universiteit voor de opleiding Elektrotechniek aan de faculteit Elektrotechniek, Wiskunde en Informatica. Hij is van 1 september 2006 tot 1 september 2008 lid geweest van de FSR van genoemde faculteit. Appellant heeft tot 1 oktober 2007 een basisbeurs ontvangen. Met ingang van oktober 2007 is door verweerder aan appellant 12 maanden afstudeersteun toegekend ten gevolge van erkende studievertraging in de periode voor 1 september 2006. Op 13 oktober 2008 heeft appellant onderhavige aanvraag ingediend. Naar aanleiding van het door hem gemaakte bezwaar tegen het primaire besluit van 11 november 2008 is appellant gehoord door de Centrale Commissie voor Bezwaarschriften (hierna: de bezwaarschriftencommissie).

2.3 In beroep voert appellant aan dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 7.51 van de WHW en dat verweerder niet bevoegd is om in de Regeling de eis te stellen dat het verzoek tot uitbetaling van financiële ondersteuning voor het verstrijken van de periode van gemengde studiefinanciering moet zijn ontvangen. Voorts voert appellant aan dat de financiële ondersteuning die hij ontving na 1 oktober 2007, te weten afstudeersteun, een nullening en een OV-studentenkaart, dient te worden aangemerkt als gemengde studiefinanciering, dan wel een equivalent daarvan.

2.4 In het verweerschrift heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat – samengevat weergegeven – artikel 8.1, eerste lid, van de Regeling niet in strijd is met hoger recht en dat voor appellant per 1 oktober 2007 de periode van gemengde studiefinanciering is verstreken.

2.5 Het College overweegt als volgt.

2.6 Appellant heeft de onderhavige aanvraag ingediend door middel van een aanvraagformulier genaamd "Formulier erkenning studievertraging en uitbetaling financiële ondersteuning". Hierop heeft hij aangekruist dat hij verzoekt om erkenning van studievertraging door bijzondere omstandigheden ten tijde van de periode van gemengde studiefinanciering alsmede vaststelling van de omvang ervan én om uitbetaling van financiële ondersteuning op grond van erkende studievertragingperiodes.

In het besluit van 11 november 2008 is de aanvraag afgewezen, uitsluitend onder verwijzing naar artikel 8.1, eerste lid, van de Regeling. In het besluit van 29 mei 2009 is de afwijzing gehandhaafd, onder

verwijzing naar het advies van de bezwaarschriftencommissie. De motivering van dit advies steunt eveneens voornamelijk op voormelde bepaling van de Regeling. Wel is een overweging opgenomen die erop neerkomt dat de bijzondere omstandigheid zich niet heeft voorgedaan gedurende de periode waarin appellant recht had op gemengde studiefinanciering.

Gevraagd naar de grondslag van de afwijzing van de aanvraag van appellant, heeft de gemachtigde van verweerder ter zitting verklaard dat in voormelde besluiten is beslist op het verzoek van appellant om uitbetaling van financiële ondersteuning en dat het niet voldoet aan artikel 8.1, eerste lid, van de Regeling hiervoor als dragende overweging is gehanteerd.

2.7 Het College is van oordeel dat niet op voorhand duidelijk is dat artikel 8.1, eerste lid, van de Regeling meebrengt dat appellant zijn aanvraag tot uitbetaling voor 1 oktober 2007, de datum waarop zijn recht op gemengde studiefinanciering eindigde, had moeten indienen. Immers, appellant ontving vanaf oktober 2007 reeds twaalf maanden financiële ondersteuning vanwege een andere erkende studievertraging, zodat voor hem op dat moment geen aanleiding bestond om om uitbetaling van verdere financiële ondersteuning te verzoeken. Niet valt in te zien dat een verzoek om uitbetaling in dergelijke omstandigheden niet ook op een later tijdstip zou kunnen worden gedaan, eventueel met toepassing van de hardheidsclausule in artikel 11 van de Regeling. Hiernaar gevraagd heeft de gemachtigde van verweerder verweer gevoerd, voor de houdbaarheid waarvan bepalend is of recht op erkenning van de onderhavige vertraging bestaat. Naar uit het voorgaande blijkt, is daaromtrent in het besluit evenwel niet besloten.

Het College heeft er kennis van genomen dat (in onderdeel 5.4 van) het advies van de bezwaarschriftencommissie is verwoord dat de bijzondere omstandigheid niet kan worden erkend, maar ziet hierin geen aanleiding te beoordelen of dit standpunt terecht is ingenomen. Het College ziet hier ten eerste vanaf, omdat een besluit waarin dit standpunt tot uitdrukking komt ontbreekt. Ten tweede kan de motivering die in 5.4 van het advies besloten ligt slechts betrekking hebben op de bijzondere omstandigheid voorzover deze zich voordeed in studiejaar 2007-2008 (toen appellant afstudeeresteun uit anderen hoofde ontving) en niet op studiejaar 2006-2007, toen appellant nog wel gemengde studiefinanciering ontving. Gelet hierop is het aan verweerder om, zo hij aan een afwijzing overwegingen ten grondslag wenst te leggen in bedoelde zin, hieromtrent een besluit te nemen, waaruit duidelijk blijkt welk verzoek wordt afgewezen en welke motivering daaraan ten grondslag wordt gelegd.

2.8 In het verweerschrift zijn onder nr. 14 twee opmerkingen gemaakt, ter rechtvaardiging van het wél genomen besluit om geen afstudeeresteun uit te betalen. De eerste opmerking stelt dat verweerder met zijn benadering wenst te voorkomen dat studenten na afloop van de periode van gemengde studiefinanciering in een financieel gat vallen. Naar ter zitting namens verweerder is erkend, doet die omstandigheid zich in casu niet voor, nu verweerder twaalf maanden aansluitend op bedoelde periode afstudeeresteun heeft uitbetaald en appellant uitbetaling van de onderhavige zes maanden steun verzoekt in aansluiting op deze periode. De tweede opmerking komt erop neer dat budgetten en uitgaven met elkaar in overeenstemming moeten worden gebracht. Wat de betekenis is van deze opmerking in het licht van het onderhavige besluit, heeft verweerder ter zitting niet kunnen duidelijk maken.

Beide opmerkingen in het verweerschrift bieden dan ook geen motivering die het oordeel kan dragen dat verweerder vast dient te houden aan de door hem gegeven toepassing aan artikel 8.1 van de Regeling.

2.9 Uit het voorgaande volgt dat het besluit van 29 mei 2009 in strijd is met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht en daarom voor vernietiging in aanmerking komt. Het is aan verweerder om een nieuw besluit te nemen op het door appellant gemaakte bezwaar met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.10 Het beroep is gegrond.

2.11 Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 29 mei 2009;
3. draagt verweerder op binnen zes weken na verzending van deze uitspraak met in achtneming daarvan een nieuw besluit te nemen op het gemaakte bezwaar;
4. gelast dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

◇

Zaaknummer: 2009/027
Rechter(s): mrs. Loeb, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak: 16 november 2009
Partijen: Appellant tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden: Communautair recht, discriminatie, geaardheid student, objectieve redelijke rechtvaardigingsgrond, proportionaliteit, rechtszekerheid, toegang tot het onderwijs, toekomstige wetgeving, vrijheid van meningsuiting, WHW artikel 7.37, 7.42a(ontwerp); EVRM artikelen 8, 10, 14; Eerste Protocol EVRM artikel 2
Artikelen:
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.6. Het College volgt verweerder voorts in diens betoog dat het recht op onderwijs volgens de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 10 november 2005 in zaak no. 44774/98 Leyla Sahin vs. Turkije niet absoluut is en een beperking van dat recht gerechtvaardigd is, wanneer die een legitiem doel dient en proportioneel is. Het College verwijst in het bijzonder naar de onderdelen 154 tot en met 156 van deze uitspraak, waarin het Hof het volgende heeft overwogen:
(...)
Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat de eigenschappen van appellant, die zich publiekelijk als pedofiel bekend en het mogen hebben van pedofiele betrekkingen voorstaat, zozeer haaks staan op hetgeen als uitgangspunt voor de opleiding in de Pedagogische Wetenschappen geldt, dat het volgen van de opleiding pedagogiek door hem zich niet met de essentie van die opleiding verdraagt en de opleiding zal kunnen ontwrichten. Deze omstandigheden vormen voldoende zwaarwegende redenen om de inbreuk op het recht van appellant op onderwijs door de weigering te rechtvaardigen. Ook is de maatregel niet disproportioneel, nu appellant door de weigering niet van het volgen van ander wetenschappelijk onderwijs is uitgesloten. Voorts heeft verweerder aan het belang van de aanspraak op bescherming die derden aan artikel 8 van het EVRM kunnen ontlenen, meer gewicht mogen toekennen dan aan het belang van appellant bij het volgen van de door hem gewenste opleiding. De conclusie is dat appellant zich niet met vrucht op de door hem ingeroepen bepalingen van internationaal recht kan beroepen, omdat voor de op het recht op onderwijs gemaakte inbreuk een objectieve, redelijke rechtvaardigingsgrond aanwezig is.
Met betrekking tot het gestelde omtrent artikel 10 van het EVRM overweegt het College dat verweerder niet in strijd met het daarin geregelde recht op vrije meningsuiting heeft besloten. De weigering legt aan appellant daar geen beperkingen op.
Tenslotte heeft verweerder evenmin het discriminatieverbod van artikel 14 van het EVRM geschonden; het College volgt hem in hetgeen hij terzake heeft betoogd.
2.7. Nog daargelaten of, zoals appellant stelt, met het ontwerpartikel 7.42a van de WHW is beoogd de bevoegdheid van de instellingbesturen om inschrijving van een student te weigeren zodanig te beperken, dat die weigering in een geval als dat van appellant niet mogelijk is, ziet het College geen aanleiding om het bestreden besluit, zoals door appellant bepleit, te toetsen aan die bepaling van mogelijk komend recht. Het zou aan de rechtszekerheid van de instellingsbesturen te zeer afdoen, indien de bevoegdheid om al dan niet tot inschrijving te besluiten en de wijze waarop van die bevoegdheid gebruik wordt gemaakt niet zou worden beoordeeld aan de hand van geldend recht.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 mei 2009 heeft verweerder geweigerd appellant in te schrijven als student voor de opleiding Pedagogische Wetenschappen.

Bij besluit van 27 juli 2009 heeft verweerder het door appellant daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 3 augustus 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 17 september 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 6 oktober 2009 heeft appellant nog een nader stuk ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 oktober 2009, waar appellant in persoon, bijgestaan door dr. J.W. Holleman en verweerder, vertegenwoordigd door mrs. E.J. Daalder en A.C. Ros, beiden advocaat te Den Haag, en prof. dr. T. Wubbels, prof. dr. J.E.H. van Luit en mr. P. Vlughter, allen in dienst van de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Aan het besluit van 27 juli 2009 heeft verweerder ten grondslag gelegd dat, samengevat weergegeven, de inschrijving van appellant, die zich als pedofiel profileert en zich als secretaris van een politieke partij actief en publiekelijk inzet om pedoseksueel gedrag toegestaan te maken, voor de door hem beoogde studie zou leiden tot een ernstige aantasting van de huidige en toekomstige vertrouwensrelaties die de universiteit in het algemeen en de opleiding Pedagogische Wetenschappen in het bijzonder met alle daarbij betrokkenen heeft. Bij de beslissing om appellant niet in te schrijven komt aan artikel 2 van het Eerste Protocol bij het Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) volgens verweerder niet de betekenis toe die appellant daaraan gehecht wil zien, omdat het uit die bepaling voortvloeiende recht op onderwijs niet inhoudt dat een ieder aanspraak heeft om elke wetenschappelijke opleiding die hij verkiest te volgen. Daarbij is volgens verweerder van belang dat in geval van inschrijving van appellant ook de rechten van derden, in het bijzonder de door artikel 8 van het EVRM gegarandeerde rechten op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, in het geding zijn en de daarbij betrokken belangen zwaarder wegen dan die van appellant bij het volgen van de door hem beoogde studie en de weigering appellant daarvoor in te schrijven niet disproportioneel is. Voorts biedt artikel 7.37, eerste lid, van de WHW, geleet op de uitspraak van het College van beroep voor het hoger onderwijs van 20 juni 2008 in zaak nummer CBHO 2008/008, de grondslag om appellant om deze reden niet in te schrijven. Tenslotte is er geen strijd met het verbod op discriminatie van artikel 14 van het EVRM, nu zich een objectieve, redelijke rechtvaardigingsgrond voor de weigering voordoet, aldus verweerder.

2.2. In beroep heeft appellant aangevoerd dat, samengevat weergegeven, verweerder met de weigering hem in te schrijven in strijd handelt met het bepaalde in de artikelen 8, 10 en 14 van het EVRM, en artikel 2 van het Eerste Protocol bij het EVRM.

Voorts heeft hij aangevoerd dat de toekomstige wetgeving, Kamerstukken 31 821, Versterking Bestuur, inzonderheid het nieuw in te voegen artikel 7.42a, tot doel heeft de bevoegdheid van de instelling om een student uit te schrijven, dan wel de inschrijving te weigeren op ondubbelzinnige wijze te regelen. Indien deze nieuwe wetgeving van kracht zou zijn, dan zou, aldus appellant, hem de inschrijving voor de opleiding Pedagogiek niet mogen worden geweigerd. Appellant verzoekt daarom om zijn beroep mede te beoordelen aan de hand van de in het wetsontwerp 31 821 opgenomen criteria.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog nader uiteengezet, waarom zich geen strijdigheid met de door appellant ingeroepen internationaalrechtelijke bepalingen voordoet. Met name is de weigering appellant in te schrijven tot de studie Pedagogische Wetenschappen volgens hem niet in strijd met artikel 10 van het EVRM, omdat deze weigering appellant niet belemmert in het uitdragen van zijn opvattingen of gevoelens, terwijl, indien die weigering al in strijd zou moeten worden geacht met die verdragsbepaling, deze op grond van de in het tweede lid van dat artikel vermelde belangen gerechtvaardigd is.

2.4. Ter zitting heeft appellant desgevraagd nader toegelicht dat het beroep zich toespitst op de door hem gestelde strijd met bepalingen van internationaal recht en de toepasselijkheid van de door hem vermelde toekomstige wetgeving.

2.5. Het College zal zich beperken tot deze beroepsgronden. Het overweegt daartoe dat de overige gerezen rechtsvragen in zijn uitspraak van 20 juni 2008 in zaak nummer CBHO 2008/008 zijn beantwoord en geen nadere bespreking behoeven. Het College ziet in het aangevoerde geen grond om daarover thans anders te oordelen.

2.6. Het College volgt verweerder voorts in diens betoog dat het recht op onderwijs volgens de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 10 november 2005 in zaak no. 44774/98 Leyla Sahin vs. Turkije niet absoluut is en een beperking van dat recht gerechtvaardigd is, wanneer die een legitiem doel dient en proportioneel is. Het College verwijst in het bijzonder naar de onderdelen 154 tot en met 156 van deze uitspraak, waarin het Hof het volgende heeft overwogen:

"154. In spite of its importance, this right is not, however, absolute, but may be subject to limitations; these are permitted by implication since the right of access "by its very nature calls for regulation by the State". Admittedly, the regulation of educational institutions may vary in time and in place, inter alia, according to the needs and resources of the community and the distinctive features of different levels of education. In order to ensure that the restrictions that are imposed do not curtail the right in question to such an extent as to impair its very essence and deprive it of its effectiveness, the Court must satisfy itself that they are foreseeable for those concerned and pursue a legitimate aim. However,

unlike the position with respect to Articles 8 to 11 of the Convention, it is not bound by an exhaustive list of "legitimate aims" under Article 2 of Protocol No. 1. Furthermore, a limitation will only be compatible with Article 2 of Protocol No. 1 if there is a reasonable relationship of proportionality between the means employed and the aim sought to be achieved.

155. Such restrictions must not conflict with other rights enshrined in the Convention and its Protocols either The provisions of the Convention and its Protocols must be considered as a whole. Accordingly, the first sentence of Article 2 of Protocol No. 1 must, where appropriate, be read in the light in particular of Articles 8, 9 and 10 of the Convention.

156. The right to education does not in principle exclude recourse to disciplinary measures, including suspension or expulsion from an educational institution in order to ensure compliance with its internal rules."

Verweerder heeft zich op het standpunt mogen stellen dat de eigenschappen van appelland, die zich publiekelijk als pedofiel bekend en het mogen hebben van pedofiele betrekkingen voorstaat, zozeer haaks staan op hetgeen als uitgangspunt voor de opleiding in de Pedagogische Wetenschappen geldt, dat het volgen van de opleiding pedagogiek door hem zich niet met de essentie van die opleiding verdraagt en de opleiding zal kunnen ontwrichten. Deze omstandigheden vormen voldoende zwaarwegende redenen om de inbreuk op het recht van appelland op onderwijs door de weigering te rechtvaardigen. Ook is de maatregel niet disproportioneel, nu appelland door de weigering niet van het volgen van ander wetenschappelijk onderwijs is uitgesloten. Voorts heeft verweerder aan het belang van de aanspraak op bescherming die derden aan artikel 8 van het EVRM kunnen ontlenuen, meer gewicht mogen toekennen dan aan het belang van appelland bij het volgen van de door hem gewenste opleiding. De conclusie is dat appelland zich niet met vrucht op de door hem ingeroepen bepalingen van internationaal recht kan beroepen, omdat voor de op het recht op onderwijs gemaakte inbreuk een objectieve, redelijke rechtvaardigingsgrond aanwezig is. Met betrekking tot het gestelde omtrent artikel 10 van het EVRM overweegt het College dat verweerder niet in strijd met het daarin geregelde recht op vrije meningsuiting heeft besloten. De weigering legt aan appelland daar geen beperkingen op.

Tenslotte heeft verweerder evenmin het discriminatieverbod van artikel 14 van het EVRM geschonden; het College volgt hem in hetgeen hij terzake heeft betoogd.

2.7. Nog daargelaten of, zoals appelland stelt, met het ontwerpartikel 7.42a van de WHW is beoogd de bevoegdheid van de instellingbesturen om inschrijving van een student te weigeren zodanig te beperken, dat die weigering in een geval als dat van appelland niet mogelijk is, ziet het College geen aanleiding om het bestreden besluit, zoals door appelland bepleit, te toetsen aan die bepaling van mogelijk komend recht. Het zou aan de rechtszekerheid van de instellingsbesturen te zeer afdoen, indien de bevoegdheid om al dan niet tot inschrijving te besluiten en de wijze waarop van die bevoegdheid gebruik wordt gemaakt niet zou worden beoordeeld aan de hand van geldend recht.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer:	2009/030
Rechter(s):	mrs. Lubberdink, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak:	30 november 2009
Partijen:	Appellante tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden:	Handicap, bestuursfunctie, bijzondere omstandigheden, forfaitaire termijnen, studievertraging
Artikelen:	WHW artikel 7.51; Awb artikel 7:12; Regeling Financiële Ondersteuning Studenten 2006-2007 VU, deel I, artikel 6.2, deel II, artikel 3, aanhef en onder a en artikel 6.2, aanhef en onder c
Uitspraak:	Gegrond
Hoofdoverwegingen:	2.5. Vast staat - op grond van het behaalde aantal studiepunten - dat de opgelopen vertraging in totaal vier maanden bedraagt. Verweerder heeft een vertraging van deze omvang erkend. Vast staat ook dat verweerder, indien appellante niet had deelgenomen aan de werkzaamheden van de onderwijscommissie, dezelfde vertraging zou hebben erkend als veroorzaakt door enkel de bijzondere omstandigheden. Hiervan uitgaande kan verweerder niet gerechtvaardigd een aftrek van een maand op deze vier maanden toepassen, op de enkele grond dat ook een erkenning vanwege deelname aan de werkzaamheden van de onderwijscommissie plaatsvindt. Nu in de systematiek van de regeling laatstbedoelde erkenning forfaitair geschiedt, en dus ook plaatsvindt als geen enkele vertraging is opgelopen, valt niet te rechtvaardigen dat bij appellante de werkelijke omvang van de door de deelname aan de werkzaamheden van de onderwijscommissie opgelopen vertraging wél een rol zou spelen. Het beroep is derhalve gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens schending van artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats], appellante,
en
het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij formulier, ondertekend op 17 februari 2009, heeft appellante verweerder verzocht om haar naast haar forfaitaire voor bestuurswerkzaamheden toegekende één maand financiële ondersteuning ook op grond van overmacht voor het studiejaar 2007 –2008 financiële ondersteuning te verlenen.

Op dat verzoek is bij besluit van 27 april 2009 namens verweerder deels afwijzend beslist.

Bij brief van 7 mei 2009 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 8 juli 2009, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 17 augustus 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 25 september 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 november 2009, waar appellante in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Door verweerder is aangevoerd dat in uw geval twee studievertragende factoren zijn vastgesteld, te weten ziekte en het uitoefenen van een bestuursfunctie. Bij het gelijktijdig optreden van verschillende oorzaken van vertraging, wordt de feitelijke vertraging in aanmerking genomen. Uw feitelijke vertraging bedraagt vier maanden. De maand vertraging waarvoor u een financiële vergoeding krijgt op grond van uw lidmaatschap van de opleidingscommissie, is daarin reeds verdisconteerd.

Wij volgen verweerder in deze redenering. In de regeling financiële ondersteuning (deel II, bestuur) is gekozen voor het vaststellen van forfaitaire termijnen, opdat leden van opleidingscommissies niet ieder afzonderlijk behoeven aan te tonen dat eventuele studievertraging uitsluitend te wijten is aan het advieswerk."

2.2. In beroep heeft appellante, samengevat weergegeven, aangevoerd dat zij in het studiejaar 2007-2008 voor haar lidmaatschap van de onderwijscommissie geneeskunde forfaitair één maand studievertraging toegewezen heeft gekregen. In hetzelfde studiejaar heeft zij vier maanden studievertraging toegewezen gekregen wegens ziekte.

Verweerder heeft bij nader besluit deze vier maanden teruggebracht tot drie omdat reeds één maand was toegekend op grond van voormeld lidmaatschap. Appellante betoogt dat dit een onjuiste uitwerking is van de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten 2006-2007 van de Vrije Universiteit (hierna: de regeling). De toewijzingen zijn ieder geschied op basis van een ander deel van de regeling en de regeling biedt geen grondslag voor de toegepaste anticumulatie.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"De regeling heeft tot doel compensatie te bieden voor het geheel aan studievertraging over een studiejaar. Dat wil zeggen dat voor studievertraging, door welke oorzaak ook opgelopen, slechts éénmaal een financiële vergoeding behoeft te worden verleend."

2.4. Artikel 6.2, van deel I (Overmacht) van de regeling, luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"Factoren die de periode van studievertraging bepalen zijn:

a. (...)

b. de feitelijk opgelopen vertraging.

(...)"

Artikel 3, aanhef en onder a, van deel II (Bestuur) van de regeling, luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"Financiële ondersteuning wordt verstrekt aan de student die

a. als gevolg van omstandigheden, zoals in dit deel van de regeling omschreven, studievertraging oploopt in een studiejaar, (...)"

Artikel 6.2, aanhef en onder c, van deel II (Bestuur) van de regeling, luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"Voor de individuele bestuursfunctie in één van de hierna vermelde geledingen gelden ten behoeve van het aantal maanden financiële ondersteuning de volgende forfaitaire termijnen:

c. opleidingscommissie: 1 maand"

2.5. Vast staat - op grond van het behaalde aantal studiepunten - dat de opgelopen vertraging in totaal vier maanden bedraagt. Verweerder heeft een vertraging van deze omvang erkend. Vast staat ook dat verweerder, indien appellante niet had deelgenomen aan de werkzaamheden van de onderwijscommissie, dezelfde vertraging zou hebben erkend als veroorzaakt door enkel de bijzondere omstandigheden. Hiervan uitgaande kan verweerder niet gerechtvaardigd een aftrek van een maand op deze vier maanden toepassen, op de enkele grond dat ook een erkenning vanwege deelname aan de werkzaamheden van de onderwijscommissie plaatsvindt. Nu in de systematiek van de regeling laatstbedoelde erkenning forfaitair geschiedt, en dus ook plaatsvindt als geen enkele vertraging is opgelopen, valt niet te rechtvaardigen dat bij appellante de werkelijke omvang van de door de deelname aan de werkzaamheden van de onderwijscommissie opgelopen vertraging wél een rol zou spelen.

Het beroep is derhalve gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens schending van artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht.

Verweerder dient een nieuw besluit op het bezwaarschrift te nemen met inachtneming van het geen in deze uitspraak is overwogen.

2.6. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellante het door hem betaalde griffierecht € 41,- te vergoeden.

2.7. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 8 juli 2009;
3. bepaalt dat verweerder opnieuw op het bezwaarschrift beslist met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
4. gelast dat de Vrije Universiteit Amsterdam aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
5. veroordeelt verweerder tot vergoeding van de bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen kosten tot een bedrag van € 19,10 (zegge: negentien euro en tien cent); het dient door Vrije Universiteit Amsterdam aan appellante te worden betaald.

◇

Zaaknummer: 009/031
Rechter(s): mrs. Lubberdink, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak: 30 november 2009
Partijen: Appellante tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden: Bijzondere omstandigheden, financiële ondersteuning, functiestoornis, studieplanning, studievertraging
Artikelen: WHW artikel 7.51; Awb artikel 7:12
Uitspraak: Gegrond
Hoofdoverwegingen: Bij bestreden besluit heeft verweerder, voorzover hier van belang, beoogd een studievertraging te registreren die overeenkomt met de vertraging in de studievoortgang van appellante die is veroorzaakt door haar functiestoornis. Appellante heeft in bezwaar gemotiveerd aangegeven dat laatstbedoelde vertraging zeven maanden bedraagt. Het lag op de weg van verweerder om eveneens gemotiveerd aan te geven tot welke vertraging de op zichzelf erkende oorzaak volgens verweerder leidde. Verweerder heeft dit nagelaten. Hij heeft eenvoudigweg een vertraging geregistreerd van dezelfde omvang als die welke in het eerste studiejaar werd opgelopen en was berekend enkel aan de hand van het toen behaalde aantal studiepunten. Verweerder had zich er rekenschap van dienen te geven of het voor appellante mogelijk was geweest, ondanks de erkende stoornis, ditzelfde aantal studiepunten te behalen in 2007/2008. Indien verweerder van oordeel is dat dit het geval is, dient hij in een onderbouwing van dat oordeel in ieder geval in te gaan op hetgeen appellante heeft aangevoerd met betrekking tot de onmogelijkheid voor haar om in de voor haar gemaakte individuele studieplanning in 2007/2008 punten voor het vak "Kwartair geologie van Nederland" te behalen.
Het bestreden besluit is dus genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en komt daarom voor vernietiging in aanmerking.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats], appellante,
en
het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij brief van 26 januari 2009, heeft appellante verweerder verzocht om haar studievertraging voor het studiejaar 2007-2008 op acht maanden vast te stellen.

Op dat verzoek is bij besluit van 30 maart 2009 namens verweerder deels afwijzend beslist.

Bij brief van 27 april 2009 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 8 juli 2009, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 17 augustus 2009, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 14 september 2009.

Bij brief van 19 oktober 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 november 2009, waar appellante in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Wij volgen verweerder tevens in zijn standpunt dat het niet kunnen volgen van het vak Kwartair geologie wegens een studieonderdeel in het buitenland niet als studievertragende factor kan worden beschouwd. Op grond van het bovenstaande volgen wij verweerder in zijn redenering dat bij het bepalen van de studievertraging 2007/2008 uitsluitend moet worden uitgegaan van vertraging als gevolg van een functiestoornis. Bij het vaststellen van de omvang wordt de studievertraging in het verleden als indicatie genomen, zodat voor 2007/2008 vier maanden is vastgesteld."

2.2. In beroep heeft appellante, samengevat weergegeven, aangevoerd dat de studievertraging, gelet op haar functiestoornis, meer bedraagt dan de vastgestelde vier maanden. In het opgestelde studieschema is met in achtneming van het bestaande meerjarige onderwijsrooster het vak Kwartair geologie doorgeschoven, waardoor zij het door cumulatie met andere vakken in die periode moest laten vallen en deswege extra studievertraging is ontstaan, naast de vertraging die gelet op haar functiestoornis is opgetreden bij het schrijven van de bachelorthesis.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"De uitsluitend als gevolg van de functiestoornis opgetreden vertraging in het studieverloop is moeilijk te kwantificeren. Het staat niet vast dat alle vertraging zonder meer te wijten is aan de functiestoornis. Daarom is de omvang van de studievertraging die in het verleden door de functiestoornis is veroorzaakt, als uitgangspunt genomen. Zodoende is vier maanden vertraging vastgesteld."

2.4. Artikel 3.1, aanhef en onder b, van deel I (Overmacht) van de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten 2006-2007 van de Vrije Universiteit (hierna: de regeling), luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"Als bijzondere omstandigheden van de student worden aangemerkt:

d. (...) of andere functiestoornissen;"

2.5. Het College overweegt als volgt.

Bij het bestreden besluit heeft verweerder, voorzover hier van belang, beoogd een studievertraging te registreren die overeenkomt met de vertraging in de studievoortgang van appellante die is veroorzaakt door haar functiestoornis. Appellante heeft in bezwaar gemotiveerd aangegeven dat laatstbedoelde vertraging zeven maanden bedraagt. Het lag op de weg van verweerder om eveneens gemotiveerd aan te geven tot welke vertraging de op zichzelf erkende oorzaak volgens verweerder leidde. Verweerder heeft dit nagelaten. Hij heeft eenvoudigweg een vertraging geregistreerd van dezelfde omvang als die welke in het eerste studiejaar werd opgelopen en was berekend enkel aan de hand van het toen behaalde aantal studiepunten. Verweerder had zich er rekenschap van dienen te geven of het voor appellante mogelijk was geweest, ondanks de erkende stoornis, ditzelfde aantal studiepunten te behalen in 2007/2008. Indien verweerder van oordeel is dat dit het geval is, dient hij in een onderbouwing van dat oordeel in ieder geval in te gaan op hetgeen appellante heeft

aangevoerd met betrekking tot de onmogelijkheid voor haar om in de voor haar gemaakte individuele studieplanning in 2007/2008 punten voor het vak "Kwartair geologie van Nederland" te behalen.

Het bestreden besluit is dus genomen in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) en komt daarom voor vernietiging in aanmerking.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.7. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellante het door hem betaalde griffierecht € 41,- te vergoeden.

2.8. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 8 juli 2009;
3. bepaalt dat verweerder opnieuw op het bezwaarschrift beslist met in achtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
4. gelast dat de Vrije Universiteit Amsterdam aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
5. veroordeelt verweerder tot vergoeding van de bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen kosten tot een bedrag van € 21,50 (zegge: eenentwintig euro en vijftig cent); het dient door Vrije Universiteit Amsterdam aan appellante te worden betaald.

◇

Zaaknummer:	2009/033
Rechter(s):	mrs. Lubberdink, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak:	21 december 2009
Partijen:	Appellant tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden:	Bijzondere familie-omstandigheden, financiële ondersteuning, studievertraging, termijnoverschrijding
Artikelen:	WHW artikel 7.51; Regeling Financiële Ondersteuning Studenten VU 2006-2007, deel I, artikel 5
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	Niet in geschil is dat appellant de studievertraging niet tijdig heeft gemeld. De vraag is of verweerder had moeten aannemen dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is. Naar het oordeel van het College dient deze vraag ontkennend te worden beantwoord. Het is begrijpelijk dat appellant het moeilijk vond de stap te zetten om de vertraging, met vermelding van de reden hiervan, bij verweerder te melden. Het is evenwel niet onredelijk dat verweerder ook in de situatie waarin appellant verkeerde, verlangt dat appellant, wil de bijzondere omstandigheid tot ondersteuning leiden, deze stap zet. Nu appellant er geheel van heeft afgezien een melding te doen, dus ook niet een melding onder aangeven dat sprake is van persoonlijke familie-omstandigheden waarover hij niet in detail wil spreken, heeft verweerder de gevolgen van het niet melden redelijkerwijs voor rekening van appellant mogen laten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
en
het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij formulier, ondertekend op 17 maart 2009, heeft appellant verweerder verzocht om hem financiële ondersteuning voor het studiejaar 2005-2006 en 2006-2007 te verlenen.

Op dat verzoek is bij besluit van 29 augustus 2009 namens verweerder afwijzend beslist.

Bij brief van 10 september 2009 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 9 juli 2009, heeft verweerder het daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, bij het College ingekomen op 19 augustus 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 25 september 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 november 2009, waar appellant in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Volgens uw toelichting op 18 december 2008 hebt u uw vertraging over de studiejaren 2005/2006 en 2006/2007 op 28 februari 2008 bij de studentendecaan gemeld. Hoewel de omstandigheden waardoor uw studie is vertraagd al langer spelen, bent u daarmee niet eerder naar buiten gekomen, omdat u dat moeilijk vond. Uiteindelijk hebt u uw privé-omstandigheden besproken met uw studieadviseur, die u heeft doorverwezen naar de studentendecaan.

Desgevraagd hebt u erkend dat u jaarlijks informatie van de Afdeling CSL/Studentendecanen hebt ontvangen (de brief "Niet gemeld, niet geteld") omtrent het belang van het tijdig melden en laten vaststellen van studievertraging en de daarmee verband houdende bijzondere omstandigheden. U had echter moeite om die stap naar hulp daadwerkelijk te zetten. Inmiddels hebt u die stap wel gezet, en is uw studievoortgang verbeterd.

Op grond van de door u gegeven toelichting, en de informatie uit uw brief van 5 mei 2009, achten wij de termijnoverschrijding voor de te late melding niet verschoonbaar."

2.2. In beroep heeft appellant, samengevat weergegeven, aangevoerd dat precaire bijzondere familie-omstandigheden hem verhinderd hebben te handelen. Dit maakt dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is.

2.3. Artikel 5 van deel I (Overmacht) van de Regeling Financiële Ondersteuning Studenten 2006-2007 van de Vrije Universiteit (hierna: de regeling), luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"2. De melding dient zo snel mogelijk, maar in ieder geval binnen twee maanden na het ontstaan van de bijzondere omstandigheid die tot de studievertraging heeft geleid, plaats te vinden. Indien de melding later plaatsvindt, bestaat geen aanspraak op ondersteuning voor studievertraging die eerder dan twee maanden voor de melding van de bijzondere omstandigheid is ontstaan.

(...)

4. In geval van niet tijdige aanmelding ontstaat een aanspraak alleen dan indien de termijnoverschrijding naar het oordeel van het College van bestuur verschoonbaar is."

2.4. Het College overweegt als volgt.

Niet in geschil is dat appellant de studievertraging niet tijdig heeft gemeld. De vraag is of verweerder had moeten aannemen dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is. Naar het oordeel van het College dient deze vraag ontkennend te worden beantwoord. Het is begrijpelijk dat appellant het moeilijk vond de stap te zetten om de vertraging, met vermelding van de reden hiervan, bij verweerder te melden. Het is evenwel niet onredelijk dat verweerder ook in de situatie waarin appellant verkeerde, verlangt dat appellant, wil de bijzondere omstandigheid tot ondersteuning leiden, deze stap zet. Nu appellant er geheel van heeft afgezien een melding te doen, dus ook niet een melding onder aangeven dat sprake is van persoonlijke familie-omstandigheden waarover hij niet in detail wil spreken, heeft verweerder de gevolgen van het niet melden redelijkerwijs voor rekening van appellant mogen laten.

2.5. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer:	2009/036
Rechter(s):	mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Borman
Datum uitspraak:	21 december 2009
Partijen:	Appellant tegen Hogeschool van Amsterdam
Trefwoorden:	Ontvangst bezwaarschrift
Artikelen:	Awb artikel 6:7, 6:8 en 3:41
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoorwegingen:	Verweerder heeft aangevoerd dat hij het bezwaarschrift niet heeft ontvangen. Het is dan aan appellant om aannemelijk te maken dat het bezwaarschrift wel aan verweerder is verzonden. Daarin is appellant niet geslaagd. Verweerder heeft derhalve niet anders kunnen besluiten dan hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appelland], wonende te [naam woonplaats], appelland,
en
het college van bestuur van de Hogeschool van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij formulier, ondertekend op 7 april 2009, heeft appelland verweerder verzocht hem met ingang van 1 februari 2009 uit te schrijven en restitutie van collegegeld te verlenen.

Op dat verzoek is bij besluit van 26 mei 2009 namens verweerder beslist dat hij op 1 juni 2009 wordt uitgeschreven.

Appelland heeft daartegen bezwaar gemaakt

Bij besluit van 19 augustus 2009, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft appelland bij brief, bij het College ingekomen op 15 september 2009, beroep ingesteld.

Bij brief van 5 oktober 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 november 2009, waar verweerder vertegenwoordigd door mr. C.L. Koppenol, in dienst bij verweerder, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In beroep heeft appelland, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat hij buiten zijn schuld om de introductiedag en collegedagen heeft gemist, waardoor achterstand in het onderwijs is ontstaan en hem deswege werd geadviseerd zich later opnieuw in te schrijven. Ten onrechte is de inschrijving niet alsnog met ingang van 1 februari 2009 beëindigd en het reeds voldane collegegeld gerestitueerd.

2.2. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"7. Appelland stelt op 30 mei 2009 een bezwaarschrift te hebben ingediend tegen het besluit tot uitschrijving van 26 mei 2009. Dit bezwaarschrift heeft verweerder niet bereikt.

8. Bij emailbericht van 29 juli 2009 heeft de vader van appelland de bezwaren tegen het bestreden besluit herhaald (...). Hoewel een schriftelijke volmacht ontbrak heeft verweerder aangenomen dat de vader namens appelland bezwaar heeft gemaakt. Het is daarom dat appelland bij brief van 4 augustus 2009 in de gelegenheid is gesteld de bezwaren mondeling toe te lichten (...). Appelland heeft van deze gelegenheid geen gebruik gemaakt. Bij brief van 19 augustus 2009 worden de bezwaren van appelland niet-ontvankelijk verklaard (...)."

2.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), gelezen in verbinding met de artikelen 6:8, eerste lid, en 3:41 van de Awb, wordt een bezwaarschrift ingediend binnen zes weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.4. Verweerder heeft aangevoerd dat hij het bezwaarschrift niet heeft ontvangen. Het is dan aan appelland om aannemelijk te maken dat het bezwaarschrift wel aan verweerder is verzonden. Daarin is appelland niet geslaagd. Verweerder heeft derhalve niet anders kunnen besluiten dan hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan.

2.5. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

◇

Zaaknummer:	2009/038.2
Rechter(s):	mrs. De Rijke-Maas, Mollee, Kleijn
Datum uitspraak:	16 november 2009
Partijen:	Opposant
Trefwoorden:	Datum poststempel termijnoverschrijding, ter post bezorging,
Artikelen:	Awb artikelen 6:7, 6:8 en 6:9
Uitspraak:	Verzet afgewezen
Hoofdoorwegingen:	2.5. Het betoog faalt. Uitgangspunt bij het vaststellen van de datum van terpostbezorging is het door TPG Post aangebrachte datumstempel. Het

College verwijst daartoe naar zijn eerdere uitspraak van 18 oktober 2006, CBHO 2006/034.

Met hetgeen opposant heeft gesteld ter zake het tijdig ter post bezorgen van het beroepschrift, door getuigen te bevestigen, is niet onomstotelijk aangetoond dat het beroepschrift tijdig ter post is bezorgd, zodat de datum op het poststempel, in dit geval duidelijk leesbaar: 24 juni 2009, beslissend is. Het niet tijdig ter post bezorgen van het beroepschrift dient dan ook voor risico van opposant te blijven.

Uitspraak in de zaak van

[naam opposant], wonende [naam woonplaats], opposant,

tegen een uitspraak van het College van 10 september 2009, CBHO 2009/023.

1. Procesverloop

Opposant heeft bij brief, ingekomen bij het College op 30 september 2009, verzet gedaan tegen de uitspraak van het College van 10 september 2009, CBHO 2009/023, waarbij het beroep wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk is verklaard.

Het College heeft opposant in de gelegenheid gesteld over het verzet te worden gehoord op 19 oktober 2009, waarvan hij gebruik heeft gemaakt.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in de artikelen 6:7 en 6:8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bedraagt de termijn voor het indienen van een beroep zes weken en begint deze termijn met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

2.2. Het besluit, waartegen beroep bij het College is ingesteld, is verzonden op 12 mei 2009. De termijn voor het indienen van een beroepschrift liep derhalve af op 23 juni 2009. Het – voorlopig - beroepschrift van opposant is gedateerd op 17 juni 2009 en bij het College ingekomen op 25 juni 2009. Het is derhalve niet tijdig ingediend.

2.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:9, tweede lid van de Awb is een beroepschrift bij verzending per post tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

2.4. Opposant betoogt, dat het beroepschrift op maandag 22 juni 2009, tijdig, vóór 23 juni 2009, de dag waarop de beroepstermijn afliep, is gepost en niet zoals uit het datumstempel zou blijken op 24 juni 2009.

2.5. Het betoog faalt. Uitgangspunt bij het vaststellen van de datum van terpostbezorging is het door TPG Post aangebrachte datumstempel. Het College verwijst daartoe naar zijn eerdere uitspraak van 18 oktober 2006, CBHO 2006/034.

Met hetgeen opposant heeft gesteld ter zake het tijdig ter post bezorgen van het beroepschrift, door getuigen te bevestigen, is niet onomstotelijk aangetoond dat het beroepschrift tijdig ter post is bezorgd, zodat de datum op het poststempel, in dit geval duidelijk leesbaar: 24 juni 2009, beslissend is. Het niet tijdig ter post bezorgen van het beroepschrift dient dan ook voor risico van opposant te blijven.

2.6. Opposant heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat verweerder, het college van bestuur van de Radboud Universiteit, het besluit op bezwaar van 12 mei 2009 op een later tijdstip dan aangegeven op dat besluit, aan hem heeft toegezonden.

2.7. Gelet op het voorgaande dient het verzet ongegrond te worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het verzet ongegrond.

◇

Zaaknummer:	2009/039
Rechter(s):	mrs. Lubberdink, Borman, Troostwijk
Datum uitspraak:	30 november
Partijen:	Appellant tegen Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden:	Decentrale selectie, (aantal) toetsen, vertrouwensbeginsel
Artikelen:	WHW artikel 7.57e

Uitspraak:

Hoofdoverwegingen:

Gegronde

2.6. Het College volgt verweerders standpunt dat aard, vorm en inhoud van de toetsing een exclusieve bevoegdheid van verweerder betreffen. Gelet op zijn deskundigheid is het aan verweerder te bepalen welke vaardigheden nodig zijn om de opleiding geneeskunde met goed gevolg te voltooien en op welke wijze en in welke omvang die vaardigheden getoetst dienen te worden. Dat betekent dat het standpunt van verweerder dat vier toetsen voldoende waren om kandidaten voor de opleiding te selecteren op zich zelf onjuist noch onredelijk is.

Dat laat evenwel onverlet dat verweerder vijf toetsen had aangekondigd en derhalve blijkbare van mening was dat dit aantal nodig was om een verantwoord beeld van de capaciteiten van de deelnemers te verkrijgen. Appellant heeft op deze aankondiging mogen afgaan en heeft zich, zoals hij ter zitting heeft benadrukt op vijf toetsen voorbereid.

Nu verweerder heeft aangegeven dat niet op voorhand valt uit te sluiten dat appellant, ingeval hij de PubMedtoets had afgelegd, voldoende punten zou hebben gescoord om toegelaten te kunnen worden, heeft verweerder niet in redelijkheid het bestreden besluit kunnen nemen, zonder appellant eerst in de gelegenheid te stellen alsnog de PubMed toets af te leggen. Het College neemt daarbij mede in aanmerking dat, zoals verweerder ter zitting heeft verklaard, een weigering bij decentrale selectie betekent dat daaraan nooit meer meegedaan kan worden. Tevens is van belang dat verweerder heeft verklaard dat geen sprake is van een situatie waarin de plaats die de student na positief resultaat aan de opleiding zou innemen, inmiddels niet meer beschikbaar zou zijn.

Dit betekent dat verweerder appellant, die naar stellen van verweerder de enige deelnemer is die thans in rechte zijn aanspraak nog ter discussie stelt, alsnog in de gelegenheid dient te stellen de PubMedtoets af te leggen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellant], wonende te [naam woonplaats], appellant,
tegen
het college van bestuur van de Erasmus Universiteit te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 juni 2009 heeft verweerder appellant medegedeeld dat het resultaat van zijn toetsen onvoldoende was om via de Decentrale Selectie een opleidingsplaats voor geneeskunde aan het Erasmus MC te krijgen.

Bij brief van 1 juli 2009 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 27 augustus 2009 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 1 oktober 2009, beroep ingesteld.

Van verweerder is op 21 oktober 2009 een verweerschrift ontvangen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 oktober 2009, waar appellant in persoon en bijgestaan door mr. E.D. Drok, advocaat te Rijswijk en verweerder, vertegenwoordigd door mr. drs. W. M. Kleinjan en dr.ir. A.P.N. Themmen, beiden werkzaam bij verweerders universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is onder meer gebaseerd op de volgende overwegingen:

Verweerder heeft (...) aangegeven dat een groot deel van de vaardigheden die in de PubMed toets aan bod zouden zijn gekomen, ook in de andere toetsen worden getest. Verweerder meent dat de andere toetsen voldoende gegevens opleveren om geschikte kandidaten voor de opleiding geneeskunde te selecteren. Alle kandidaten hebben gelijke kansen om zich te selecteren omdat zij allen dezelfde toetsen hebben gemaakt. Er is dan ook geen sprake van verschil tussen de kandidaten om wel of niet geselecteerd te worden. Overigens is ook niet bekend wat het resultaat zou zijn geweest wanneer de toets wel zou zijn gemaakt.

(...)

Of het vervallen van deze toets nadelig voor appellant is geweest is, een vraag die niet met zekerheid kan worden beantwoord. Dat appellant bij het afleggen van deze (of een andere) toets mogelijk een zodanig gemiddeld eindresultaat zou hebben behaald, waardoor hij mogelijk wel aan de criteria zou hebben kunnen voldoen, is een hypothetische situatie waaraan geen betekenis kan worden toegekend. (...)

2.2. In beroep heeft appelland, samengevat weergegeven, aangevoerd dat verweerder hem de kans te slagen voor de 2^e fase van de decentrale selectie heeft ontnomen nu de PubMed toets is komen te vervallen en hij geen mogelijkheid had daarmee zijn gemiddelde eindscore te verhogen.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder - onder meer - aangevoerd dat aard, vorm en inhoud van de toetsen een exclusieve bevoegdheid van de Selectiecommissie van het Erasmus MC is. De selectie heeft op basis van vier toetsen plaatsgevonden. Verweerder stelt dat alle kandidaten gelijke kansen hebben gehad zich te selecteren, aangezien zij de zelfde toetsen hebben gemaakt.

2.4. Artikel 7.57e, tweede lid aanhef en de onderdelen a, b en c, van de WHW - voorzover thans van toepassing - luidt:

“ Indien het instellingsbestuur toepassing geeft aan het eerste lid, maakt het

a. de bijzondere kwalificaties die het in aanmerking wil nemen,

b. eventuele nadere selectiecriteria,

c. regels van administratieve aard,

(...),

tijdig bekend.”

In verweerders brief van 2 juni 2009 aan de deelnemers van de tweede fase van de decentrale selectie geneeskunde Erasmus Universiteit Rotterdam is - voorzover thans van belang - de volgende passage opgenomen:

“Elke toets wordt apart gescoord. Het gemiddelde cijfer van de toetsen moet voldoende zijn (hoger dan of gelijk aan 5.5). Er mag maximaal één toets onvoldoende worden gemaakt. Op basis van de uitslag wordt bepaald welke kandidaten worden uitgenodigd de studie geneeskunde aan de Erasmus Universiteit Rotterdam te volgen.”

2.5. Verweerder heeft tevoren kenbaar gemaakt dat toelating tot de studie geneeskunde zou worden bepaald “op basis van het gemiddelde cijfer van de toetsen” van de decentrale selectieprocedure. Het gemiddelde cijfer wordt bepaald uit de optelsom van de scores van de afzonderlijke toetsen die onderdeel uitmaken van deze procedure. Uit de brief van 2 juni 2009 met bijlagen blijkt dat vijf toetsen zouden worden afgenomen.

Tengevolge van logistieke problemen, zoals door verweerder uiteengezet ter zitting, kon de vijfde toets (PubMed) op het daarvoor geplande tijdstip niet plaatsvinden. In verband met de zomervakantie heeft verweerder er van afgezien PubMed op een later tijdstip alsnog af te nemen, daarbij in aanmerking nemend dat selectie op basis van vier toetsen mogelijk was en de bij PubMed getoetste vaardigheden ook in de vier overgebleven toetsen aan de orde kwamen.

2.6. Het College volgt verweerders standpunt dat aard, vorm en inhoud van de toetsing een exclusieve bevoegdheid van verweerder betreffen. Gelet op zijn deskundigheid is het aan verweerder te bepalen welke vaardigheden nodig zijn om de opleiding geneeskunde met goed gevolg te voltooien en op welke wijze en in welke omvang die vaardigheden getoetst dienen te worden. Dat betekent dat het standpunt van verweerder dat vier toetsen voldoende waren om kandidaten voor de opleiding te selecteren op zich zelf onjuist noch onredelijk is.

Dat laat evenwel onverlet dat verweerder vijf toetsen had aangekondigd en derhalve blijkbaar van mening was dat dit aantal nodig was om een verantwoord beeld van de capaciteiten van de deelnemers te verkrijgen. Appelland heeft op deze aankondiging mogen afgaan en heeft zich, zoals hij ter zitting heeft benadrukt op vijf toetsen voorbereid.

Nu verweerder heeft aangegeven dat niet op voorhand valt uit te sluiten dat appelland, ingeval hij de PubMedtoets had afgelegd, voldoende punten zou hebben gescoord om toegelaten te kunnen worden, heeft verweerder niet in redelijkheid het bestreden besluit kunnen nemen, zonder appelland eerst in de gelegenheid te stellen alsnog de PubMed toets af te leggen. Het College neemt daarbij mede in aanmerking dat, zoals verweerder ter zitting heeft verklaard, een weigering bij decentrale selectie betekent dat daaraan nooit meer meegegaan kan worden. Tevens is van belang dat verweerder heeft verklaard dat geen sprake is van een situatie waarin de plaats die de student na positief resultaat aan de opleiding zou innemen, inmiddels niet meer beschikbaar zou zijn.

Dit betekent dat verweerder appelland, die naar stellen van verweerder de enige deelnemer is die thans in rechte zijn aanspraak nog ter discussie stelt, alsnog in de gelegenheid dient te stellen de PubMedtoets af te leggen.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.8. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 27 augustus 2009;

3. gelast dat de Erasmus Universiteit Rotterdam aan appelland het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,-- (zegge: eenenveertig euro) vergoedt;
4. veroordeelt verweerder tot vergoeding van de bij appelland in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proces- en reiskosten tot een bedrag van € 1.447,90 (zegge: eenduizend vierhonderd zevenenveertig euro en negentig cent); het dient door Erasmus Universiteit Rotterdam aan appelland te worden betaald.

◇

Zaaknummer: 2009/040
 Rechter(s): mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Borman
 Datum uitspraak: 21 december 2009
 Partijen: Appellante tegen Rijksuniversiteit Groningen
 Trefwoorden: Beleidsvrijheid, bijzondere kwalificaties en selectiecriteria, volledige heroverweging, decentrale selectie, uitvoering wettelijk voorschrift
 Artikelen: WHW artikel 7.57e; Awb artikel 7:11; Inschrijfformulier Decentrale selectie bachelor geneeskunde RuG toelichting
 Uitspraak: Gegronnd
 Hoofdoverwegingen: 2.5.1 De wetgever heeft met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder een zeer grote beleidsvrijheid toegekend. Het College dient de beslissingen van verweerder dienaangaande terughoudend te toetsen.
 2.5.2 In het bestreden besluit heeft verweerder noch de adviescommissie zich uitgelaten over de ingebrachte grieven met betrekking tot definitieproblemen ten aanzien van onder andere "vrijwilligerswerk" en "zorgcontact", noch is de betekenis van deze criteria vooraf aan de deelnemers bekend gemaakt. Verweerder heeft eerst in het verweerschrift daarover een duiding gegeven.
 Uit het bestreden besluit blijkt evenmin tot welke score de heroverweging heeft geleid na beoordeling van de ingebrachte grieven.
 Ter zitting heeft verweerder desgevraagd bevestigd dat voorafgaande aan de hoorzitting op het bezwaar noch daarna het inschrijvingsformulier door de daartoe bevoegden is getoetst op de door appellante ingebrachte bezwaren alvorens tot het bestreden besluit te komen.
 Voorts heeft verweerder ter zitting uiteengezet dat hij bij de Informatie Beheer Groep slechts een globale omschrijving van de bijzondere kwalificaties en nadere selectiecriteria heeft ingediend ter informatie over de decentrale selectie bij de opleiding geneeskunde. Eveneens is ter zitting gebleken dat tijdens de beoordeling van de inschrijvingsformulieren verdere precisering van de criteria heeft plaatsgevonden.
 2.5.3 Vorenstaande brengt het College tot het oordeel dat geen, althans onvoldoende uitvoering is gegeven aan het bepaalde in artikel 7.57e van de WHW, zoals onder rechtsoverweging 2.4 weergegeven. Verweerder had op zijn minst tijdens de behandeling van het bezwaar duidelijkheid moeten geven over de toegepaste selectiecriteria.
 2.5.4 Voorts is het College van oordeel dat, anders dan in het verweerschrift wordt gesteld, verweerder in bezwaar in strijd met artikel 7:11 van de Awb niet is overgegaan tot een volledige heroverweging. Verweerder heeft de commissie gevolgd, die slechts heeft beoordeeld of verweerder in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam appellante], wonende te [naam woonplaats], appellante,
 tegen
 het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2009, verzonden 4 mei 2009, heeft verweerder appellante afgewezen voor de toelating tot de tweede ronde van de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde.

Bij brief van 15 juni 2009 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 3 september 2009 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 9 oktober 2009, beroep ingesteld.

Van verweerder is op 3 november 2009 een verweerschrift ontvangen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 16 november 2009, waar de vader van appellante, [naam vader], en verweerder, vertegenwoordigd door mr. K. Modesti-Arends, in dienst bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is onder meer gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Van de zijde van ons College werd toegelicht dat het feit dat u niet bent geselecteerd, niet een diskwalificatie inhoudt van uw potentie om een goede arts te worden. Aangegeven werd dat is gekeken naar de activiteiten in de afgelopen twee jaar. Er is gezocht naar kandidaten die een goede studievoortgang hebben en daarnaast nog meerdere activiteiten ontplooiën, zoals topsport, (vrijwilligers) werk of bestuurlijke taken. U heeft naast uw nevenactiviteiten geen goede studievoortgang geboekt. Als goede studievoortgang wordt aangemerkt dat drie kwart van de te behalen ECTS ook daadwerkelijk is behaald. Het College lichtte toe dat er geen punten aan de werkervaring in het UMCG zijn toegekend omdat er geen sprake is van verzorgende taken. Dit werk is echter wel beloofd onder het onderdeel werkervaring algemeen. Uw commissiewerk voor het organiseren van een congres is niet met punten beloofd omdat u "slechts" commissielid was. Verder legde het College de beoordelingssystematiek uit. Er is bewust voor gekozen om het scoreformulier niet openbaar te maken om te voorkomen dat kandidaten toe zouden kunnen werken naar een bepaalde score. Het College heeft onbevungen kandidaten willen selecteren. De zorgvuldigheid is in acht genomen bij de beoordeling van de dossiers. Ieder dossier is twee maal beoordeeld door verschillende voor dit doel getrainde beoordelaars, waarbij slechts op enkele onderdelen een klein verschil in beoordeling is geaccepteerd. Daar waar de beoordelaars het noodzakelijk achtten zijn er controles uitgevoerd op de juistheid van de opgegeven gegevens. Zonder bewijsstukken heeft er echter geen waardering in punten plaatsgevonden. U merkte nog op naar aanleiding van het verweer van het College dat nergens in de handleiding een uitleg wordt gegeven aan het begrip "zorgcontact". U persisteerde in uw stelling dat uw werk in het UMCG wel degelijk te kwalificeren is als werk in de gezondheidszorg en dienovereenkomstig beloofd dient te worden. De Commissie oordeelde dat het College, gelet op de gehanteerde criteria en de gevolgde procedure, een zorgvuldige afweging heeft gemaakt en op goede gronden tot het bestreden besluit is gekomen. Niet gebleken is dat u ten onrechte punten zijn onthouden. In hetgeen door u naar voren is gebracht vond de Commissie geen aanleiding voor de opvatting dat de beslissing van ons College in redelijkheid geen stand kan houden."

2.2. In beroep heeft appellante, samengevat weergegeven, aangevoerd dat zij ten onrechte op meerdere onderdelen te weinig punten heeft gekregen en dat verweerder in strijd heeft gehandeld met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Zij persisteert bij haar standpunt dat haar vrijwilligerswerk valt onder de noemer zorgcontact en in onderdeel E gehonoreerd had dienen te worden. Appellante heeft vraagtekens bij de wijze waarop de 1ste fase van de decentrale selectie is uitgevoerd en stelt dat zij daardoor is benadeeld. Zij wijst daarbij onder andere op het inschakelen van rechtenstudenten die de inschrijfformulieren hebben gewaardeerd, waardoor de onderdelen H tot en met K niet objectief zijn beoordeeld. Zij stelt voorts dat zij als commissielid bij het organiseren van een congres beoordeeld dient te worden als ware zij voorzitter of secretaris daar er bij de uitvoering van de werkzaamheden geen onderscheid naar functie werd gemaakt. Het niet toekennen op dit onderdeel is dan ook onjuist.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"21. (...). De eerste ronde van de decentrale selectie voor toelating tot de bachelor Geneeskunde bestond uit de beoordeling van het door de aspirant-student in te vullen inschrijfformulier. Aan de hand van de zgn. 'Handleiding scoreformulier decentrale toelating' is elk formulier behandeld door 2 beoordelaars, die ieder aan elk onderdeel punten toekenden. Op grond van de totaalscore werd iemand, in vergelijking met de totaalscore van de overige kandidaten, al dan niet toegelaten tot de tweede selectieronde.

22. Ons College van Bestuur is van mening dat aan hem een grote beleidsvrijheid is toegekend met betrekking tot de decentrale selectie en de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria, hetgeen door uw College is erkend. Het College heeft getracht hieraan zo goed mogelijk invulling te geven door vaststelling van de selectiecriteria en door zo zorgvuldig mogelijk te handelen, onder meer door met zorg en aandacht te werk te gaan bij de beoordeling en door na afloop een telefonische toelichting te geven op de uitslag. Het scoreformulier is bewust vooraf niet openbaar gemaakt teneinde te voorkomen dat kandidaten zouden toewerken naar een bepaalde score.

23. Het besluit dat door ons College op het ingediende bezwaarschrift is genomen is gemotiveerd aan de hand van het advies van de Commissie van Advies voor de Beroep- en Bezwaarschriften, zoals opgenomen in dat besluit. Op grond van artikel 7: 13, lid 7, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) heeft ons College het advies van de Commissie overgenomen. Onzes inziens wordt dan ook voldaan aan de eis van een deugdelijke motivering, zoals bepaald in artikel 7:12, lid 1, van de Awb.

24. Ons College van Bestuur is van mening dat het bevoegd is de selectiecriteria vast te stellen - te interpreteren en te waarderen, zolang dit voor eenieder op gelijke wijze plaatsvindt - hetgeen het geval is. De keuze van beoordelaars, in dit geval masterstudenten in de Rechtsgeleerdheid, waarvan onzes inziens mag worden verwacht dat zij objectief en onbevooroordeeld kunnen oordelen, behoort ook tot de bevoegdheid van ons College.

Overigens hebben deze studenten een uitgebreide en intensieve training ondergaan om hun taak op juiste wijze te kunnen uitvoeren.

25. Onderdeel E van de 'Handleiding Scoreformulier decentrale toelating' betreft werkervaring in de gezondheidszorg dan wel werkervaring algemeen. Appellante heeft bij E twee werkervaringen ingebracht, te

weten bij het Verloskundig Consortium UMCG (van september 2008 tot heden) en bij bar Bodega Cervantes (van mei 2008-heden). Los van elkaar voldoen beide aan de urennorm voor toekenning van punten. Beide zijn als werkervaring algemeen beoordeeld. Formeel vallen beide werkervaringen echter in één jaar, dus zou appellante eigenlijk van beide beoordelaars 1 punt moeten hebben ontvangen. Vanwege de totale omvang zijn de werkzaamheden coulant beoordeeld door hier 2 x 2 punten aan toe te kennen, zodat appellante op onderdeel E in totaal 4 punten heeft gescoord.

26. Het werk van appellante in het UMCG is niet als werk in de gezondheidszorg aangemerkt. Onder werk in de gezondheidszorg wordt in dit kader van de selectie namelijk verstaan dat er zorgcontact met patiënten plaatsvindt. De werkomgeving van appellante betreft weliswaar de gezondheidszorg, maar het type werk dat appellante heeft verricht is dat van een onderzoeksassistent. Het feit dat er omgang met mensen plaatsvindt, betekent niet per definitie dat er sprake is van zorgcontact. Het werk van appellante kan in principe door iedere MBO/HBO-opgeleide worden gedaan. In casu betreft het een onderzoeksgroep en geen patiëntengroep. Werken in de zorg gaat om contact met afhankelijke mensen (door ziekte of lichamelijke/geestelijke beperking) en de populatie in het onderzoek betreft gezonde mensen (wel zwanger, maar dat is vanzelfsprekend geen ziekte). Deze mensen zijn niet afhankelijk van zorg, het onderzoek is eerder afhankelijk van hun deelname.

27. Het werk van appellante in het UMCG is ook niet aangemerkt als vrijwilligerswerk. Bij alle kandidaten is het criterium 'vrijwilligerswerk' opgevat als zijnde maatschappelijk relevant en veelal gericht op de zwakkeren in de samenleving die afhankelijk zijn van vrijwilligers om iets extra's te krijgen. Indien appellante het werk op vrijwillige basis heeft gedaan, dan diende zij hiermee haar eigen doel om iets te bereiken. Indien zij haar werkzaamheden niet had verricht, dan was een ander persoon, indien de werkzaamheden noodzakelijk worden geacht voor het onderzoek, uit het budget van het onderzoek betaald om dit te doen.

28. De begrippen werk in de gezondheidszorg en vrijwilligerswerk zijn bij alle kandidaten op bovenstaande wijze beoordeeld, dus voor alle kandidaten gelijk.

29. Het werk van appellante in het UMCG is terecht beoordeeld als zijnde werkervaring algemeen. Gelet op het feit dat beide opgegeven werkzaamheden in dezelfde periode plaatsvonden, heeft zij uit coulance meer punten gekregen dan hier formeel aan zou moeten worden toegekend, vanwege de grote omvang in uren van de werkzaamheden. Indien het werk van appellante bij het UMCG toch als vrijwilligerswerk was beoordeeld dan had haar dit 2 x 1 punt opgeleverd, in totaal 2 punten. Indien dat werk tevens als werk in de gezondheidszorg was aangemerkt, dan had appellante hier 2 x 2 punten, in totaal 4 punten voor gekregen. Bij werk algemeen zou 2 x 1 punt, in totaal 2 punten blijven staan voor haar werk bij bar Bodega Cervantes. Als we derhalve het maximale voor haar zou worden berekend bij onderdeel E, zouden aan appellante 8 punten worden toegekend. In totaal zou zij dan uitkomen op een score van 21 punten. Voor deelname aan de tweede selectieronde, gold een minimale totaalscore van 23 punten. Appellante zou derhalve nog niet in aanmerking komen voor plaatsing in de 2e ronde.

30. Bij onderdeel F zijn aan appellante geen punten toegekend omdat zij haar werkzaamheden voor de Stosocongrescommissie als commissielid verrichtte en niet als (vice-)voorzitter, penningmeester of secretaris. Er is voor gekozen om aan commissieleden geen punten toe te kennen, hetgeen een legitieme keuze is. Overigens wordt in het aanvullend bezwaarschrift opgemerkt (bijlage 2 bij het beroepschrift) dat er binnen de commissie geen verdeling naar functie was. Bij het inschrijfformulier heeft appellante echter als bewijsstuk van haar commissiewerk een schrijven van de voorzitter van de desbetreffende congrescommissie gevoegd.

31. De onderdelen H tot en met K hebben betrekking op de motivatie voor de opleiding Geneeskunde aan de RUG, reflectie op de wens om geneeskunde te studeren en het persoonlijke doel. Voor de decentrale selectieprocedure hebben zich bijzonder veel kandidaten aangemeld, waarvan nagenoeg iedereen bijzonder gemotiveerd is en de vurige wens heeft om dokter te worden. De beoordeling van deze meer subjectieve onderdelen heeft dan ook meer in verhouding tot de andere kandidaten plaatsgevonden. De antwoorden van appellante zijn als gemiddeld beoordeeld en waren niet goed genoeg om zich te onderscheiden van de concurrentie. Op deze onderdelen mocht overigens per onderdeel niet meer dan 1 punt verschil optreden tussen de puntentoekenning van de beoordelaars. Indien er een groter verschil in waardering optrad, werd het dossier in kwestie tevens door een supervisor beoordeeld.

32. In het beroepschrift wordt door gemachtigde meermalen vermeld dat het College van Bestuur bepaalde uitspraken zou hebben gedaan waaruit onder meer zou blijken dat het erkent dat appellante volledig gelijk heeft in met het door haar aangevoerde, dat het onzorgvuldig heeft gehandeld en dat het zijn standpunten of het besluit alleen om principiële redenen in stand wil houden. Wij betwisten hierbij uitdrukkelijk het door gemachtigde hieromtrent gestelde en menen dat ons College ten onrechte woorden in de mond worden gelegd, dan wel dat woorden uit hun verband zijn gehaald, dan wel dat hieraan onjuiste conclusies worden verbonden die door ons zouden worden onderstreept. Wij vinden het ongepast dat ons College op dergelijke wijze, onterecht, in een kwaad daglicht wordt gesteld.

Wij merken hierbij op dat het inschrijfformulier van appellante naar aanleiding van het ingediende bezwaar nogmaals is besproken en beoordeeld en dat hierbij wederom is geoordeeld dat aan appellante het juiste puntenaantal is toegekend en dat zij terecht en op juiste gronden niet is toegelaten tot de tweede selectieronde. Wij spreken dan ook ten zeerste tegen dat wij de afwijzing van appellante zouden handhaven om principiële redenen – wij hebben haar dossier opnieuw behandeld om te beoordelen of er door ons wellicht ten onrechte te weinig punten waren toegekend of anderszins een fout was gemaakt - en vinden deze suggestie kwalijk."

2.4. Artikel 7.57e, tweede lid aanhef en de onderdelen a, b en c, van de WHW, voor zover thans van toepassing, luidt als volgt:

" Indien het instellingsbestuur toepassing geeft aan het eerste lid, maakt het

- a. de bijzondere kwalificaties die het in aanmerking wil nemen,
- b. eventuele nadere selectiecriteria,
- c. regels van administratieve aard,

(...),
tijdig bekend.”

In de toelichting bij onderdeel F van het inschrijfformulier Decentrale selectie bachelor geneeskunde is het volgende opgenomen:
"Bijvoorbeeld een spilfunctie vervuld in (...), of de organisatie van een groot evenement getrokken."

2.5. Het College overweegt als volgt.

2.5.1 De wetgever heeft met betrekking tot de decentrale selectie en derhalve tot de daarbij in aanmerking te nemen bijzondere kwalificaties en selectiecriteria aan verweerder een zeer grote beleidsvrijheid toegekend. Het College dient de beslissingen van verweerder dienaangaande terughoudend te toetsen.

2.5.2 In het bestreden besluit heeft verweerder noch de adviescommissie zich uitgelaten over de ingebrachte grieven met betrekking tot definitieproblemen ten aanzien van onder andere "vrijwilligerswerk" en "zorgcontact", noch is de betekenis van deze criteria vooraf aan de deelnemers bekend gemaakt. Verweerder heeft eerst in het verweerschrift daarover een duiding gegeven.

Uit het bestreden besluit blijkt evenmin tot welke score de heroverweging heeft geleid na beoordeling van de ingebrachte grieven.

Ter zitting heeft verweerder desgevraagd bevestigd dat voorafgaande aan de hoorzitting op het bezwaar noch daarna het inschrijvingsformulier door de daartoe bevoegden is getoetst op de door appellante ingebrachte bezwaren alvorens tot het bestreden besluit te komen.

Voorts heeft verweerder ter zitting uiteengezet dat hij bij de Informatie Beheer Groep slechts een globale omschrijving van de bijzondere kwalificaties en nadere selectiecriteria heeft ingediend ter informatie over de decentrale selectie bij de opleiding geneeskunde. Eveneens is ter zitting gebleken dat tijdens de beoordeling van de inschrijvingsformulieren verdere precisering van de criteria heeft plaatsgevonden.

2.5.3 Vorenstaande brengt het College tot het oordeel dat geen, althans onvoldoende uitvoering is gegeven aan het bepaalde in artikel 7.57e van de WHW, zoals onder rechtsoverweging 2.4 weergegeven. Verweerder had op zijn minst tijdens de behandeling van het bezwaar duidelijkheid moeten geven over de toegepaste selectiecriteria.

2.5.4 Voorts is het College van oordeel dat, anders dan in het verweerschrift wordt gesteld, verweerder in bezwaar in strijd met artikel 7:11 van de Awb niet is overgegaan tot een volledige heroverweging. Verweerder heeft de commissie gevolgd, die slechts heeft beoordeeld of verweerder in redelijkheid tot zijn besluit heeft kunnen komen.

2.6. Gelet op het vorenstaande komt het bestreden besluit in aanmerking voor vernietiging en moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.7. Nu het beroep gegrond zal worden verklaard dient het door appellante betaalde griffierecht op de voet van artikel 7.66 van de WHW gelezen in samenhang met artikel 8:74 van de Awb te worden vergoed.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het besluit van 3 september 2009;
3. bepaalt dat verweerder binnen zes weken na het verzenden van deze uitspraak opnieuw op het bezwaar van appellante beslist;
4. gelast dat de Rijksuniversiteit Groningen aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 41,00 (zegge: eenenveertig euro) vergoedt.

◇

Zaaknummer:	2009/045.1
Rechter(s):	mr. Olivier
Datum uitspraak:	9 november 2009
Partijen:	Verzoeker tegen Hogeschool INHOLLAND
Trefwoorden:	Beleidsvrijheid, inschrijving, inschrijvingsvoorwaarden, fatale termijn, NT2-Toets, wetsinterpretatie
Artikelen:	WHW artikel 7.28 lid 2 en 7.37; Inschrijvingsbesluit Hogeschool INHOLLAND artikel 8
Uitspraak:	Verzoek afgewezen

Hoofdoverwegingen:

De voorzieningenrechter is van oordeel dat artikel 8 van de regeling niet uitsluit dat op andere wijze dan de daar genoemde certificaten kan worden aangetoond dat op niveau B2 de Nederlandse taal wordt beheerst. Verweerder heeft niet de bevoegdheid die door art. 8 geboden mogelijkheid in zijn beleid uit te sluiten.

Met het overleggen van de certificaten NT2 van het NOVA-College en het noemen van docenten die gezegd zouden hebben dat hij het Nederlands voldoende zou beheersen, hetgeen overigens niet is vastgelegd, heeft verzoeker echter niet aangetoond dat hij beschikte over voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van het door verweerder aangeboden onderwijs.

Die certificaten zijn niet van het vereiste niveau en verweerder is niet gehouden uit eigen beweging navraag te doen wat de door verzoeker genoemde docenten eventueel zouden kunnen verklaren.

Van onduidelijke en niet tijdige berichtgeving over de beheersing van de Nederlandse taal is de voorzieningenrechter niet gebleken nu verweerder ter zitting en in de gedingstukken en door verzoeker onvoldoende weerlegd, duidelijk heeft aangegeven op welke wijze en voor welk tijdstip verzoeker in het bezit diende te zijn van een van de in artikel 8 van de regeling genoemde documenten.

Dat daarbij met betrekking tot de beheersing van de Nederlandse taal de aantekening 'indien van toepassing' is geplaatst, doet daaraan niet af. Zool verzoeker dat niet duidelijk is, had het op zijn weg gelegen zich in verbinding te stellen met de opleiding.

Dat verweerder 1 november 2009 als fatale termijn voor het voldoen aan de inschrijvingsvoorwaarden heeft gesteld, komt de voorzieningenrechter niet onredelijk voor. De instellingen voor hoger onderwijs hebben van het ministerie van OCW een verlengde termijn tot 1 november 2009 gekregen om de inschrijvingen vast te leggen, welke basis zijn voor de bekostiging van de instellingen.

Dat verzoeker in oktober bij de Informatie Beheer Groep heeft deelgenomen aan de toets NT2 op hoger onderwijs niveau, maakt dit niet anders. De uitslag van de toets is immers niet voor 1 november 2009 overgelegd.

Procesverbaal van de mondelinge uitspraak van 9 november 2009 in het openbaar uitgesproken door mr. B.K. Olivier, als voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. W.C.P. Beijck, secretaris.

in de zaak tussen:

[naam verzoeker], wonende te [naam woonplaats], verzoeker,
en

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND, gevestigd te Den Haag, locatie Haarlem, verweerder,

met betrekking tot het besluit van 30 oktober 2009, waarbij verweerder verzoeker heeft meegedeeld hem niet in te schrijven voor het studiejaar 2009-2010.

Aanwezig zijn :
Verzoeker : [naam verzoeker] en diens gemachtigde: mr. R.M. Berendsen
Verweerder : gemachtigde mr. F. Donner

Op 2 november 2009 heeft verzoeker bezwaar gemaakt tegen dat besluit.

Overwegingen

Art. 7.28, tweede lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt, voorzover thans van belang, als volgt:

"Indien het een buiten Nederland afgegeven diploma betreft, kan het instellingsbestuur bepalen dat geen examens of onderdelen daarvan worden afgelegd dan nadat ten genoegen van de desbetreffende examencommissie het bewijs is geleverd van voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van het onderwijs. Het instellingsbestuur kan tevens bepalen dat betrokkene niet wordt ingeschreven zolang het in de voorgaande volzin bedoelde bewijs niet is geleverd."

Artikel 8 van het Inschrijvingsbesluit (hierna: de regeling) luidt, voor zover thans van belang, als volgt:
"(...) dat hij de Nederlandse taal beheerst op niveau B2 van het gemeenschappelijk Europees referentiekader. Dit kan onder andere door het overleggen van het diploma van het staatsexamen NT2 programma II, het certificaat van de Taal- en Schakelcursus van de hogeschool of het certificaat Nederlands als vreemde taal, profiel taalvaardigheid Hoger Onderwijs of profiel Academische taalvaardigheid."

Het bestreden besluit is gebaseerd op de overweging dat verzoeker niet tijdig heeft voldaan aan de inschrijvingsvoorwaarden. Kennelijk is daarmee bedoeld dat hij niet voldoet aan het bepaalde in artikel 8 van de regeling.

Verzoeker betoogt dat hij zijn taalvaardigheid Nederlands als vreemde taal, als onderdeel van de inschrijvingsvoorwaarden heeft aangetoond met het overleggen van de certificaten NT2, die hij in december 2005 heeft behaald aan het Nova-College Hoofddorp (een ROC). Hij verzoekt toelating tot de opleiding aan verweerders hogeschool tot het beroep in deze zaak in gezag van gewijsde is gegaan.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat artikel 8 van de regeling niet uitsluit dat op andere wijze dan de daar genoemde certificaten kan worden aangetoond dat op niveau B2 de Nederlandse taal wordt beheerst.

Verweerder heeft niet de bevoegdheid die door art. 8 geboden mogelijkheid in zijn beleid uit te sluiten.

Met het overleggen van de certificaten NT2 van het NOVA-College en het noemen van docenten die gezegd zouden hebben dat hij het Nederlands voldoende zou beheersen, hetgeen overigens niet is vastgelegd, heeft verzoeker echter niet aangetoond dat hij beschikte over voldoende beheersing van de Nederlandse taal voor het met vrucht kunnen volgen van het door verweerder aangeboden onderwijs.

Die certificaten zijn niet van het vereiste niveau en verweerder is niet gehouden uit eigen beweging navraag te doen wat de door verzoeker genoemde docenten eventueel zouden kunnen verklaren.

Van onduidelijke en niet tijdige berichtgeving over de beheersing van de Nederlandse taal is de voorzieningenrechter niet gebleken nu verweerder ter zitting en in de gedingstukken en door verzoeker onvoldoende weerlegd, duidelijk heeft aangegeven op welke wijze en voor welk tijdstip verzoeker in het bezit diende te zijn van een van de in artikel 8 van de regeling genoemde documenten.

Dat daarbij met betrekking tot de beheersing van de Nederlandse taal de aantekening 'indien van toepassing' is geplaatst, doet daaraan niet af. Zoal verzoeker dat niet duidelijk is, had het op zijn weg gelegen zich in verbinding te stellen met de opleiding.

Dat verweerder 1 november 2009 als fatale termijn voor het voldoen aan de inschrijvingsvoorwaarden heeft gesteld, komt de voorzieningenrechter niet onredelijk voor. De instellingen voor hoger onderwijs hebben van het ministerie van OCW een verlengde termijn tot 1 november 2009 gekregen om de inschrijvingen vast te leggen, welke basis zijn voor de bekostiging van de instellingen.

Dat verzoeker in oktober bij de Informatie Beheer Groep heeft deelgenomen aan de toets NT2 op hoger onderwijs niveau, maakt dit niet anders.

De uitslag van de toets is immers niet voor 1 november 2009 overgelegd.

Naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter is er geen aanleiding om te verwachten dat de bestreden beslissing zou moeten worden herroepen en dat verweerder alsnog zou moeten besluiten verzoeker toe te laten tot de opleiding. Het verzoek dient te worden afgewezen.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter wijst het verzoek af.

◇

© 2009, Bureau CBHO, Den Haag

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16b Auteurswet 1912 j^o het besluit van 20 juni 1974, Stb. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, Stb. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 882, 1180 AW Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich tot de uitgever te wenden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system of any nature, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

Hoewel bij deze uitgave de uiterste zorg is nagestreefd, is het Bureau er zich van bewust dat in de uitgave (druk)fouten en onvolledigheden kunnen voor komen, kan het Bureau hiervoor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Aanbevolen citeerwijze: CBHO 2009/